6138/54

சோதிஷவண கிணை

O-,8GPU.K
N17
118183

கடவுள் துணை.

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கோவிலன் கதை.

இஃது

பூவிருந்தவல்லி,

தங்கவேலுமுதலியாரவர்களால்,

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை-சூளை.

பு. முனிசாமி நாயுடு

அவர்களது

சங்கநிதிவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1917.

2-OCT 1918
MADRAS

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனடியிற் கண்ட சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதென்னவென்றால், சென்னை ஜார்ஜ் [illegible] வெளியிட்டு ஸ்தாபித்திருக்கும் [illegible] அச்சுக்கூடத்தில் அடியிற்கண்ட புஸ்தகங்களும் இன்னும்பல விதபுஸ்தகங்களும் [illegible] வி. பி. மூலமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்னுடைய [illegible] வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால்கேட்டவர்க்கு நன்றி இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

இதுவரையிலும் தமிழ்பாஷையில்கண்டிராத

நவகுமாரசரிதையென்னும்

அம்பராஜன் கதை.

தற்காலம் அநேகவிதமான விசித்திரக்கதைகளைக் கண்ணுற்றும்பிறரால் சொல்லக்கேட்டும் இருப்பீர்களல்லவா இப்பொழுது தேவபாஷையிலிருந்து தமிழில்மொழிபெயர்த்து நல்ல தமிழ்நடையிலதாகவும் எப்போதுங்கேட்டிராததும் இன்பமான நாமதேயங்களுள்ளது [இதனுள்ளடக்கம்] யாதெனில் நவரத்தினம் போன்றவொன்பது அரசகுமாரர்களும் தமதிருப்பிடம்விட்டு தேசசஞ்சாரஞ்செய்யும் வழியில் ஒருவரையொருவர் பிரிந்துபோய் [illegible] ஒன்பது குமாரரும் ஒவ்வொரு இராஜகுமாரியைக் கைப்பற்றி ஒருவரையொருவர் காண்பது மகாவிசித்திரமாக விருப்பதன்றி [illegible] களுக்கும் இச்சரித்திரம் [illegible] அவசியம் வேண்டி இருப்பதால் ஒவ்வொரு கனவான்களும் இதைக்கண்ணுற்று ஆனந்திப்பீர்களென்று கோருகின்றோம்.

நவகுமார சரித்திரமென்னும் அம்பராஜன்கதை கிலேஸ்கடிதம் லெத்தகிராப்படத்துடன் விலை அணா 0-12-0 தபாற்கூலி அணா-2.

திருக்குடந்தை ஆராவமுதன் கோமளவல்லித்தாயார் திருக்கல்யாண கீர்த்தனை விலை அணா 0-8-0 தபாற்கூலி அணா-3.

நவரஸ அலங்காரசங்கீதசந்திரசேகர நாடகம் 65-ஜதிக விசித்திர லெத்தகிராப்படத்துடன் விலை ரூபா 1-4-0 தபாற்கூலி அணா-4.

வால்மீகி இராமாயணக்கும்மி விலை அணா 0-8-0 தபாற்கூலி-அணா-2.

ஒவ்வொருவரும் மேல்கண்டவைகளுக்கு விலையைத்தெரியும்படி தெளிவாய் ஒவ்வொரு வரையிலுந் தங்கள் பெயர், இருப்பிடம், போஸ்டாபீஸ், தாலுக்கா, ஜில்லா முதலியவைகளோடே முழு விலாசத்தைச்செவ்வையாய் எழுதும்படி கோருகின்றேன்.

எனது விலாசம்

பு. முனிசாமி நாயுடு

சங்கீத[illegible]கம்பெனி.

தருமராஜாகோவில்தெரு. நெ. 3-4-வீடு-[illegible] போஸ்டு-சென்னை.

உ

கடவுள் துணை.

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கோவலன் கதை.

விநாயகர் துதி.

முக்கிமுக்கிவிநாயகரே முக்கண்ணர் தன்மகனே
ஐங்கரத்தோனே அருள்சடையாள் புத்திரனே
விக்கினவிநாயகரே வெண்ணெய்புண்டோலைமருகா
முக்கண்ணர் பெற்றெடுத்த முதல்விநாயகரே
வெட்டாலைக்குள் இருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையாரே
சப்பாணிப்பிள்ளையாரே பொற்பாதந்தான்மறவேன்
கோவலனார் தன்கதையை மனமகிழ்ந்து நான்பாட
விக்கினங்கள்வாராமல் விநாயகரே முன்னடவாய்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஆறுமுகவேலவரே அச்சுதன் மருமகனே
சிவசாமிபுத்திரனே தெய்வானைநாயகனே
வள்ளிமணம்புரிந்த மகாதேவா தன்மகனே
புள்ளிமயிலேறும் பூங்குறவர் மருமகனே
இக்கதையைநான்பாட இன்பமா யென்னுளின்று
நாக்கிலே நின்று நடத்தருளும் வேலவரே

சொக்கர் மீனாட்சி துதி.

சோலைமலருடைய சொக்கேசர்மீனாட்சி
ஆலவிடமுண்ட ஆலவாய்சுந்தரரே
அந்தமயிக்கதையை அன்பாகப்பாடுதற்கு
[illegible] விளையாடுதிருந்து
தப்புகள்வாராமல் தற்காருந்தாயாரே
ஒப்பும்படியாக உத்[illegible]ந்தருளும்

திருமால் துதி.

௧ ஆதிசேஷமேற்பள்ளிகொண்ட ஆதிநாராயணரே
பால்வெண்ணெய்தயிருடனே பரிவாகவுண்டவனே
பாற்கடலில்பள்ளிகொண்ட பத்மநாபனே

OF THE REGISTRAR
2-OCT 1918

நிர்க்கமாவொன்றுமில் நிமிரமாய்வந்திருந்து
குற்றங்கள்வாராமல் கோவிலனார் தன்கதைதனை
உத்தமமாய்ப்பாடுதற்கு ஸ்ரீராமசாத்தருளும்

சரஸ்வதியம்மன் துதி.

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
காணிக்கையாகவேதான் கனிப்பாகவுந்தனக்கு
பால்பழஞ்சர்க்கரையும் பருவிளாம்பழமுடனே
நால்வகைபண்டாரங்களுக்கு கொடுப்படைத்திடுவேன்
பாலனானகோவிலன்றன் பருங்கதையைப்பாடுதற்கு
காலனணுகாமல் கதையொன்றுஞ்சோராமல்
பத்தினியாள்தன்கதையில் பழுதொன்றும்நேராமல்
உத்தமியாள்தன்கதையி லொன்றுங்குறையாமல்
பாடவேயென்றனில் பார்வதியேயிப்பொழுது
கூடவேநீயிருந்து கட்டளைக்கவேண்டுமம்மா

கதையின் வரலாறு.

ஆயிரம்பாண்டியர்க ளளித்திளாமன்னவர்கள்
மதுரையதாகும் வாழ்மதுரைமுக்காதம
தேனும்பாயுந்தென்மதுரையாண்டிருந்தார்
இப்படிக்காண்டிருந்தார் இன்பமுடன்பாண்டியர்கள்
பட்டணமாம்பட்டணமாம் காவிரிப்பூம்பட்டணமாம்
காவிரிப்பூம்பட்டணமாம் கனதுரையாம்வர்த்தகர்கள்
மாநாகன்செட்டியென்று மாச்சோட்டான்செட்டியென்றும்
அத்தாணமைத்துனனை மழுகுசப்பலோட்டிருந்தார்
இராவோடிராத்திரும்பும் நாலுலட்சம்சோங்குகப்பல்
பகலோடுபகல்திரும்பும் பத்துலட்சஞ்சோங்குகப்பல்
படவிலதிவரும் பட்டணத்துமாலைவரும்
சோங்குமிளகுவருஞ் சொர்ணகப்பலேலம்வரும்
இப்படிக்குத்தானிருந்தார் இன்பமுடன்வர்த்தகர்கள்
மாநாகர்செட்டிபெற்ற மன்னவன்முத்துசெட்டி
பிள்ளையில்லையென்று வெகுகாலந்தவமிருந்தார்
நந்தவனம்பூந்தோட்டம் நதிக்கரையும்வைத்தார்கள்
பொய்கைகளின்மேல் புஷ்பவனம்தானும்வைத்தார்
கைலையில்அங்கிருந்து காமதேனுஅங்குவரும்
நாலேணிமேற்போட்டு விதமாகத்தானிறங்கி
புல்லுகள்மேய்ந்து தாமரைப்பொய்கையிலே
தாமரைப்பொய்கையிலே தாகமதுதானருந்தி

மன்னவன்முத்துசெட்டியை மகிழ்ச்சியுடன்வாழ்த்தி
நாலேணிமேலேறி கைலாசஞ்சேர்ந்திடுமாம்
அன்றுபோய்மற்றநாள் அன்பாகவரும்போது
காமதேனுதன்னைக்கண்டு கன்னதுவேயுரைக்கும்
நீபோனவீட்டுக்கு நான்கூடவாரேனென்று
கன்னதுபின்தொடர்ந்து காட்டுக்குவரும்போது
பூங்காவனந்தேடி வந்ததுகாமதேனு
புல்லுகளைமேய்ந்து சலங்களையுந்தானருந்தி
நாலேணிமேலேறி விதமாகவேநடையிலே
பாராதுபோல பார்த்துவிட்டார்முத்துசெட்டி
பட்டிமாடுக்கிதவந்து பயிரெல்லாமேயுதென்று
கவண்கல்கொண்டுமல்லோ கனமாயடிக்கையிலே
காலுவதுக்குத்தப்பி கண்ணுக்குப்பட்டதங்கே
கண்ணுக்குப்பட்டவுடன் கடுகவிழுந்ததுகாண்
அம்மாடியென்று அலறிவிழுந்ததங்கே

காமதேனு சாபமிடல்.

காருவுங்கண்டு கடுகவேயோடிவந்து
என்பிள்ளைகைக்கொன்ற படுபாவியுந்தனுக்கு
பதினாறுவயதிலே பாலகனைக்கொன்றுமே
ஆனபடியினாலே நானுமேயுந்தனுக்கு
உந்தன்வயிற்றிலே உதிக்கிறமைந்தனுக்கு
இப்படிக்குச்சாபங்கள் இட்டதுகாமதேனு
சாபத்தைக்கொடுத்துவிட்டு கைலக்கிரிசேர்ந்ததுகாண்
அப்போமாநாகன்செட்டியார் மனைவனுமேதுசெய்தார்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தபசுசெய்தார்கள்
மைந்தனில்லையென்று மகாதபசுசெய்தார்கள்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுமேதுசெய்தார்
மாநாகன்செட்டிதேவி மயிலனையாள்வர்ணமாலை
வர்ணமாலையயிலனைக்கு மைந்தன்வரந்தான்கொடுத்தார்

மணியரசன் பெருமை மைந்தன் காளிக்கு
பிரார்த்தனை கூறுவது.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் மணியரசன்வாணியனும்
மணியரசன்வாணியற்கு மைந்தர்களிரண்டுபேராம்
ஒருதாரமங்கையற்கு மைந்தனொருவருண்டாம்
இப்படிக்குத்தானிருக்கு பின்பமுள்ளவாணியனும்

சீராரும் நகரமதனிலே தன்னைத் தொழுவோருக்கு
உண்டான திரவியத்தை இரண்டாய்ப் பகுந்தாரும்
இவருக்கொரு பாகம் இருவருக்கொரு பாகம்
பாகங்கள் தான் பகுந்து கொடுத்தாளம்மை வாணியனும்
அன்றையபோதிலே பெருதாமைத் தனயன்
தானெண்ணெய்க்குடமெடுத்து இல் பமுடல வாராமே
மதிளையமுகாதம் வணைதயாகர்த்த ந்தியந்தான்
காணிணையவிலைபாகமும் எங்குமெனசந்தியந்தான்
மதுரையைக்காக்கின்ற வடபத்திரகாளிகோயில
முற்பிறப்பில் பாண்டியர்கள் செய்தவினையாலே
இப்பிறப்பில் தாங்களவர் இருக்குமபடியாக
காளியம்மன் சந்நிதியில் கதவடைத்தப் பாண்டியர்கள்
சாதித்தவழைத்து தான் பூட்டிமணமறைந்தார்
இந்தவொருகோவிலுக்குத் திருவிளக்கேற்றினாலே
காளியம்மன் கோவிலுக்கு கனவிளக்குவைத்தவரை
ஆர்விளக்கேற்றினாலும் ஆக்கினை செய்திடுவோம்
எவர்விளக்கேற்றினாலும் இரண்டுதுண்டாக்கிடுவோம்
இப்படிக்குச் சொல்லியவர் எங்கும்பறையறைந்தார்
இப்படிக்கு ஆக்கினைகள் செய்கின்ற நகரமதிலே
அந்நேரவேளையிலே அன்பான வாணியனும்
காளியம்மன் கோவில்முன்னே கடுகெனவேயோடிவந்து
எனு - எண்ணெயெல்லாம் விற்றுவந்த லேசிலயுந்தானச்சு
ஆயிரந்திருவிளக்கு அன்பாகவைப்பேனென்று
பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு போனானே வாணியனும்
அப்படியே எண்ணெயெல்லாம் அன்பாகவிற்றுவிட்டு
கோவிலின் முன்னருகே வாணியனும்வந்துநின்று
பூட்டிருந்த கதவை புண்ணியனாந்தான் திறந்து
ஆயிரந்திருவிளக்கை அன்பாகவேற்றிவைத்து
அரண்மனைக்குப்போய்விட்டான் அன்பான வாணியனும்
ஆயிரம்பாண்டியர்கள் அந்நேரவேளையிலே
உப்பரிகைமேலே உலாவிக்கொண்டிருக்கையிலே
காளியுட சந்நிதியில் திருவிளக்கைகண்டார்கள்
அப்போது பாண்டியர்கள் அன்பாகவேதுசெய்தார்
சேவகரைத்தானழைத்து சேதியென்னசொல்லுமென்றார்
உத்தரவைத்தான்கடந்து யார்வைத்தார் திருவிளக்கு
கண்டுபிடித்தவனை கடுகவேகொண்டுவாரும்

திருவிளக்குவைத்தவனை தேடிப்பிடித்தவர்கள்
அப்போது சேவகர்கள் ஆள்தேடிவாரார்கள்
கூடப்பிறந்தொரு கொற்றவர்கள் அண்ணமார்
காட்டிக்கொடுத்தார்கள் குணமான அண்ணமார்
அப்போது சேவகர்கள் அக்கணமே ஏதுசெய்தார்
கட்டிப்பிடித்துக் கடுகெனவே கொண்டுவந்தார்
பாண்டியன் முன்பாக படைவீரர் கொண்டுவந்தார்

திருவிளக்கிட்டவரைப் பாண்டியர் பிடித்துவரச்சொல்லியது.

கட்டினகட்டோடே கச்சேரி கொண்டுவந்தார்
ஆயிரம்பாண்டியர்கள் அக்கிரமமது செய்தார்
காலதாமதமின்றி திருவிளக்குவைத்தவனை
காளிக்குமுன்பாக கண்டதுண்டஞ்செய்யுமென்றார்
அப்படியே காவலர்கள் அக்காலமே கொண்டுவந்தார்

வாணியனும் வாணிச்சியும் மரணமடைதல்.

காளிகோயில்முன்பாக கடுகெனவே கொண்டுவந்தார்
திருப்பரங்குன்றக்காடு தெய்வகாளிகோயில்முன்னே
அகடக்கல்சகடப்பாறை அச்சமில்லாதச்சக்கொம்பு
வெட்டப்பாறைமுன்னே கொண்டுவந்தார் மன்னவனை
வீரர்வாளாலே வெட்டிஇரண்டு துண்டாய்
அந்நேரவேளையிலே அவன்பிரசுதானெனிரி

காளிமடியிலே கடுகெனவேதான்விழுந்து
சத்தியமுள்ளவளே கட்டழகனப்போது
உபகாரஞ்செய்தேனம்மா அபகாரம்நேர்ந்ததுவே
அப்போதுகாளியம்மா வஞ்சாதேமகனேயென்று
ஆதரவுசொல்லியல்லோ அடவாகவப்போது
ஒருவன்பழிக்குநானே புலகம்பழிவாங்கிவைப்பேன்
மைந்தன்பழிக்குநானே மதுரைபழிவாங்கிவைப்பேன்
என்றுமேசொல்லி இன்பமுடன்காளியம்மன்
அப்போதுதானிறந்த வாணியன்தன்தேவி
வாணியன்தேவியவள் மயிலனையாளோடிவந்து
மோதியவள்தான்கொண்டு மொய்குழலாள்தானிறந்தாள்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதலிந்து
வாணியன்தன்னுயிரும் வாணிச்சிதன்னுயிரும்
தங்கச்சிமிழ்தனிலே தானடைத்தார்சொக்கலிங்கம்
சொக்கர்முகம்நோக்கி காளியம்மனேதுசொல்வாள்
இப்பிறப்புநீக்கி மறுபிறப்புமாய்பிறந்து
செட்டியந்தகோவிலற்கு மனையாட்டியாகவந்து
விளக்கவித்தபாண்டியனை வெட்டிதலைசாய்த்து
மனிக்குடலைதான்பிடுங்கி வந்திடுவேன்கோவிலுக்கு
என்றுமவளுரைத்து யிருந்தாளேகாளியரும்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதலிந்து
காளியின்தன்னுயிரும் கடுகெனவேதான்பிடித்து
தங்கச்சிமிழ்தனிலே தானடைத்தார்சொக்கலிங்கம்
வாணியன்தன்னுயிரை சொக்கலிங்கம்தான்பிடித்து

கோவிலன் கர்ணகி மாதவி இம்மூவர்கள் உற்பத்தி.

வர்ணமாலைகெர்ப்பமதில் மைந்தனுமுண்டுபண்ணார்
வர்ணமாலைதன்வயிறதில் மைந்தனவர்தான்பிறந்தார்
கோவிலனென்று கொடுத்தார்கள்பேருமப்போ
அட்டாருஞ்சொக்கரைப்போல் அழகுடையமன்னவனாம்
தேமல்பிறைபழகன் தென்னூமணிவாசகனார்
உருமாலைகட்டழகன் உத்தமனார்கோவிலனாம்
அள்ளித்தெளித்ததுபோல் அழகுதிருதேமல்
மாங்காமுடியழகர் மாதளம்பூமேனியனும்
செக்கச்சிவந்தழகன் செம்பொனாந்தண்டழகன

அட்டாருஞ்சொக்கரைப்போல் அழகுடையமன்னவர்தான்
சோழன்கட்டிவிட்டிவர்தான் சொன்மதுரைசொக்கரென்பார்
மன்னவன்கட்டிவிட்டிவர்தான் மன்னவன்துரைசொக்கரென்பார்
பார்த்தால்முதலியென்பார் பார்ப்பாரசாதியென்பார்
கண்டால்முதலியென்பார் கன்னிடையசாதியென்பார்
இப்படிக்குக்கோவிலனும் வளர்ந்துவருநாளையிலே
அப்போதுபாண்டியர்க ளன்பாகவேதுசெய்தார்.
மைந்தன்வரம்வேண்டுமென்று மனமேல்தவமிருந்தார்
பிள்ளைவரம்வேண்டுமென்று பெருந்தபசதானிருந்தார்
இராசகன்னிகோவிலிற்றி தவமாகத்தானிருந்தார்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனுமோடிவந்து
காளியுடனன்னுயிரை கடுகெனவேதான்பிடித்து
எலுமிச்சங்கனியாக்கி தந்தாரசொக்கலிங்கம்
இராஜகன்னிகோவிலிற்றி தவமாகத்தவமிருந்தார்
பட்டணத்துசெய்தானாம் பாங்காககோவிலிலே
அதுவேகெற்பந்தானாக அரிவையர்தமக்கு
பத்துமாதஞ்சென்று பைந்தொடியாள்மாதுவுக்கு
வலதுகால்செஞ்சிலம்பு இடதுகால்செப்பேடு
கழுத்திலேபூமாலை கன்னவழியாக
கன்னவழியாக கட்டழகிபெண்பிறந்தாள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் சோதிடரைத்தானழைத்து
நாழிகைபொருத்தமது நலமாகப்பாருமென்றார்
அப்போதுசோதிடர்கள் அன்பாகவேதுசொல்வார்
மாலையிட்டுகொண்டிறந்தால் மதுரைதனக்காகாது
கொடியிட்டுபெண்பிறந்தால் கொடிமதுரைக்காகாது
மாய்கிட்டமுதாலே வடமதுரைக்காகாது
தேய்பிறைதாலே தென்மதுரைவெந்துவிடும்
பெட்டியிலேதானடக்கி வைகையிலேவிடுமென்பார்
அப்போதுகோவிலிங்கி அழுதுபுலம்புறாள்
குழந்தையைத்தான்பார்த்து கோவிலிங்கிபுலம்புறாள்
தங்கத்தாம்பாளத்தில் தையலைத்தான்வளர்த்தி
பாலைகறந்து பக்கத்திலேதானுமேவைத்தாள்
தாதிமார்கையில் தான்கொடுத்தாள்குழந்தைதன்னை
தாதியர்கள்தானெடுத்து தையலர்களோடிவந்து
பாண்டியர்முன்பாக பக்குவமாவைத்தார்கள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் அந்தக்குழந்தைதன்னை
பாண்டியர்கள்தான்பார்த்து பாங்காகத்தானெடுத்து
தவமாதவமிருந்து தையலைப்பெற்றிடுவோம்
பெற்றமகள்தன்னைப் பெட்டியிலேவையுமென்றார்
பேழையானபெட்டியிலே பிறந்தபெண்ணைவைத்தார்கள்
எட்டுகெட்டிகெட்டி இயலாகசீலுமிட்டார்

வைகையிலே தள்ளுதென்று வகையுடனே சொன்னார்கள்
அந்நேரவேளையிலே ஆரணங்கை கொண்டுவைத்து
வைகையாறுதனிலே மன்னவர்கள் கொண்டுவிட்டார்
துடிதுடியென்றதிலே யுத்தமாய்த் தள்ளிவிட்டார்
வைகையிற்பெருகியே வாராவாரமதனால்
குருமின்ன முன்போல நீர்வேகந்திசைப்பட
கரைமீன்கள் பரண்டெ காவிரிப்பூவருகுதங்கே
அஞ்சநாளிலெதான் ஆவேசமாகக்கொண்டு வருகுதங்கே
பேழைமையக்கண்டு போட்டிட்டனர் மேலோடிவந்து
பெட்டியின்மேலேறி வருகுதாகாசமது
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தின் கரையிலொதுங்குதாகாண்
அப்போகுல்லாகுல்லாவென்று குழந்தையழுகுதாகாண்
பெட்டியைத்தான்திறந்து பெட்டிடனே வைத்தமது
குழந்தையைத்தான்பார்த்து குன்றுமுள்ளாகமது
கோடிசூரியன்போலக் குழந்தையைக் கண்டு
நாகத்தினை நீக்கி நலமாகவைக்கையிலே
எங்கும்பொருந்தவில்லை இன்பமுடன் குழந்தைக்கு
வல்லாகால்சிலம்பில் வைத்ததுக்காணாத்தின்றதை
அதிலேபொருந்தியிருந்து அன்பாகவிருந்தாம்
நாகத்தினை சிலம்பென்று நன்மாகப்பெயர்கொடுத்து
இக்கதைகொண்டு அந்தக்குழந்தைதன்னை
காவிரியென்றுதானிருந்து கனமாகவேசெய்யும்
கன்னமுதியாய்ப்பிறந்த கட்டழகிகுழந்தையென்று
கன்னியாவொன்றுசொல்லி கனமாகப்பெயர்கொடுத்து
பெட்டியைக்கட்டியல்லோ வைகையிலேதள்ளியது
வைகைபெருகி வரன்டமணல்திரண்டோட
காவிரிப்பூம்பட்டணமாம் கரையிலேவருகுதங்கே
மைத்துனனும்மைத்துனனும் வாழைக்கப்பலோட்டிவந்தார்
அத்தானுமைத்தானும் மழுக்கப்பலோட்டிவந்தார்
பெட்டிவருகிறதைக் கண்டார்சோமனுக்கு
கட்டுமரங்கட்டி கடுகெனவேதானே
பெட்டியைத்தானெடுத்து பிரியமுடனேவந்து
சித்திரமுகச்சாவடியில் சேர்த்துக்கொண்டுவைத்தார்
பெட்டியதுவென்றுதென்னூர் புண்ணியனார்மாச்சோட்டான்
எப்படியேகல்லதென்று அன்பாகக்கொண்டுவந்து
பெட்டிதிறந்தார்கள் புண்ணியனார்நேரம்
சூரியனைப்போலத் துலங்குதாகுழந்தையது
அந்தக்குழந்தையை அன்பாக்கொண்டுவந்து
வைத்துவளர்த்தார் வரையுடனேமாநாய்கன்
இப்படிதானிருக்க இன்பமுடனேநேரம்
இப்படியாகயிருக்கின்றவேளையிலே

திருக்கடையூர்ப்பட்டணத்தில் தேவமாரியாள்வசந்தமாலை
அவள் — பின்னையில்லையென்று பெருந்தவசனாயிருந்தாள்
அப்போது சொக்கலிங்கம் ஆண்டவனைநேர்ந்துசெய்தார்
எழுமிச்சங்கனியாகவே இன்பமுடன்தான்கொடுத்தார்
பட்சணஞ்செய்தானே பைங்கொடியாள்வசந்தமாலை
யதுவேகுளியாக ஆரணங்குமங்கையர்க்கு
பத்துமாதஞ்சென்று பைங்கொடியாள்பெற்றெடுத்தாள்
அழகுதுலங்குது ஆனந்தங்கொண்டது
கொடிவுதுலங்குது வடிவழகுகொஞ்சுதப்பா
அழகிலிருந்தவள்தான் ஆரணங்குமங்கையவள்
அப்போ — சோதிடனைதானழைத்து சாதகங்குறியுமென்றாள்
அப்போது சோதிடர்கள் சாத்திரத்தைத்தானுரைப்பார்
சாத்திரத்தைத்தான்பார்த்து சாதகங்கள்தானுரைப்பார்
அஞ்சுவயதிலே அரியவிலக்கெடுத்து
நாட்டியங்கள்கற்று நலமுடனேமாதவியும்
யானையின்மேலேற்பட்டு ஆடுவாள்மாதவியாள்
சித்தியென்பாள்மதனாங்கள் சிமிதியென்பாள்காற்சிலம்பு
நித்திலைவப்பாளோரடியை பேயவிடும்பெருஞ்சிலம்பு
பத்தாம்பிராயத்திலே பைங்கொடியாள்மாதவியாள்
ஆறுமுகன் அழகுடையவனிதன்னை
செப்புச்சிலையழகன் செங்கிடைத்தண்டழகன்
அப்பெரியகொற்றவனை யழைத்தவருவாள்காண்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பைங்கொடியாளாண்டுவாள்
பதிமூன்றும்பிராயத்திலே பைங்கொடியாள்மாதவியாள்
இப்படிக்குஜாதக மின்பமுடன்தானுரைத்தார்
காவேரிப்பூம்பட்டணத்தில் வளநாடையாளமன்னவர்கள்
மாநாய்கன்செட்டியும் மாச்சோட்டான்செட்டியும்
பெரியதனவர்த்தகர்கள் புண்ணியர்களிருவருமாய்
ஆயிரத்தெட்டுக்கட்டு அதிகாரமன்னவர்கள்
மாநாய்கன்செட்டிவீட்டில் மயிலனையாள்பெண்ணாகி
காணாதொருமேனியாக நட்சத்திரம்போல்வளர்க்கவே
பொழுதொருமேனியாக பெண்போலதான்வளர்த்தான்
மாணிக்கக்கல்லிழைத்து மயிலனையைத்தான்வளர்த்தான்
நித்தமொருபட்டுடுத்தி நேரமொருபூச்சூட்டி
மாணிக்கம்போலே மயிலனையைவளர்த்தார்கள்
கோவிலுக்கும் கண்ணகிக்கும் தாம்பூலமாற்றி விவாகஞ்செய்ய
காவேரிப்பூம்பட்டணத்தில் தனத்தநல்லவர்த்தகர்கள்
அன்றைப்போதிலே அடைவாகமுத்துச்செட்டி
மாநாய்கன்வீட்டுக்கு வந்தாரின்னார்முத்துச்செட்டி
அப்போது பெண்குழந்தை அருகாகவருகையிலே
இது — யாருடைய பெண்ணென்று அன்பாகக்கேட்கையிலே

என்னுடையபெண்ணென்று எடுத்துரைத்தார்மாணுகன்
என்னுடையமைந்தனுக்கு யின்பமுடன் தாரீரோ
அப்படியேதாரோமென்று அன்பாகவாக்களித்தார்
பரியங்களென்னவென்று பண்பாகக்கேட்கலுற்றார்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அரிவையரைத்தருவேன்
அப்படியேசம்மதித்தார் அன்பானமுத்துசெட்டி
ஆயிரம்பொன்பரியமென்று அப்போதுதான்கொடுத்தார்
இன்றைக்குப்பரியம் வியலாகச்செய்யுமென்றார்
இன்றெட்டாநாளையிலே யிசைந்தமுகூர்த்தமென்று
நாளிட்டுக்கொண்டாரே நலமுடனேமுத்துசெட்டி
அவர்போனமற்றநாள் எப்புசெட்டிவந்தாராம்
அன்னமயில்போல அரிவையரைக்கண்டாராம்
ஆருடைகுழந்தையென்று அன்பாகக்கேட்டாராம்
என்னுடகுழந்தையென்று யெடுத்துரைத்தார்மாணுகன்
என்னுடையமைந்தனுக்கு உன்பெண்ணைத்தாரீரோ
அப்படிக்குத்தாரேனென்று சம்மதித்தார்மாணுகன்
பரியமென்னகொண்டுவாரீர் பண்பாகச்சொல்லுமென்றார்
ஆயிரம்பொன்பரியமென்று அன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
பரியங்கொடுத்துவிட்டு பண்பாகப்போய்நடந்தார்.
அவர்போனமற்றநாள் விங்குசெட்டிவந்தாராம்
கன்னிகையைத்தான்பார்த்து கன்னியிவளாரென்றார்
என்னுகுழந்தையென்று எடுத்துரைத்தார்மாணுகன்
என்னுடையமைந்தனுக்கு உன்பெண்ணைத்தாரீரோ
அப்படிக்குதான்தாரேன் பரியமென்னவென்றுசொன்னார்
ஆயிரம்பொன்பரியமென்று அன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
நாளிட்டுக்கொண்டுமவர் நலமுடனேபோய்நடந்தார்
மாணிக்கசெட்டியவர் மன்னவனுமன்றுவந்தார்
இவர்—அரண்மனைக்குள்ளாக அன்பாய்வந்தாரே
மாணிக்கம்சிறிய மயிலினையைக்கண்டாரே
இது—யாருடையபெண்ணென்று அன்பாகக்கேட்டாரே
என்னுடையபெண்ணென்று எடுத்துரைத்தார்மாணுகன்
என்னுடையபிள்ளைக்கு யேந்திழையைத்தாரீரோ
அப்படியேதாரேனென்று நகைமுகன்மாணுகன்
என்னபரிய மெடுத்துரையுமென்றுசொன்னார்
இரண்டாயிரம்பொன்கொடுத்தால் ஏந்திழையைத்தாரேனென்றார்
அப்படியேதான்கொடுத்தார் அழகானசெட்டியவர்
அவர்போனமற்றநாள் அநேகம்பேர்வந்தார்கள்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்நாளையிலே
அன்றையவேளையிலே ஆனதொருமுத்துசெட்டி
தாம்பூலங்கொண்டுமெள்ள தனதுசபைக்கோடிவாரார்
மாச்சோட்டான்செட்டியன்றோ வாரரானமுத்துசெட்டி

தாம்பூலங்கொண்டுவந்து தனதுசபைமுன்னேவைத்தார்
கலியாணமென்று கட்டழகன்கூறினார்
ஆருக்குகலியாணமென்று அன்பாகக்கேட்கலுற்றார்
என்மைந்தனைப்பாசெட்டிக்கென்று அவையுடனேதாமுரைத்தார்
ஆருடையபெண்ணென்று அவையுடனேதாமுரைத்தார்
மாணுகன்பெண்ணென்று வகையுடனேதாமுரைத்தார்
அப்போ-மாச்சேட்டான்செட்டியார்க்கு கோபம்பெருகுது
கோபம்பெருகுது கொள்ளிகொண்டெரிக்குது
என்னுடையபெண்ணைபவன் யெப்படிக்குத்தான்கொடுப்பார்
உன்னுடையபெண்ணென்று யெப்படித்தான்தெரியும்
மாச்சேட்டான்செட்டியாரும் மன்னான்முத்துசெட்டியாரும்
இருவருமொன்றாக வந்தார்கள்முன்பாக
மாணுகன்முன்னேவந்து மன்னவர்களேதுசொல்வார்
எந்தனுடபெண்ணை யெப்படிக்குநீர்கொடுப்பீர்
எந்தனுடைபிள்ளைக்கென்று கேமகஞ்செய்திருக்க
ஒருவருக்குநீர்கொடுக்க நீதியுண்டோமன்னவரே
ஒருத்தர்க்கொருத்தருக்கு சண்டைசெய்தார்கள்
பஞ்சாயத்தார்முன்பாக பாங்காகவிழுந்தார்கள்
இருவுளச்சீட்டுசிறப்புடனேபோடுமென்றார்
ஆருக்குஅமைப்போ அவர்களுக்காகுமென்றார்
அப்போதுபஞ்சாயத்தார் அனைவோருங்கூடினார்
இருவுளச்சீட்டு சிறப்போடுபோடுமென்றார்
கோவிலர்பேர்வழிக்கு வந்ததுசீட்டதுவும்
அவனுடையபாரியென்று அனைவோருந்தாமுரைத்தார்
அப்படியேசம்மதித்தார் அன்பாகச்செட்டிமார்கள்
அப்போகலியாணம் அன்பாகச்செய்யுமென்று
பந்தலலங்கரித்தார் பாங்காகஅப்போது
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முக்காதம்பந்தலிட்டார்
பவளத்தால்கால்நிறுத்தி பதின்காதம்பந்தலிட்டார்
வெற்றிலைபாலேயவர் விஸ்தாரம்பந்தலிட்டார்
எங்குமலங்கரித்தார் எத்திசையுநீர்தெளித்தார்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்குச்சமிட்டார்
பந்தலின்முன்பாக யிருவரையுங்கொண்டுவந்தார்
சிக்குகழித்தார்கள் சீராயிருவருக்கும்
பெண்ணையுமாப்பிள்ளையு மழகாயலங்கரித்து
மணவறையின்மேலாக யிருவரையுந்தானமர்த்தி
தாலிதரித்தாரே தனஞ்செயனார்கோவிலரும்
அம்மிமிதித்தார்கள் அருந்ததிகண்டார்கள்
சாலங்காரமுஞ் சந்திரனைத்தொழுதே
மாலைதரிக்கையிலே வாய்விட்டுதானழுதாள்.
மாங்கனியைத்தான்கொடுத்து மாலையிட்டார்கோவிலனார்

மாலைகொண்டுவந்தகொரு மடந்தாயடிபோகவில்லை
கூரைகொண்டுவந்தகொரு கொற்றவனும்போகவில்லை
சாதுகொண்டுவந்தகொரு சாவியன்போகவில்லை
உற்றூர்க்குசோறிடலை உறவுமுறைக்குபாக்கிடலை
பந்திவழங்கியே வந்தஜனம்போகவில்லை
இப்படிச்சுருந்தானிருக்க இன்பமுடனந்நேரம்
வடிவார்வடிமுகன் மன்னர்கோவில்தன்னேரமுன்
சிலைபோல்வடிவழகன் செட்டிமகனேதுசொல்வான்
கலியாணபந்தலிலே சச்சேரிவேண்டுமென்றார்
மாலையிடும்பந்தலிலே சதுர்வைக்கவேண்டுமென்றான்
ஆளைக்கொண்டுவைப்போமொரு ரங்குரேளவர்த்தகர்கள்
மாதவி சதுருக்குவந்து கோவிலனை அழைத்துப்போகுதல்.
திருக்கடையூர்பட்டணமாம் தெய்வரம்பையாதவியாள்
அவளையழைத்துவந்து ஆடல்வைக்கவேண்டுமென்றார்
அஞ்சாம்பிராயத்தில் அழகுசிலம்பங்கற்பித்து
அழகுசிலம்பங்கற்பித்து ஆடுவாள்மாதவியாள்
என்றுமேகோவிலனு மெடுத்துரைத்தாரப்போது
அப்படியேயாகட்டென்று அவரோருத்தருரைத்தார்
அப்போதுமாச்சோட்டா னுறுதுவரையன்னவனும்
என்றுதுமென்றுசிறார் கண்மணியருன்றுசிறார்
சாதகமும்பொய்யாது தலைவிதியுந்தப்பாது
பன்னிரண்டுபிராயத்தில் பைந்தொடியாள்மாதவியாள்
மாதவியன்னடையில் மன்னவன்போவானென்று
சாதகமுரைத்தது சரியாகவுள்ளது
எப்படிகாமவனை இங்குவந்து ஆட்டிவைப்போம்
என்றுமேசொல்லி வருத்தமுற்றுன்மாச்சோட்டான்
அப்போதுகோவிலனு மானமுகவேதுசொல்வார்
மங்கையிளங்கொடியாள் மாதவியாள்வந்தாலே
வந்தாலேயல்லது வல்லுயிர்பேராக்கிடுவேன்
அப்படியேயழையுமென்று ஆனமுகர்சொன்னரே
சேமக்குருத்தோலை சிறப்பாகத்தான்வாரி
சமுப்பனையோலை இருபக்கந்தான்வாரி
தாழைப்பனையோலை தலைபக்கங்காம்பரிந்து
கணபதிமுன்பாக காப்பிட்டுக்கொண்டாரே
முத்துப்பதித்ததுபோல் மூன்றுவரிதானெழுதி
பவளம்பதித்ததுபோல் பதுவரிதானெழுதி
திருக்கடையூர்பட்டணம்வாழ் தேன்மொழியாள்மாதவிக்கு
வக்கணையுமொப்பனையும் வைத்துயெழுதுகிறான்
கலியாணப்பந்தலிலே கச்சேரிவைக்கவேண்டும்
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேண்டும்மங்கையரே
என்றுளமுதினர் இன்பமுள்ளமன்னவர்கள்

ஓலையைத்தான்படித்து செக்கிரிக்கப்போட்டார்கள்
காலாளுந்தேவனைக் கட்டுறத்தானழைத்து
சுருளோலைத்தானெடுத்துச் சேவகர்கைகொடுத்தார்
ஓலையைத்தான்வாங்கி வோடிஒருத்தமர்கள்
பட்டணமாம்பட்டணமாம் திருக்கடையூர்பட்டணமாம்
வசந்தமாலைமுன்பாக வந்தாரின்றுமன்னவர்கள்
ஓலைச்சுருளையந்த வசந்தமாலைகைகொடுத்தார்
அதிலிருந்தமர்மமெல்லாம் அறிந்தாளேவசந்தமாலை
இன்பங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணமின்ன
அடியேன்மகளே அரிவையரேமாதவியே
வாருமெனத்தானழைத்து மங்கையவளேதுசொல்வாள்
கஞ்சிகொண்டுகேளைபறிக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில்
சோறுகொண்டுமதவடைக்குஞ் சொர்ணகிரிகன்றுடு
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரைதுறையில்வர்த்தகர்கள்
மாநாகன்செட்டியார் மாச்சோட்டான்செட்டியார்
வரவேண்டுமென்றுசொல்லி வரவிட்டாருத்தாரங்கள்
இட்சணமேபோய்வாரு மெல்லிழையேமாதவியே
அப்படியேயல்லவென்று சாரணைக்குமாதவியாள்
கச்சைவரிந்துகட்டி கருங்கச்சைகந்துவிட்டு
சகல்னையக்கைசவழுமுழம் எட்டுசுத்தாய்பிருகுவெடுத்தாள்
கட்டிவரிந்துகட்டி தானணிந்தாள்பொற்சரிகை
இழைபாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பட்டாடை
உள்ளாடைபாவாடை மேலாடைப்பட்டாடை
குத்திவிராவிக்கை குசும்பாவும்பொற்சிலை
பிருகுவெடுத்துவெட்டியாணம் மெல்லியிளங்கொடியாள்
ஆடையாபரண மடங்கலுந்தானணிந்து
ஊஞ்சலின்மேல்சம்பமது அடவாகத்தானிருத்தி
கட்டுவளைத்தானழைத்தாள் கன்மாவைமாதவியாள்
மத்தளமுஞ்சுத்திகளும் வகையாகத்தானெடுத்து
தாயாருகில்வந்து தான்பணிந்துதெண்டனிட்டு
முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
போய்வாவொந்தனுக்குப் புகழ்ந்துவிடைதா மென்றாள்
அப்போதுவசந்தமாலை அறிவைக்கேதுரைத்தாள்
இளநீரிலுள்ளவைதத இன்பக்களிப்பாக்கும்
தங்கச்சிமிழில் தான்கொடுத்தாள்மைப்புகின்று
அப்போது-மாதுயிளங்கொடியாள் மாதவியேதுசொல்வாள்
என்னமாய்சால்கொடுப்பேனேர்த்திழையேதாயாரே
வெற்றிலையில்லமதுவுனி மெல்லியலேநீகொடுத்தால்
தொடர்ந்துவருவார்சாண் தோகையரேயுன்பிறகே
என்றுசொல்லிவாழ்த்தி இன்பமுடனனுப்பிவிட்டார்

ஏறினானை யிங்கே வேந்திழையாள் மாதவியாள்
ஆனையைத் தான் ஆரத்தி யன்பாகவாரானே
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரைதுறையும் யாரானோ
கலியாணப்பந்தலிலே கட்டழகி நின்றாள்
அருகிருக்கும் வர்த்தகரை அனைவரையுந் தான் பார்த்து
கைகூப்பித் தெண்டனிட்டு கட்டழகி கும்பிட்டாள்
மாநாய்கன் செட்டி மாச்சேட்டான் ஓடிவந்து
உனக்கென்ன தான் வேண்டுமென்று வேந்திழையே கேளுமென்றார்
என் கூடப்பிறந்ததொரு பொன்னுருவி மாலைதன்னை
கழட்டியெறிவேன் காண் கட்டழகர் வர்த்தகர்மேல்
ஆர் கழுத்தில் விழுந்தாலும் அழைத்துக்கொண்டு போவேனென்
அதற்கு சம்மதிதானென்று தாம்பூலம் தாருமென்றார்
சம்மதிப்பட்டார்கள் தாம்பூலந் தந்தார்கள்
இவைபோல வடிவழகர் செட்டிபிள்ளை கோவிலனை
அந்தப்புரந்தனிலே ஆனைமுகனை யொளித்து
தாயார் வர்ணமாலைதனை மைந்தனுக்குக் காவல் வைத்தார்
வெளியில் வரப்பாதே மெல்லியிளங்கொடியே
வாசலிலிருந்துகொண்டு மன்னவரைக் காருமென்றார்
அப்போது சபையிலே அனைவோரும் வந்து நின்று
ஆடுமென்று மன்னவர்கள் அனைவோரும் விடைகொடுத்தார்
இத்தியென்றும் மத்தளத்தை இயம்பிரதமென்றாள் காற்சிலம்பை
ஒத்தினைத் தாளோரடியை வேலமிட்டாள் காற்சிலம்பை
மத்தளமும் மணிக்குரலும் வர்த்தகர் கேட்டார்கள்
சங்கீதவாத்தியத்தை சபையோர்கள் கேட்டார்கள்
சந்தோஷமாகவே சகலமான வர்த்தகர்கள்
ஆடையுமாபரணம் அன்பாகத் தான் கொடுத்தார்
வர்த்தகரைத் தான் பார்த்து மயிலனையாளேது சொல்வாள்
என்கூடப்பிறந்ததொரு பொன்னுருவி மாலைதன்னை
கழட்டியெறிவேனே கட்டழகா வர்த்தகர்மேல்
என்று சொல்லி மாதவியாள் மியலான மாலைதனை
கையிலெடுத்துக்கொண்டு கட்டழகியேது சொல்வாள்
மாலையைத் தான் பார்த்து மயிலனையாளேது சொல்வாள்
எனக்கேற்ற நாயகனை எந்திழையே பார்த்து
மனதிசைந்ததொரு மன்னவராய்த் தான் பார்த்து
அவர் கழுத்திலே மாலை யன்பாக விழவென்று
மாலை கழட்டியே மயிலனையாளெறியலுற்றாள்
அப்போது பொன்மாலை அன்னமேயேது செய்யும்
மாதவிக்கேற்றதொரு மணவாளர் தன் கழுத்தில்
வந்து விழுகவென்று மன்னவரைத் தேடுகுது
அந்தசபையத்தில் அழகான கோவிலனும்

மாளிகைக்குள் பூட்டிருக்கு மன்னனார் கோவிலனும்
மத்தளமும் மணிக்குரலும் மன்னவனார் கேள்விப்பட்டு
பெண்குரலுஞ் சத்தமும் புன்னியரும் கேள்விப்பட்டு
கூத்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று கொற்றவருந் தானெழுந்தார்
தாயார் தவர்ணமாலை தையலருந் தான் தடுத்தாள்
கதவைத் திறந்துவிடு கட்டழகி மாதாவே
இல்லாமற் போனாலே என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன்
அப்போ கதவைத் திறந்துவிட்டாள் கட்டழகி தாயாரும்
அப்போது கோவிலனும் ஆனைமுகன் தானெழுந்து
சேமத்துருமாலை செகதாம்பொன் சரிகை
காங்குவுருமாலை கள்ளர்கட்டு முண்டாசு
ஒரு பொன்னெருமுழமாம் ஒற்றைகம்பி சோமனதி
திருநெல்வேலி சோமன் சேர்த்திருக்கிக்கட்டினாரே
தங்கமிதியடியாம் தனிக்குழல் ரத்தினமாம்
முத்துமெருவடியாம் முகக்குழல் ரத்தினமாம்
முத்துமெருவடியை தொட்டுக்கொண்டு வாரார்
ஆலமரப்பிள்ளையார் கோவிலண்டை தேடிவாரார்
தங்கநாற்காலிமேல் தனஞ்செயனாருட்கார்ந்து
தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டு தனஞ்செயனாரிருந்தார்
அவர்முகத்தைப் பார்த்தாலே அட்டாருத சொக்கரென்பார்
அட்டாருஞ் சொக்கலிங்கம் ஐபுரென்று சொல்லுவாரே
மதுரைவாழ் சொக்கலிங்கம் மகாதேவரென்பார்கள்
இப்படியாக யிவரிருக்கும் வேளையிலே
அப்போது மாதவியா ளெறியவருந்தான் பார்த்து
பொன்னுருவி மாலைதன்னைப் பொற்கொடியும் விட்டெறிந்தாள்
ஆர் கழுத்தில் விழுமோ அட்சணமே வருகுதுபார்
கோவிலனைத் தேடி வருகுது பொன்மாலை
அவரை யறியாமல் அவர் கழுத்தில் விழுந்தப்போ
அப்போது மாதவியாளாரணங்கு தானே பார்த்து
ஆனையைவிட்டிறங்கி ஆரணங்கு மாதவியாள்
மாலையைத் தேடிக்கொண்டு வாராளே மாதவியாள்
கோவிலனண்டையிலே கொம்பனையாள் வந்து நின்று
வர்த்தகனைப் பார்த்து மயிலனையாளென்ன சொல்வாள்
எனக்கென்ன தியாகம் நீ யின்பமுடன் தாருமென்றாள்
அளவற்ற சொர்ணமதை ஆனைமுகன் தான் கொடுத்தார்
மாதவியாள் வாங்கிக்கொண்டு மயிலனையாளேது சொல்வாள்
என் பொன்னுருவி மாலைதன்னைப் புண்ணியரே தாருமென்றாள்
ஏதடி பெண்ணே யென்று இன்பமுடன் கேட்கலுற்றார்
உன் கழுத்திலிருக்குது கட்டழகர் தாருமென்றாள்
பாருது போலேயவர் பார்த்துவிட்டார் கோவிலனும்
கழட்டிக் கொடுப்போமென்று கட்டழகர் கை போட்டார்

கழுட்டமுடிகூடவில்லை கட்டழகர்வர்த்தகர்க்கு
இரம்பம்மாள்கொண்டு கரையாயறுக்கச்சொன்னார்
வாருதைமழுங்குது மாலைக்கழுளவில்லை
என்செய்வேன்மாதவியே யென்னிதழுமே பொன்கொடியே
வாங்கிக்கொண்டுபோடி மயிலனையே பேசாதிரேன்
மாலைகொடாமலே போனதுமன்னவரே
தாம்பூலந்தாரேன் தனஞ்செயரேபோட்டுக்கொள்ளும்
அப்படியேதாருமென்றார் ஆண்முகர்கோவிலனார்
வெற்றிலைவில்லைமடட்டி விதமாகச்சுருள்கொடுத்தாள்
தாம்பூலமருந்தினபின் தனஞ்சயனார்கோவிலற்கு
மருந்துமயக்க மதிமயக்கமாகுதுகாண்
உன்னுடைமருந்தாலே உளரிதவிக்கிறேரே
மருந்துமயக்கத்தாலே மதிமயங்கியென்னசொல்வார்
ஆசைதந்தமாதவியே அரிவையரேயுனைப்பிரியேன்
சுகந்தந்தமாதவியே தோகையரேயுனைப்பிரியேன்
நான்கூடவாரேனென்று கனமாகத்தானெழுந்தார்
மாணுகச்செட்டியும் மாச்சோட்டானிருவருமாய்
ஓட்டம்பெருசுடையா ஓடிவந்தாரிருவருமாய்
அப்பாமகனேயென்று அழுதுகொண்டுவருகுறார்கள்
எங்களைவிட்டுமேலே எவ்விடத்திலேபோறாய்
மாலையிட்டதேவி மயிலனையாள்தானிருக்க
கூரையிட்டதேவியுந்தன் கொம்பனையாளிங்கிருக்க
வாருமென்றுசொல்லி வழிமறித்துத்தானிருந்தார்
அப்போதுகோவிலனு ராண்முகரேதுசெய்தார்
தாயேதுதந்தையேது பெண்சாதிதானேது
எனக்காசைதந்தமாதவியாள் ளரிவையருமிங்கிருக்க
சுகந்தந்தமாதவியாள் சுந்தரியாளிங்கிருக்க
இவளைவிடபெண்சாதி யெந்தனுக்காருமில்லை
அவளுடனேசெல்வேனென்று ஆண்முகன்சொல்லுகிறான்
அப்படியேபோகட்டென்று அனைவோரும்பின்னடந்தார்
அப்போதுகோவிலனார் ஆனையின்மேலேறி
மாதவியுங்கோவிலரும் வாரார்கள்திருக்கடையூர்
திருக்கடையூர்தெருவில்வந்து நின்றார்களிருவருமாய்
ஆனையைவிட்டுமல ரன்பாகத்தானிரங்கி
அமாகன்மடசர்கோவி லன்பாகவாரார்கள்
பொலிக்குட்டமுன்பாக பொற்கொடியும்வந்துநின்றாள்
பொலிக்குட்டத்தைதான்பிடித்து பொற்கொடியுமேதுசொல்வாள்
உன்னைவிட்டுநான்பிரியே னுத்தமனேயென்றுரைத்தாள்
முந்தானைபோட்டுமுந்த மெல்லியருந்தாண்டினாளே
உன்னைவிட்டுவேறேயொரு மன்னவனைநான்பாரேன்
என்தனுக்கும்பிரமாணம் இன்பமுடன்செய்யுமென்றாள்

அப்போதுகோவிலனு ராணமுகரேதுசொல்வார்
உன்னைவிட்டுநான்பிரியேன் உத்தமியென்றுரைத்தார்
தாயுந்தந்தையும்நீயே சகலமும்நீயேயென்றார்
உன்னையிடறுனும் ஒருவர்முகம்பாரேனென்றார்
அந்தப்புறந்தேடி அரிவையவள்வாராளே
அரண்மனைக்குள்ளாக ஆணமுகன்வந்துநின்றான்
தோமுத்துசைகட்டிலத்த சுந்தரியாள்தான்போட்டாள்
சலசலப்பாயென்று தையலருந்தான்போட்டாள்
அதின்மேலுட்காருமென்றாள் ஆரணங்குமாதவியாள்
அப்படியேயுட்கார்ந்தா ராணமுகன்வீழ்ந்தார்
கட்டிலின்காலொடிந்து கட்டழகர்தான்வீழ்ந்தார்
என்னடிமாதவியே இப்படிக்குநான்விழுந்தேன்
ஆசைதந்தமாதவியா ளரிவையருமோடிவந்து
என்னதான்செய்வேன்கா ணென்னுடையபுண்ணியரே
இந்தநல்லகட்டில்விட எந்தனுக்குவேறேயில்லை
உன்னாலேயெந்தனுக்கு உண்டாகவேணுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று ராணமுகர்கோவிலனார்
அந்நேரவேளையிலே அரிவையர்மாதவியாள்
பானையைத்தான்கழுவி பளிங்குலைவார்த்து
சின்னசம்பாவரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துபோல்சாதம் வடித்தாளேமொய்குழலாள்
நல்லவெல்லம்பூசினிக்காய் நறுக்கியேசமைத்தாள்
கத்திரிக்காய்கொய்வாள் கருணைபுளியிடுவாள்
வாழைக்காய்கொய்வாள் வழுதலங்காய்பொருப்பாள்
சுடப்பலாக்காயை யிளமுன்றுபோக்கிடுவாள்
சோலைப்பலாக்காய்கள் சொளைதிருத்திவாங்கிடுவாள்
காயுங்கறிவகையும் கனமாகத்தானசமைத்து
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
அப்போதுகோவிலனார் போசனங்கள்தான்பொசித்து
ஆரப்பிட்டினைப்பாரி தாம்பூலந்தான்தரித்து
வெடிமான்சிலையழகன் முத்துவிற்கும்வியாபாரி
சேமக்குருத்தோலை செம்பொன்னெழுத்தாணி
தாளிப்பனையோலை தலைப்பக்கம்காம்பரிந்து
முத்துபதித்தாற்போல் மூன்றுவரிதானெழுதி
மாணுகன்செட்டியார்க்கு மன்னனெழுதுகிறார்
வக்கணையுமொப்பமும் வைத்தெழுதுகிறார்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதவியாள்
தெய்வரம்பைமாதவியாள் தேன்மொழியாளதன்னிடத்தில்
வருந்தப்படுகிறேனே மயிலனையாள்தன்னிடத்தில்
சித்திரமுச்சாவடியில் தேடிவைத்ததிரவியங்கள்
பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் வரவேணுமெந்தனுக்கு
வாராதிருந்தால்தான் மாண்டுமடிந்திடுவேன்

நீங்கண்டகாபுரிகைக்கு வரவேண்டுமட்சணமே
என்றுசொல்லிஓலையிலே எழுதினாப்போல
செந்திரிக்கதான்போட்டார் தனதுசொருளர்கோவிலரும்
அதுவரைத்தானழுத்து ஓலையக்கைகொடுத்து
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரைதுரைக்குப்போகவென்றார்
காடுமலைதாண்டி கடுகெனவேவோடிவாரார்
சில்லென்நகரைவிட்டு செடியும்வனந்தாண்டி
ஓட்டம்பெருநடையாய் ஓடிவருகிறுனே
தண்ணீர்கண்டால் குடியானே தாவுகண்டால்நில்லானே
பின்னேயோமோகெண்டாற் போகவழியில்லான்
கஞ்சிகொண்டுகளைபறிக்கும் காவிரிப்பூதேடிவாருன்
சோருகொண்டுதவண்டைக்குஞ் சொர்னவதிக்கருகே
மானாகன்செட்டி முன்னே வந்துநின்றுர்சேவகனும்
சேவகனும்போது அருளோலைதான்கொடுத்தான்
எங்கிருந்துவந்தவன்சான் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அப்போதுதூதுவனும் ஆனமுகசெவன்னசொல்வான்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பமாதவியாள்
அவளிடத்தில்தானிருக்கும் அழகானகோவிலனர்
கோவிலனர்தன்னுடைய குணமுள்ளஅதயனார்
அவ்விடத்தில்தானிருந்து ஆனைமுகன்விட்டதென்றான்
வோலையைத்தான்கொடுத்து உத்தமனும்நிற்கின்றான்
மானாகன்வாங்கி வகையுடனேவாசித்தார்
வோலையிலுள்ள அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
கோவிலனர்கைகாட்டை செற்றவனுந்தான்பார்த்து
கண்ணீரொத்திக்கொண்டான் கட்டழகன்போது
மாதவிதன்னிடத்தில் வருந்தம்வந்துசேர்ந்ததென்று
வந்ததொருவோலைதன்னை மன்னவனுர்தான்பார்த்து

கோவிலன் தனபணத்தையெல்லாம் மாதவிக்கழித்தது.

அப்போ-கப்பலுள்ளமானாயினைபச்செவரவழைத்து
பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் பாக்காய்ப்பயணமென்று
பட்டிலரிசியென்ன பட்டணத்துமாலையென்ன
சோங்குமிளகுமென்ன சொர்னகப்பலெல்லமது
இத்தனையுந்தான்கட்டி இன்பமுடனுப்பிவைத்து
கப்பலுக்குப்பாய்கட்டி கடுகெவருகுதுபார்
திருக்கடையூர்தேடி தீவிரமாய்வருகுதங்கே
அங்கே-லங்கருந்தானபோட்டு நலமாகத்திருக்கடையூர்
ஏரக்குப்பட்டேரி நலமாகவந்துதங்கே
வடிவாள்வடிவழகன் வர்த்தகனுர்முன்னேவந்து
கிலேபோல்வடிவழகன் செட்டியார்முன்னேவந்து
அழகுடையவர்த்தகனை ஆனைமுகனகோவிலனை
தண்டமெல்லோதெண்டனிட்டுக்கட்டழகன்மானாயியும்

பன்னிரண்டுகப்பல்பணம் பாக்காகவந்ததையா
பட்டிலரிசிகளும் பட்டணத்துமாலைகளும்
சோங்குமிளகுமது சொர்னகப்பலெல்லாங்களும்
இத்தனையும்வந்ததென்று எடுத்துரைத்தார்மானாயியும்
அப்போதுகோவிலனுமானமுகன்தான்மகிழ்ந்து
தங்கமிதியடியாம் தனக்குமிறாத்தினமாம்
மெருவடிமேலேறி முத்துக்குடைபிடித்து
சேவுதுறைகரைக்கு வாராரேகோவிலரும்
படவுபணத்தையவர் பாக்காயிரக்குமென்றார்
அப்படியேயிரக்கிறுரானதொருமானாயியும்
மற்றபணமெல்லாங் கப்பலிலேதானிறக்கி
இறக்கினபணமெடுத்து யேந்திழையாள்வீடுவைத்து
மாதவியைத்தானழைத்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
ஆசைதங்குமாதவியை அரிவையரைத்தானழைத்து
உனக்கென்னவேண்டுமென்று உத்தமனுர்கேட்கனுற்றுர்
அப்போதுமாதவியாள் அரிவையருமேதுசொல்வாள்
பணிரெண்டுகாணிநிலம் பத்தாவேவேண்டுமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று ஆனைமுகன்கோவிலனும்
அந்தவூரிலிருக்கும் ஆனமுகன்முனிசிப்பை
வாருமென்றுதானழைத்து வர்த்தகருமேதுசொல்வார்
பணிரெண்டுகாணிநிலம் பாக்காகவேண்டுமென்றார்
அப்படியேதான்கொடுத்தாரானதொருமுனிசிப்பு
மாதவிக்குவேண்டுமென்று மன்னவனாந்தகோவிலனும்
ஏழுநிலைக்குஉப்பரிகை யின்பமுடன்கட்டுகிறார்
அரண்மனைகளாந்தான முன்பாகக்கட்டுகிறார்
பூசைபண்ணுமண்டபம் பொற்கொடிக்கிகட்டுகிறார்
பற்றியுலாவுகைக்கு பர்ணசாலையுண்டுபண்ணுர்
ஜன்னலெல்லாம்பொன்னுலே கதவெல்லாங்கண்ணுடி
சாந்துகளாடினுர் தையலுடமாளிகைக்கு
வீதிதிரித்துமவள் வீட்டிற்குவந்தாலே
கைகால்கழுவுமிடம் சல்லைவக்கல்தான்புதைத்தார்
இத்தனையுமமர்த்திவைத்தார் இளங்கொடியாள்தாயதிக்கு
மாதவியைத்தானழைத்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
என்னென்னவேண்டும் இளங்கொடியேசொல்லுமென்றார்
அப்போதுமாதவியாள் வடிவழகியேதுசொல்வாள்
உமக்குமெக்கும் எனக்குங்கட்டோவேறுயில்லை
என்னகணக்கு யிளங்கொடியேசொல்லுமென்றார்
காலைகடைசிவுகொள்ள கால்மாக்கால்பொன்வேணும்
உச்சிகடைசிவுகொள்ள ஒருமாக்கால்பொன்வேணும்
அந்திகடைசிவுகொள்ள அரைமாக்கால்பொன்வேணும்
பாக்குகொள்ளவெந்தனுக்கு பத்துலட்சம்பொன்வேணும்
வெற்றிலைக்குயெந்தனுக்கு வெவ்வேலட்சம்பொன்வேணும்

புனைக்கயிலேர்குயெத்தனுக்குப் பொன்கப்பல்பணம்வேணும்
கண்ணுற்புனைகொள்ளவல்லோ சொர்ணகப்பல்பணம்வேணும்
நித்தியருக்குஆயிரம்பொன் சத்தியமாய்த்தரவேணும்
பட்டிக்கைக்குஆயிரம்பொன் பக்குவமாய்த்தரவேணும்
பஞ்சணைக்குஆயிரம்பொன் பக்குவமாய்த்தரவேணும்
இப்படிக்குத்தரவேணும் இன்பமுள்ளநாயகரே
இன்னமென்னவேணும் மிளங்கொடியேசொல்லுமென்றார்
கட்டுவர்க்காயிரம்பொன் கலமாகத்தரவேணும்
மத்தளகாரனுக்கு வளமாகத்தரவேணும்
சந்திராபயனுக்கு சொர்ணங்கொடுக்கவேணும்
என்தாயார்வசந்தமாலைக் காயிரம்பொன் தரவேணும்
இப்படிக்குசத்தியமா யெனக்குமேகிர்தாரும்
இன்னமென்னவேணுமடி யிளங்கொடியேகேளுமென்றார்
குத்திளிரவிக்கை குசும்பாவின்சேலைவேணும்
பட்டுரவிக்கை பசும்பொன்னூற்சேலைவேணும்
இரத்தினசடையிலேயும் சயிக்குவேணுமென்றாள்
அப்படிக்கேதான்செய்தா ரானமுகர்கோவிலனார்
கல்விழைமுத்தகம்மலுமா கட்டிழகர்செய்தார்காண்
கொப்புடனேவாளி கோர்வையாணித்தாவடமும்
முத்திழைமுத்தழகுக்குத்தி மெல்லியர்க்குசெய்தார்தான்
சட்டிவிரனுக்கு மினைத்தகணையாழி
வங்கிபொன்னுஞ்செய்தார் மயிலனையாள்மாதவிக்கு
காலாழிபீலாழி கண்டசரம்மார்பதக்கம்
சவுளிபதக்கமகளுங் கண்டசரந்தானுமின்ன
இத்தனையாபரண மேந்திழைக்குச்செய்தார்காண்
இப்படிக்குகோவிலனார் யிருக்கின்றவேளையிலே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பைங்கிளியாள்வீடுதன்னில்
பட்டணத்தான்கோவிலனும் பாங்குடனேவீற்றிருந்தார்
ஆட்டமாடிவீடுவந்தா லடியெடுத்தான்பிடிப்பார்
பாடிபட்டிவீடுவந்தால் பக்கமெல்லாந்தான்பிடிப்பார்
தலைக்கடைக்குப்போனால் தண்ணீர்கொண்டுபோவாராம்
புழக்கடைக்குப்போனால் பின்தொடர்ந்துபோவாராம்
வைத்தசாதமுண்ணுவார் வழிகடந்தால்காலபிடிப்பார்
ஆடைகலைந்ததானால் அரைதனுமென்னகட்டிடுவார்
சேலைக்கலைந்ததானால் சேர்ந்துமென்னகட்டிடுவார்
தலைமாட்டிலைசத்தினில்லா தாழம்பூசூட்டிடுவார்
இப்படிக்குத்தானிருந்தா ரேந்திழையாள்தன்னிடத்தில்
அவளுக்குதப்பலக்காரனாய் தலைக்கெல்லாந்திருந்தார்
எந்நேரமும்மையதேயிருப்பார்கோவிலனார்
அமாக்கனகோவிலுக்கு அடியவன்போனால்
இவன்பின்னேபோவாரா மானமுகர்கோவிலனார்
பெண்ணுதாசன்தானால் தலைமையத்தாக்கட்டுவாராம்

அப்படிக்குஇஷ்டமா இருந்தாரேகோவிலனார்
பனிரண்டுவருஷமாய் பைங்கொடியாள்தன்னிடத்தில்
இன்பமுடனாக யிருந்தாரேகோவிலனார்
பனிரண்டுதன்வருஷம் பட்சமுடன்தானிருந்தார்
அன்னியபெண்ணிடத்தி லன்புடனேதானிருந்தார்.
மாணிக்கம்போல மருவிவிளையாடிருந்தார்
குயிலினங்கள்போல கூடிவிளையாடிருந்தார்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும்போல் சேருவிளையாடிருந்தார்
இஷ்டமுடன்தானிருந்தார் ஏந்திழையாள்தன்னிடத்தில்
இப்படிக்கிவரிருந்தா ரின்பமுடன்கோவிலனார்

காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கர்ணகியம்மன் வாலாறுகூறுகல்

பட்டணமாம்பட்டணம்மாம் காவிரிப்பூம்பட்டணம்மாம்
கஞ்சிகொண்டுகளைபறிக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டணமாம்
சோறுகொண்டுகளைபறிக்கும் சொர்ணகிரிபட்டணத்தில்
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கர்ணகையாள்தன்றனக்கு
பன்னிரண்டுவயதாச்சு பைங்கொடியாள்தன்றனக்கு
காளொருமேனியும் நட்சத்திரம்போல்வளர்ந்தாள்
பொழுதொருமேனியாகப் பொன்வண்டுபோல்வளர்ந்தாள்
இப்படிக்குத்தான்வளர்ந்தா ளேந்திழையாள்கர்ணகையும்
நாளொருபெண்களைப்போல் நாயகியாள்தான்வளர்ந்தாள்
அப்படிவளர்ந்துவாரா ளாரணங்குநாயகியாள்
தன்புத்திதனக்குமே தையலர்க்குகேர்ந்ததுதான்
அப்போதுதாதியரை ஆரணங்குதானழைத்து
கண்ணாடிகொண்டுவந்து கட்டழகிநாயகியாள்
தன்னழகைதான்பார்த்தாள் தாமங்கருங்குழலாள்
கொண்டையிலேபூவும் குவளையிலைமையழகும்
கையிலேசங்கணழகும் கழுத்திலேதாலிகளும்
இடையிலேகூறையும் முகத்திலேமஞ்சளுமாய்
கண்ணின்திருவழகும் கஸ்தூரிபொட்டழகும்
கஸ்தூரிபொட்டழகைக் கண்டுவிட்டாள்கர்ணகியாள்
எந்தனுக்குத்தாலியது தந்தவரைசொல்லுமென்றாள்
ஆர்செய்தலேலையது அறிவையரேசொல்லுமென்றாள்,
கலியாணப்பந்தலிலே கட்டினதாலியது
இப்படிக்குகட்டினவ ரெங்கேபடி தாதியரே
மாமியார்வர்ணமாலை மயிலனையைகேட்டாயானால்
அந்தவரலாற்றை அடிபோடுதானுரைப்பாள்

கர்ணகிமாமியாரை தன்புருஷனெங்கேயென்றுகேட்பது

எறிருள்பல்லக்கு எடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
மாமியார்வீடுதேடி வாராளேமயிலனையாள்
மருமகள்வருவதை மாமியார்தான்பார்த்து
பகடையைத்தானும்விட்டு பைங்கொடியாளெழுந்திருந்து
எதிர்கொண்டுவாராளே யேந்திழையாள்வர்ணமாலை

மாமியைக்கண்டவுடன் மயிலனைப்புக்கெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்தியெடுத்தனைதான் மருமகளைப்போது
ஆசனமும்போட்டாளாங்கொருமருமகட்கு
எங்கேவந்தீரென் றிளங்கொடியுங்கேட்டாளே
மாமிமுகம்பார்த்து மயிலனையுமேதுசொல்வாள்
மாலைதரித்தவொரு மணவாளனெங்கேயென்றாள்
தாலிதரித்தவொரு தனஞ்செயனுமெங்கேயென்றாள்
காசுக்கடைவிற்கின்ற கட்டழகரெங்கேயென்றாள்
எவ்விடத்திற்காசுக்கடை மொழிக்கிரச்சொல்லுமென்றாள்
காசுக்கடைபக்கத்திலே வேசிக்கடைகளென்று
வேசிக்கடைவீட்டில் விற்றிருப்பாருன்புருஷன்
எத்தனைநாளாச்சு உன் புருஷன்வீடுவந்து
பனிரெண்டுவருஷமாச்சு பைங்கிளியேவீடுவந்து
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதவியாள்
அவள்வசத்திலிருக்கிறாருனதுமகனுன்புருஷன்
அவளையறியாமல் போனதென்ன அத்தையரே
வேசியுடன்வீட்டிற்கு போனவனைமறந்தால்
நம்மொத்தவர்த்தகர்கள் நம்மைமதியார்கள்
ஆகையினாலேநாங்க ளழைக்கவில்லைமங்கையரே
உன்றனையாருக்கா ளென்றுமென்றுரைத்தமியும்
அப்படியேசல்லவென்று அரிவையருந்தானெழுந்தாள்
தன்னுடையமாளிகைக்குத் தையலரும்வந்தனின்று

கர்ணகிதன்புருஷனுக்கு ஓலையெழுதி யனுப்புதல்.

தாளிப்பனையோலை தலைபக்கம்காம்பரிந்து
சுழுப்பனையோலை யிருபக்கம்காம்பரிந்து
கணபதியைத்தானினைந்து யெழுத்தாணியைப்பிடித்து
ஐந்துவயதினி லறியாதவளையிலே
மாலையிட்டமூலைவைத்து மாதவியாள்வீடுசேர்ந்து
தாலிகட்டிமூலைவைத்து தாசிவீடுபோய்நுழைந்து
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பரஸ்திரீயாள்வீடுவந்து
மாலையிட்டதேவிநான் மாண்டுமடிகிறேன்
தொண்டையிலேசீவன் நிறுத்திட்டுபோகுதுகாண்
உற்றார்கள்பெற்றார்கள் பொன்னுரைத்துநாவிலிட்டார்
அப்படியும்போகவில்லை அரிவையுடதன்னுயிர்தான்
கல்லென்றாலெங்கணவன் புல்லென்றாலென்புருஷன்
உமதுடையகையாலே அன்னதீர்த்தமிட்டாலே
என்னுடையசீவனது பிறந்துமடிந்துவிடும்
கட்டினதாலியுடன் கையாலேவாங்கிக்கொண்டு
உற்றொருமைசெய்துவிட்டு வந்தமரேபோய்விடவும்
நீர்-வருமளவுமிந்தவுயிர் மின்னவளேபோகாது
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேணுமுத்தமரே
என்றுசொல்லிஓலை எழுதினாள்கர்ணகையும்

செந்திரிக்கைத்தான்போட்டு தலைப்புறத்திற்கட்டாளாம்
தாதிகளைத்தானழைத்து ஓலையைத்தான்கொடுத்தாள்
திருக்கடையூர்பட்டணத்தில் சீவிரமாய்நீங்கள்போய்
மாதவியையறியாமல் விடுவாய்நாதன்கையிலே
ஓலையைக்கொடுத்து உத்தமனார்கையிலே
பல்லக்கிலேற்றிக்கொண்டு பாங்கியேவாருமென்றாள்
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள்தாதியர்கள்
காடுசெடிதாண்டி கடுகியேவாரார்கள்
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
புல்லென்றகாடும் புலிகள்வனந்தாண்டி
வனமாய்வனந்தாண்டி வாரார்கள்தாதியர்கள்
சித்ரமுகச்சாவடியில் தேன்மொழிமார்வந்திறங்கி
பல்லக்கைவிட்டிறங்கி பாங்கியர்கள்தானிருந்தார்
அந்நேரமேவயிலே அழகுமுகன்கோவிலனார்
சித்திரமுகச்சாவடிக்கு கோவிலரும்வந்தாரே
பூசைகள்தான்முடிக்கப் புண்ணியரும்வந்தாரே
பதான்தான்தேடியிருந்தாரேகோவிலனார்
ஆற்றுமண்ணெடுத்து ஆவிடையாருண்டுபண்ணி
தொட்டமுறைதிறந்து செவ்வலரிபூவெடுத்து
வாசற்படிதிறந்து வாசனைச்சம்புவெடுத்து
கொண்டுவந்தபுட்பமதைப் புதுமென்றுதான்சொரிந்து
வாரிவந்தநல்லபுட்பமதைப்போனதான்சொரிந்து
அட்டாணுஞ்சொக்கரையும் அங்கயற்கண்ணம்மனையும்
அன்பாகமனதினிலே அழகன்தானினைந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக்கொண்டு கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லி செபமண்டுதானடித்தார்

கர்ணகி ஓலையைக் கோவிலர் காணுதல்.

செய்கண்டிதானடிக்க தேன்மொழியாளோடிவந்து
பூசையிலேதானிருக்கும் புண்ணியனார்கையிலே
ஓலைக்குருவையந்த உத்தமிமார்தான்கொடுத்தார்
ஓலையைத்தான்வாங்கி புத்தகமும்வாசித்தார்
கர்ணகைசாட்டை கட்டழகன்கண்டானே
கொம்பனையாள்கைசாட்டை கோவிலரும்கண்டாரே
ஓலையிலுள்ளதொரு வக்கணைகள்தாமறிந்து
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருச்செவியில்கைவைத்து
அரகராவென்றுசொல்லி அவர்செவியில்கைவைத்து
இப்படிக்கினிகேடேதேவந்தமையுந்தனக்கு
நல்பாணர்செயலுக்கு என்னதான்செய்வேனென்று
தாதிகளைத்தானிருத்தி தனைந்தெசயனு கோவிலநம்
மாதவியாள்தன்னிடத்தில் விடைபெற்றுவாரேனென்று
தையேலேலைசையை வந்து தான்முறுவாராம்

4

என்னசொல்லியழுதுவாராம் இன்பமுடன் கோவிலரும்
ஐக்தாவயதிலே அறியாதநாளையிலே
ஏழாவயிராயத்திலே முலைகுடிக்கும்நாளையிலே
மடிமேலெடுத்துவைத்து மாங்கனியைக்கொடுத்து
மாலையிட்டுவைத்தநான் மாதவியாள்வீடுவந்தேன்
கூரையிட்டுதனியாய்வைத்து கூத்தியார்வீடுசென்றேன்
மாலையிட்டதேவியவள் மாண்டுபோயலாச்சே
உன்றனேயென்னசுகம் உத்தமியேநான்கண்டேன்
மாலையிட்டதல்லாது மற்றொருசுகமறியேன்
கூறையிட்டதல்லாது கூடிசுகமறியேன்
வீணுக்குதாலிகட்டி விருதாவாய்விட்டுவந்தேன்
ஆசைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
நம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டாளே
தலைமேலே கையைவைத்து தன்னுஞ்செயலும்வாராதே
மாதவியாள் வீடுதேடி வாராரே கோவிலனும்
கூட்டமாய்க்காற்றடித்தால் கொம்பிலேகொம்பதையும்
தனிப்புறமாய்க்காற்றடித்து காவிப்புலம்புறேனே
என்று-அழுதுஅப்போ கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டு
பவளம்போல்கண்ஜலத்தை படிக்கமெல்லாஞ்சொரவிட்டார்
இப்படிக்குத்தானழுது வந்திளையாள் முன்னேவந்து
முருகுழலாள்புரண்டுமேல் விழுந்தடிமன்னனைத்தான்
தலைவாசல்வந்தாலின்று தங்குஞ்செயனுமின்றி
மாதவியைக்கண்டுவெட்டிவழிகாத்திருக்கையிலே
அழுதகண்ணும் சிந்தையுடன் ஒண்ணுமகன்திண்ணையிலே
அப்போதுமாதவியாள் என்பாகத்தான்பார்த்து
அடித்தாரேனழுதாய் அழுதகண்ணுநீர்தனும்ப
அடித்தவளைச்சொல்லுமென்று ஆரணங்குகேட்கலுற்றாள்

கோவிலர் பெண்சாதிவிட்டுப்போக மாதவியை செலவுகேட்குதல்.

அப்போதுகோவிலரு மரிவையருக்கேதுசொல்வார்
ஆரும்மடிக்கவில்லை அன்னியருக்கீண்டவில்லை
ஐக்தாவிராயத்திலே அறியாதநாளையிலே
கொஞ்சம்வயதிலே கொடுத்தானதாளிலேதான்
மடிமேலெடுத்துவைத்து மாங்கனியைக்கொடுத்து
மாலைதரித்ததேவி மங்கையருமாண்டாளென்று
கூறைதரித்ததேவி கொம்பிலையுமாண்டாளென்று
பத்தினியுமாண்டாளென்று பட்டணத்தாரியத்தான்
உத்தமியுமாண்டாளென்று ஓலையொன்றுதானுந்தான்
மாண்டுபோனகன்னியாள் திருமுகத்தைப்பார்க்கவேண்டும்
செத்துபோனகன்னியாள் திருமுகத்தைக்காணவேண்டும்
வாழ்வுக்குதவாவிட்டால் சாவுக்குதவவேண்டும்
நன்மைக்குதவாவிட்டால் துன்மைக்குதவவேண்டும்

நன்றெத்தவர்த்தர்கள் எண்ணமதியார்கள்
சரியொத்தவர்த்தர்கள் சற்றுமதியார்கள்
நான்-வருமட்டும்போய்வாரேன் ஒருவார்த்தைசொல்லுமென்றார்
நாமெட்டும்போய்வாரேன் நல்லவார்த்தைசொல்லும்பெண்ணே
முத்தானவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லும்பெண்ணே
அப்போதுமாதவியாள் ஏதாரணங்குமேதுசொல்வாள்
என்னிலுந்தன்னழகோ ஏனுங்கெட்டகன்னியாள்
கூத்தியார்நானிருக்க கொண்டவன்மேலாசையென்ன
வேசியவள்நானிருக்க தாலியுள்ளாளாசையென்ன
தாசியவள்நானிருக்கத் தாலியுள்ளாளாசையென்ன
என்னிலுந்தன்னழகோ ஏனுங்கெட்டகன்னியாள்
மறந்துவிடுமறந்துவிடு மாலையிட்டாள்தன்னாசை
போட்டுமறந்துவிடு பொற்கொடியாள்தன்னாசை
பனிரண்டுதன்வருஷம் பஞ்சணையில்நாமிருந்தோம்
கூடிக்குலாவிக்கொண்டு கொற்றவனேநாமிருந்தோம்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும்போல் சருவிவிளையாடிருந்தோம்
குயிலும்மயிலும்போல கூடிவிளையாடிருந்தோம்
மானுங்கலைபோல மருவிவிளையாடிருந்தோம்
என்னுக்குளென்னையப்போல் எக்காலும்வாழ்ந்திருந்தோம்
பாலுக்குள்வெண்ணெய்வேறே பிரியடித்தான்மாபாவி
என்னுடவேறென்னெய்வேறு பிரியடித்தான்மாபாவி
விட்டுதோவுன்னாசை விளாம்பழந்தோடதுபோல்
வேண்டுமென்றநாளையிலே வேம்பாய்இரும்பாயிருந்தேன்
வேண்டாதநாளையிலே வேப்பங்கசப்பானேன்
சட்டிவிட்டாற்போல கைவிட்டுப்போறீரென்றீர்
ஆசைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
நம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டீரே
இப்போ-வருக்குப்போறேனென்று நிறுத்தமனோர்கோவிலரே
மனதுதான்விட்டுமோமன்னவரேயுந்தனுக்கு
என்னகுற்றஞ்செய்தேனென்று நான்விட்டுபோறேனென்றீர்
என்னைவிட்டுநீபோகவென்னமனதோ நாதா
ஆசையைத்தீர்த்துவிட்டு அம்பலத்தில்விட்டீரே
முத்துபோல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
ஆரைவிட்டுகண்கலத்தை ஆசோரவிட்டுதானழுதாள்
பட்டுபோல்மெல்லியவள் பவளம்போல்நின்றழுதாள்
மானழுதபாவனைபோல் நாவழுதுவாடிநின்றாள்
அப்போதுகோவிலனும் அணமுகனைத்தானழுத்தி
முந்தானிகொண்டு முகமெல்லாந்தான்துடைத்து
உன்னைவிட்டுநான்பிரியேன் ஒருநாளுமியானும்
கொண்டவளைத்தான்பார்த்து கொம்பனையேவாரேனென்று
உற்றுரிமைசெய்துவிட்டு ஒருகொடியில்வாரேனென்று
கட்டியதாலிதன்னைக் கைமேலேவாங்கிக்கொண்டு

வைகையிலேர்காணப்பண்ணி வருவேனடியுன்மனைக்கு
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே ஒளிவுள்ளகண்மணியே
சந்தோஷமாகவே வைகையேரப்புப்பிளையத்தால்
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் அண்ணாவைக்குப்போய்வாரேன்
என்றுசொல்லிகோவிலனு மெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்

மாதவிகோவிலனை உன்னைப்போல பதுமைசெய்து
வைத்துப்போய்வாருமென்று சொன்னது.

அப்போதுமாதவியாள் அரிவையவளேதுசொல்வாள்
உன்னைப்போலொத்த பதுமையொன்றுசெய்துவிட்டு
இப்பதுமைசெய்துவைத்து செட்டிபிள்ளைபோய்வாரும்
மணிப்பதுமைசெய்துவைத்து மன்னவரேபோய்வாரும்
அப்போதுகோவிலனும் ஆனமுகமேதுசொல்வார்
சித்திரமுகச்சாவடியில் தேன்மொழியோயும்பேர்
களஞ்சியத்துப்பணங்களை கடுகெனவேதானெடுத்து
பதுமையொன்றுசெய்துவைத்து பைங்கிளியேபோய்வாரேன்
களஞ்சியத்தைதேடி கட்டழகர்வாராரே
பொன்னுமிதியடியை போட்டுமிகநடந்து
இருசெல்வேசேரமன் சிராசத்தாழுமத்தி
காக்குவுருமாலை கள்ளர்கட்டிமுண்டாச்ச
செல்லத்துருமாலை சேர்த்திருக்கிக்கட்டினரே
சவுளிக்கடுக்கனது ஒருகாதில்சோதிமின்ன
ஒண்டிக்கல்முருகனது ஒருகாதில்சோதிமின்ன
முப்புரிநூலுமது மூன்றுலட்சம்பொன்பெறுமே
செக்கச்சிவந்தவர்காண் செங்கோரத்தண்டமுகன்
மாங்காய்முடியழகன் மாதளம்பூமேனியனார்
தாழமழகுடையார் தக்கோலந்தின்பவர்காண்
அழகாலழகனவன் அதிசயத்தவர்த்தகர்காண்
அட்டாருஞ்சொக்கரைப்போ லாணழகுவாராரே
மாதவிக்குப்பதுமைசெய்ய வாராரேகோவிலனார்
பஞ்சணத்தார்வீடுதேடி பட்டணத்தார்வாராராம்
குட்டியென்றவாசாரி குருபுத்திரசம்மாளர்
அப்பனென்றவாசாரி அந்தபுத்திரசம்மாளர்
அண்ணன்தம்பியேழுபேரும் நேர்கம்மாளர்
பஞ்சணத்தார்வீடுதேடி பட்டணத்தார்வாராராம்
அப்போதுபஞ்சணத்தா ரண்ணன்தம்பியேழுபேரும்
அட்டாருஞ்சொக்கரைப்போ லழகுடையார்வாராராம்
மதுரைவாழும்சொக்கரைப்போல் மகாதேவர்வாராராம்
நாம்கேட்டவரந்தருவார் சேர்த்தியுள்ளசொக்கர்
தோட்டமதுதிறந்து தொண்ணூறுநந்தப்பூவெடுத்து
வாசற்படிதிறந்து வண்ணவட்சம்பூவெடுத்து
தெற்குகொல்லையிலே ஒருசொம்புஜலமெடுத்து

பாதமதுவலக்கி பட்டாடைதானுடுத்து
ஒட்டம்பெருந்துடையாய் ஓடிவந்தார்பஞ்சணத்தார்
அட்டாருந்தெருத்தனை யென்றுமனதிலெண்ணி
பாதமதுவலக்கப் பட்டாடைதானுடுத்து
சொண்வெந்தபுட்பமெல்லாம் குருபதந்தான்சொரிந்து
வாரிவந்தபுட்பமெல்லாம் மலரடியில்தான்சொரிந்து
முக்காலடிபணிந்து முன்னிருகால்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை கண்டதுகோவிலனார்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருக்கெளியில்கையைவைத்து
ஆகாரவென்றுசொல்லி அருந்தெளியில்கைவைத்து
என்னைப்பணிந்தவகை யேதுவகைசொல்லுமென்றார்
அட்டாருஞ்சொக்கரென்று அடிபணிந்தேசம்மாளரும்
கேட்டவரந்தருவீரென்று கீர்த்தியுடன்தான்பணிந்தோம்
சொக்கரல்லசொக்கரல்ல சாதியிலேசெட்டிபிள்ளை
நான்பதுமைபண்ணவந்தேன் பட்டணத்தார்கோவிலன்தான்
மாதவிக்குபூசைசெய்ய வடிவழகர்வந்தேனென்றார்
அதுவுங்களாலாகுமோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
எங்களாலாகுமென்று அழைத்துவந்தாராண்பதிக்குள்
வட்டமணைபோட்டார் வடிவழகர்தோமிருக்க
வட்டமணையின்மேல் வடிவழகருட்கார்ந்து

கோவிலன்தன்னைப்போல் பதுமையைச்செய்யச்சொல்ல கம்மாளர்
அதிதத்தில் எங்களால்முடியாதென்றது.

என்னைப்போல்பதுமையொன்று இன்பமுடன்செய்யவேணும்
எந்தனேர்கண்ணாடியிலே செய்துகொடுப்பீரென்றான்
கட்டிகொள்ளுவாராம் இருந்தேயாமானால்
உம்மைப்போல்பதுமை உத்தமரேசெய்வோமென்றார்
ஒருநாழிகைக்குள்ளாக செய்யவேணுமென்றுரைத்தார்
எங்களாலாகாதென்று சொன்னார்கள்பஞ்சணத்தார்
என்னைப்போல்கருவுகட்டித் தாரீரோவென்றுகேட்டார்
மெழுகாலேகருவுகட்டி முடிமன்னுசெய்யவேணும்
அதிலேபழுதானாலாகாது கோவிலரே
மறுபடியுமுருக்கியல்லோ செய்யவேணுமென்னவே
எவ்வளவுவேலைகொள்ளு மெந்தனுக்கென்றுசொன்னார்
அரைநாழிக்குள்ளே செய்யவெங்களாலாகாது
அப்போதுகோவிலனு மானமுகமேதுசொல்வார்
பொன்னையுருக்கியல்லோ புண்ணியரேதாருமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று கம்மாளர்சம்மதித்தார்
மூசையிலேபோட்டு வுருக்கினார்பொன்னையும்
அப்போதுகோவிலனு மானமுகமென்னசெய்வார்

கோவிலருக்கு பொற்பதுமை யமைந்தது.

புத்தமன்னுசொன்னதுவே புண்ணியனாரந்நேரம்

அத்தைதருசிகல்லுபோல ஆணழகர்செய்தாரம்
சற்றுத்திரைவளர்த்தார் சொர்ணங்கொண்டுவாருமென்றார்
அப்போயாரைவிளிக்கின்றார் ஆளவற்றுகைதுயிலே
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாத்தினமே
குற்றமற்றாத்தினமே கோவிலிக்கிரங்களே
நீ—பத்தினியுமெய்யானால் பதுமைப்படையேலும்
பத்தினியைத்தானினைந்து பஞ்சலோகந்தான்கவிழ்த்தார்
ஓடிபுருகுதங்கே உள்ளுருகிப்பாயுதங்கே
ஐந்தெழுந்தம்பாவினையும் ஆணழகன்கோவிலன்போல்
பட்டணத்தார்போலாக பதுமையமைந்ததங்கே
பஞ்சணத்தாரையழைத்து பட்டணத்தாரேதுசொல்வார்
கருவுகட்டிவாய்களென்று பட்டணத்தார்தாழுருசொன்னார்
அழகுதுலங்குது ஆனந்தங்கொஞ்சுது
அதினுடையதன்னழகை கண்டார்கள்பஞ்சணத்தார்
கம்மாலேயாகுமோ நலமாகசெய்வதற்கு
அரைநாழிக்குள்ளே யவனைவைக்கக்கூடாது
பதுமையைக்கொண்டுவந்து பட்டணத்தார்கைக்கொடுத்தார்
பதுமையையெடுத்துக்கொண்டு பட்டணத்தார்வாருரே
மாதவியாள் அந்தபுரம் வாருரேகோவிலனார்
தலைக்கடைவாசலிலே வந்துநின்றார்கோவிலனும்
பதுமையை அங்குவைத்து பட்டணத்தார்மறைந்தார்
மாதவியாள்முன்வந்து வடிவழகனேதுசொல்வான்
பொழுதேறிபோகுதடி போகவேணுங்காவிரிப்பூ
கள்ளேறிபோகுதடி கடக்கவேணுங்காவிரிப்பூ
போகவிடைதாருமென்றார் பொற்கொடியேமாதவியே
அப்போதுமாதவியாள் ஆரணங்கென்னசொல்வாள்
திருப்பதுமைசெய்துவந்தா துணிமைக்கதுப்பிணைப்பேனே
அப்போதுகோவிலனார் ஆணழகரேதுசொல்வார்
தலைக்கடையிலோடிவந்து கையலரும்பார்க்கலுற்றார்
ஓட்டம்பெருகடையாய் ஓடிவந்துபாருமென்றார்
மாணிக்கம்பேரிலே மணிப்பதுமைகுலுங்குதங்கே
பதுமையைபேசவைத்தால் பட்டணம்போய்வரலாம்
சந்தோஷமானாள் சரீரங்கள்பூரித்தாள்
கோவிலனார்முன்னேவந்து கொடியிடையாளேதுசொல்வாள்
பதுமையைபார்த்தாள் பாவையிளங்கொடியும்
பேசாதபொற்பதுமை பொற்கொடியாளேதுக்கென்றாள்.

மாதவிக்கு கோவிலனார் பதுமையைபேசச்செய்தல்,

அப்போதுகோவிலனார் ஆணழகரேதுசெய்தார்
புறக்கடையிலோடிவந்தார் புண்ணியனார்கோவிலனும்
பச்சிலைதான்கசக்கிப் பாம்பாகத்தானெடுத்து

நெற்றிக்குத்திலதமிட்டு நேர்விழிக்குமையெழுதி
கன்னியைத்தானினைந்தார் கட்டழகாப்பேசுது
கண்ணைத்திறக்குதுபார் கற்பதுமைபேசுதுபார்
பொற்பதுமைசொல்லுகுது பெண்ணாகினையப்பார்த்து
ஆசைதந்தமாதவியே அந்நாட்டுபெண்மயிலே
அடிகூட்டிவிடொட்டிவிடு யவரைவிட்டுக்காதவழி
இஞ்சிவிற்கும்செட்டிமகன் இனிதாங்கப்பானோ
அவனன்வருமனையும் ஆனவுடைமையுந்தனக்கு
நமையன்வருமனையுந் தானவுடைமையுந்தனக்கு
என்றுசொல்லிபொற்பதுமை யிருக்கிறவேளையிலே
அப்போதுமாதவியா ளருங்கிளியாள்தான்பார்த்து

பொற்பதுமை மாதவியை அடிப்பது

அப்போதுபொற்பதுமை ஆங்காரக்கோபமுடன்
ஐவளிப்பிரம்பெடுத்து ஊடுதுபார்மாதவியை
கொத்துப்பிரம்பெடுத்து கொல்லுதுபார்மாதவியை
வர்ணப்பிரம்பெடுத்து சாறியடிக்குதுபார்
எழுந்தாலொருகுத்துவைக்கும் விழுந்தாலொருவுதைதைக்கும்
குத்துக்குழந்தாந்தம் கொப்பளித்துதானுமிழ்ந்தாள்

கோவிலனை ஊருக்குப்போய்வாருமென்று மாதவிஅனுப்புதல்

வர்த்தகனைத்தான்பார்த்து விடைவழகாபோய்வாரும்
ஊருக்குப்போய்வாரும் உத்தமரேகோவிலரே
அப்போதுகோவிலனார் அந்தபுரந்தாண்டி
அந்தபுரந்தாண்டி ஆணழகர்வாராரே
சித்திரமுகச்சாவடியில் சேரவாராரே
நாரியரைத்தான்பார்த்து தனஞ்செயனார்கோவிலனும்
சித்திரமுகச்சாவடியில் சேரப்போய்படுத்தார்
நித்திரைபோனாரே நேரானகோவிலனும்
அந்தகுணத்திலே ஆரணங்குதாதியர்கள்
பொற்கொடிமார்தாதியர்கள் போசனங்கள்செய்தார்
அப்போதுமாதவியா ளருங்கிளியாளேசெய்தாள்
போசனமண்டபத்தே போய்புகுந்தாள்மாதவியும்
பொற்றளிகைதான்புசித்து இருந்தாளேமாதவியாள்

கர்ணகி கோவிலர்வராமையால் சாபமிடப் பதுமைபிறந்தது.

அப்போதுகர்ணகியாள் ஆரணங்கேதுசெய்தாள்
அஞ்ஞானத்தைபோட்டுமவள் ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றாள்
மையுருகமையுருக மையழகுதோணுகுது
அதுமாருமங்கநுமம் ஆரணங்குமுன்னேவந்தார்
மாதவிக்குப்பதுமைசெய்து வாரார்காண்கோவிலனும்
என்றுமேசொல்லியஞ்சனத்தில் இன்பமுடன்தோற்றுது.

அப்போது கர்ணகியாள் ஆரணங்கு என்னசெய்தாள்
கைமுறித்துச் சாபமிட்டாள் கட்டழகி மன்னவரும்
பத்தினியாள் சாபமிடப் பதுமைமேல் பாயடைந்ததங்கே
செத்துமடிந்து சிவலோகஞ்சேர்ந்ததுகாண்
அப்போது மாதவியாள் ஆரணங்குமுழித்து
பதுமையைத்தான் பார்த்து பாவையிளங்கொடியாள்
செத்துக்கிடக்கிறதைத் தேன்மொழியாள் கண்டுவிட்டாள்
கோபம்பிறந்ததங்கே கொம்பனையாள் தானெழுந்து
காகமென்றுதான்சுழட்டி கல்லின்மேலடித்தாள்
அது-பொடியாகப்போச்சுது பொற்கொடியாள் முன்பாக
அப்போது மாதவியாள் ஆரணங்குதானெழுந்து
தாயாரந் தவசந்தமாலை தையலருகில்வந்து
அம்மாடியென்றுசொல்லி அலறியழுதாளே
என்னடிமகளேயென்று இளங்கொடியாள் கேட்கலுற்றாள்
பதுமையைச்செய்துவைத்து பட்டணத்தார் போனார்கள்
அவர்போனதின்பிற்பாடு பொற்பதுமையிறந்ததுகாண்
என்னமோசம்பண்ணிப்போனார்காண் மெல்லியிளங்கொடியே
என்றழுகையிலே இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
அஞ்சாதே மகளேயென்று ஆரணங்குசொல்லலுற்றாள்

பதுமையிறந்ததும் நாதிகோவிலனை ஓலையெழுதி வரவழைத்தல்.

தாளிப்பனையோலை தலைப்புறங்காப்பரித்து
எழுதவோலையிலே இருபுறமுங்காப்பரித்து
முத்துப்பதித்ததுபோல் மூன்றுவரிதானெழுதினாள்
என்னென்றுஓலையிலே எழுதினாள் வசந்தமாலை
மாதவியும் பதுமையுமே பஞ்சணையிலிருந்தார்கள்
சங்கிலிவழியாக சர்ப்பமிறங்கிவந்து
பதுமையைவிட்டுவிட்டு மாதவியைநாடுதுகாண்
மாண்டுமடிந்தாளே மாதவியாள் பாம்பாலே
எப்பாருமில்லைகாண் ஏந்திழை மாதவியாள்
ஓலைகண்டமாத்திரத்தில் உத்தமரே வரவேண்டும்
கடுகவரவேண்டும் கட்டழகா கோவிலரே
காணாப்பிணமாக கட்டழகி தானிருக்க
என்னாலே பாருமோ ஏந்திழையைத்தானெடுக்க
நீரும் நெருப்பாக நீர்போகவேண்டுமையா
என்றுசொல்லி ஓலையிலே எழுதினாள் வசந்தமாலை
பல்லக்குதான்கொடுத்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
ஓலைச்சுருள்கொடுத்து அனுப்பினாள் வசந்தமாலை
வாய்வேகமின்றி வேகமாய் வீரர் கன்னடியர்கள்
சித்திரமுகச்சாவடியில் தேன்மொழியாள் வந்துநின்றார்
அப்போது கோவிலனார் ஆண்முகமேதுசொல்வார்
பல்லக்கின்மேலேறி பயணமிட்டுப்போகையிலே
அங்கேயோர் வேளையிலே அறிவில்லாதான் குழைந்தார்

கோவிலர் ஓலையைக்கண்டு மாதவி இறந்தாளென்று புலம்பி வருகிறது.

பல்லக்கைத்தான்மறந்து பாவையர்களோடுதங்கார்
ஓலைச்சுருளையத்தான் உத்தமனார்தான்பார்த்து
கதறியழுதாரே கட்டழகர் கோவிலனார்
அடிபெண்ணே மாதவியே அரிவையரே மாண்டாயே
சுகந்தமாதவியே தோகையரே மாண்டாயே
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உன்னைநம்பியிருந்தேனே நட்டாற்றில்விட்டாயே
ஒருவரைப்பறிகொடுப்பார் உலகத்திலில்லையடி
இருவரையும்பறிகொடுத்து ஏழையானேனே
கூட்டமாகக்காற்றடித்தால் கொம்போடேகொம்பசையும்
தனிமரமுங்காற்றடித்து தாவிப்புலம்புறேனே
கர்ணகியாள்மாண்டு கடைச்சாரியிருக்கொணாதோ
பத்தினியாள்மாண்டுபோய் ஒருத்தியிருக்கொணாதோ
உத்தமியாள்மாண்டுபோய் ஒருத்தியிருக்கொணாதோ
பாவாத்திரியாள்மாண்டுபோய் பத்தினியாளிருக்கொணாதோ
இருவரையும்பறிகொடுத்து இலவுகாத்தகிளியானேன்
தலையேலே கைவைத்து தானழுதார் கோவிலரும்
கர்ணகியாள் தாதியைக் கட்டழகன் பார்த்து
ஐம்பதுபெண்ணையும் அடைவாகத்தானெடுத்து
பத்தாகப் பத்தினியே பழுதுபடாத்தினமே
குற்றமற்றபெண்ணாரே கோவிலர்க்கிளிமகளே
உற்றதுணையாய் செய்யவொண்ணாது உத்தமனாரும்வந்தேன்
வந்தவிடந்தனிலே வழக்கொன்றுண்டாச்சு
வழக்குகளைப்பற்றாத்து வருவேனுன்னிடத்தில்
என்றுதாதிகளையனுப்பி தானுஞ்செயலானாரே
ஆசைதந்தமாதவியே அரிவையரே மாண்டாயே
என்றைக்குநானுனை ஏந்திழையேயுன்முகத்தை
என்றுசொல்லிக்கோவிலரும் அழுதுகொண்டுவாராரே
மாதவியாளந்தப்புரம் வந்துநின்றார் கோவிலரும்
அப்போது மாதவியாள் ஆரணங்குமேதுசெய்தாள்
உண்டபெயால் ஒருசொம்புநீர்குடித்து
தாம்பூலந்தானருந்தி தையலிளங்கொடியாள்
சப்பிரமஞ்சத்தில் தானிருந்தாள் மாதவியாள்
அங்கேயோர்வேளையிலே ஆண்முகன் முன்னேவந்து
கானகத்திலேயனுப்பி கழுத்தறுக்கநினைவிட்டாய்
இல்லையிலேசாகவிட்டு கழுத்தறுக்கவென்னைக்கொண்டாய்
என்றுசொல்லிக்கோவிலரும் இன்பமுடன்கேட்கலுற்றான்
அப்போது மாதவியாள் அன்பாயெழுந்திருந்து

கோவிலர் வந்தாரென்று மாதவி தன் தாயாரிடத்தில் சொல்லல்
அவரைவிட்டபின் பத்திரப்படுத்தென்று கிழவிசொல்ல
மாதவி கோவிலனை இம்சைப்படுத்தல்.

வசந்தமாலைமுன்பாக மாதவியாள் வந்துநின்று
கோவிலச்செட்டியார் கொழுந்தும் வந்தாரம்மா
அப்போதுவசந்தமாலை அரிவையருக்கென்னசொல்வாள்
தாசிவீடுவந்தார்கள் தலைதப்பிப்போறதோ
வேசிவீடுவந்தவரை விட்டுக்கனுப்புவதோ
பாதாளந்தேடியவளைப் பத்துவப்படுத்தவேண்டும்
சாமன்வெட்டி யிருகப்புதைக்கவேண்டும்
என்றுசொல்லிவசந்தமாலை யேதுரைப்பாளப்போது
அப்போதுமாதவியாள் அங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
அவனை—என்னதான்செய்கிறது பெத்திழையேசொல்லுமென்றாள்
அப்போதுவசந்தமாலை அரிவையற்கேதுசொல்வாள்
ஆபரணங்களுண்டோ அரிவையரேசொல்லுமென்றாள்
ஆபரணங்களுண்டு அரிவையரேயென்றுசொன்னாள்
தட்டிப்பறியுமென்று தையலந்தவசந்தமாலை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குவோடிவந்து
செட்டியார்முன்பாக தேன்மொழியாள்வந்துநின்று
என்கணவாவர்த்தகரே யெனக்கிசைந்தபுண்ணியரே
பார்த்தாப்போல்பார்த்திருக்க பாக்குபையைத்தாருமென்றாள்
இதுவோசிலபாரம் இந்தாடிபெண்ணேயென்றார்
இந்தாடியென்றுசொல்லி எடுத்துமெள்ளகைகொடுத்தார்
கண்டாப்போல்கண்டிருக்க கரண்டகத்தைத்தாருமென்றாள்
இதுவோசிலபாரமென்று எடுத்துமெள்ளக்கொடுத்தார்
உம்மை-கண்டாப்போல்கண்டிருக்க கணையாழிதாருமென்றாள்
உம்மைப்போல்பார்த்திருக்க கடுக்கனைத்தாருமென்றாள்
அப்படியேதான்கொடுத்தார் ஆணழகன்கோவிலரும்
மேல்வருமாலைதாருமென்றாள் மெல்லிவிளக்கொடியாள்
அத்தனையுந்தானவிழ்த்து ஆணழகர்கைகொடுத்தார்
மேலிருக்குமங்கவஸ்திரம் மெல்லியர்க்குத்தாருமென்றாள்
இதுவோசிலபார்மென்று எடுத்துக்கொடுத்துவிட்டார்
கையிலுள்ளகுட்டை கட்டழகர்தாருமென்றாள்
இதுவோசிலபாரமென்று எடுத்துக்கொடுத்துவிட்டார்
உம்மைப்போல்பார்த்திருக்க உத்தமனேபெத்தவர்க்கு
தாடியுமீசையுந் தாலேனுமென்றுசொன்னாள்
கத்தரிக்கோல்கொண்டு கத்தரித்துக்கொடுத்தார்
அதனையும்வாங்கினாள் அரிவையந்தமாதவியாள்
தலையிலுள்ளகுடுமியைத் தாவென்றுமென்றுசொன்னாள்
அன்றுகட்டிச்சேலை ஆணழகா தாருமென்றாள்
அதனையுந்தானவிழ்த்து அரிவையர்கைகொடுத்தார்

உந்தன்வடிவழகை எந்தனுக்குத்தாருமென்றாள்
எப்படித்தான்கொடுப்பேன் இளங்கொடியேயென்னழகை
குறிகத்திகொண்டுவந்து கரண்டிநல்பலதுந்தை
பாறையின்மேல்படிக்கவைத்தாள் பட்டணத்தார்கோவிலனை
கம்பளியைமுடிஞள் கட்டழகிமாதவியாள்
பிடரியில்கைகொடுத்து பொட்டெனவேஅழுத்தினள்
நாகப்பாம்புபோலே தலைகாக்கருத்துதங்கே
அங்கம்துடிதுடிக்க ஆவியெல்லாந்தான்பதறி
வேர்வைவழிந்து வர்த்தகனார்மேனியெல்லாம்
அந்தானதுதீர்த்தமென்று அவ்பாகத்தானெடுத்து
கெண்டியில்வைத்தாளாம் கிளிமொழியாள்மாதவியாள்
அப்போதுகோவிலற்கு அழகுமிகச்சிறந்திடுமாம்
இருப்பதிம்மையைப்போல் நின்றாரங்கோவிலரும்
மாதவி கோவிலர் அழகுமுகம்பார்த்து இவரை யென்னசெய்கிற
தென்று தாயைக்கேட்க தாய்குலத்தில் தன்னென்று சொன்னது
அப்போதுமாதவியாளாரணங்குவாய்ந்தே
வசந்தமாலைமுன்பாக வந்துநின்றாள்மாதவியும்
எல்லாம்பறித்துக்கொண்டேன் இளங்கொடியேதாயாரே
இருப்பதிம்மையைப்போல் நின்றாண்டிகோவிலனும்
இவனை—இனியென்னசெய்கிறது பெத்திழையேதாயாரே
சிங்கமுகக்கேணியிலே தேன்மொழியேதள்ளுமென்றாள்
அப்படியேகல்லவென்று அரிவையருஞ்சம்மதித்து
கோவிலனார்முன்னே கொம்பனையுமோடிவந்து
வெடிமான்கிளியழகா முத்துனிறம்வர்த்தகரே
கலைமான்கிளியழகா கப்பலோட்டும்வர்த்தகரே
எக்காலஞ்சென்றிடுமோ என்கணவாயுனக்கான
என்னைவிட்டுநீபிரிய வெப்படிக்குத்துணிந்தீரோ
சிங்கமுகக்கேணியிலே சல்முகந்துநீர்கொடுத்தால்
அந்தாணுடதீர்த்தமென்று அரிவையான்பார்த்திருப்பேன்
அப்படியேயாகட்டென்றார் ஆணழகர்கோவிலரும்
தாம்புக்கயிருஞ்சொம்பும் தையலவள்தானெடுத்து
சிங்கமுகக்கேணி யருகினில்கொண்டுவந்தாள்
அறுபதுபாகமுள்ள அழகுகிணற்றனக்கு
முப்பதுபாகக்கயிர் மொய்குழலாள்தானகொடுத்தாள்
சலந்தனைமொள்ளுமென்று தேன்மொழியாள்கைகொடுத்தாள்
அப்போதுகோவிலரும் அந்தசெம்பில்கயிறணிந்து
கயிறைநழுகவிட்டார் கட்டழகர்கோவிலரும்
எட்டவில்லைகயிறு யென்னசெய்வேனமாதவியே
இறங்கிமொள்ளுமென்கணவா யெனக்கிசைந்தபுண்ணியரே
நானுபடியிறங்கி சலமாகமொள்ளலுற்றார்
இறங்கிசலமொள்ளலுற்று நின்பமுளாவகோவிலரும்
அவர்-பிடரியில்கைகொடுத்து பின்னாலேதள்ளிவிட்டாள்

சிங்கமுகக்கேணியிலே திட்டென்று விழுந்துவிட்டார்
பாறையதன்மேலேற்றிப் பாவையருங்கொன்றுவிட்டாள்
அப்போதுகோவிலரும் ஆணழகரேதுசெய்தார்
பெண்ணேபெண்ணேமாதவியே பொற்கொடியேகட்டழகி
ஆசைதந்தமாதவியே அரிவையரேமாண்டாயே
நான்-செத்தாலுஞ்சேதமில்லை தேன்மொழியேமாண்டாயே
மாதவியைத்தானினைந்து வாடிப்புலம்புகிறார்
மாதவி கிணற்றில்தள்ளின கோவலன் பிழைத்துமாதவியிடம் வருதல்
அப்போதுகெங்கை அழுத்துதேபூமியிலே
அவர்-உயிர்போகும்வேளையிலே ஆரினைக்கவுற்றார்
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாத்தினமே
குற்றமற்றமேல்நிதியே கோவிலன்சிரமகளே
பத்தாளன்மாளுகிறேன் பைங்கொடிக்குயாருரைப்பார்
உன்புருஷன்மாளுகிறேன் உத்தமிக்குயாருரைப்பார்
நீ-பத்தினியுமெய்யானால் பக்கத்துணைவாருமென்றார்
பத்தினியைத்தானினைக்கப் பார்த்துவிட்டாள் தெய்வகன்னி
பத்தினியாள்தன்புருஷனிவனைக்கொன்றல்பாவம்வரும்
என்று-அரைகிணறாயிருந்தது முழுகிணறாய்ப்பொங்கினதே
அப்போதுகோவிலரும் ஆணழகர்தானெழுந்து
மாதவியாள்காலடியைக் கண்டெந்தக்கட்டழகர்
காலின்ஜலமெடுத்து கட்டழகன்தானுழைந்து
நெற்றிற்றிலதமாக இட்டாரேபுண்ணியரும்
மாதவியாள்வீடுதேடி வாராரேகோவிலரும்
மாதவியாள்முன்னேவந்து வடிவழகரென்னசொல்வார்
சிங்கமுகக்கேணியிலே தேன்மொழியேயென்னைத்தள்ளி
மனைக்குவனித்துவந்தாயே மாதவியேயென்றுசொல்லி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
பணிக்கரைநான்தேடிப் பாவையரும்போயழைத்தேன்
நாளைக்குவாரோமென்று நலமாகத்தானுரைத்தார்
இதற்குள்ளேவந்தீரே என்னுடையபாக்கியந்தான்
பஞ்சணைமேலாக பாக்குடனேவாருமென்றாள்
அப்போதுகோவிலனும் ஆணழகரென்னசொல்வார்
பொழுதேறிப்போகுதடி போகவேணுங்காவிரிப்பூ
நாளேறிப்போகுதடி நடக்கவேணுங்காவிரிப்பூ
வாழுக்குதவாவிட்டால் சாவுக்குதவவேணும்
எனதுசொல்லிகோவிலரு மிளங்கொடியைக்கேட்டாரே
அப்போதுமாதவியா ளாரணங்குநாயகியாள்
தாயார்வசந்தமாலை தையல்முன்னேவோடிவந்து
செத்துமடியவில்லை செட்டிபிள்ளையென்றுசொன்னாள்
அப்போதுவசந்தமாலை ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
வாலைகண்டமடுவில் மன்னவரைத்தள்ளுமென்றாள்
அப்படிபேசம்மதித்து ஆரணங்குமாதவியாள்

பிழைத்துவந்தகோவிலனை மாதவி மறுபடியும் ஆற்றில்தள்ளுதல்.
செட்டியார்முன்னேவந்து தேன்மொழியாளேதுசொல்வாள்
எக்காலஞ்செல்லுமோ என்முகத்தைநீர்பார்க்க
என்-கையாலேஸ்நானமது கட்டழகாசெய்யவேண்டும்
வாருமென்றுசொல்லி வைகைக்குக்கூட்டிவந்தாள்
வைகைக்கரைதனிலே வடிவழகனுமிருத்தி
எண்ணெயைக்கொண்டுவந்து இன்பமுடன்தேய்த்தாள்
அரைப்புகள்கொண்டுவந்து அன்பாகத்தான்தேய்த்து
ஆற்றிலேமுழுகச்சொன்னாள் ஆரணங்குமாதவியாள்
இருகரையும்சலம்பெருகி ஏகமாய்ப்பெருகினதே
எப்படிக்குநானிறங்கி முழுகுவேனேந்திழையே
ஊனுங்கொடிகொண்டுவந்து உத்தமனைக்கட்டியவள்
ஆற்றிலிறங்குமென்று அரிவையந்தமாதவியாள்
ஆற்றிலிறங்கினார் ஆணழகர்கோவிலரும்
சுழலிலகப்பட்டார் அத்தருணப்போது
அடித்துக்கொண்டுபோகுது ஆணழகர்கோவிலனை
அப்போதுமாதவியாள் அரண்மனைக்குவந்துவிட்டாள்
அடித்துக்கொண்டுபோகிறதே ஆற்றிலேசேர்விலை
ஓரலைக்குமுழுகிறது மற்றலைக்குத்தேறுகிறதும்
இப்படிக்குவரும்போது இன்பமுடன்கோவிலரும்
பெண்ணேபெண்ணேமாதவியே பொற்கொடியேமாண்டாயே
நான்மாண்டால்சேதமில்லை நாயகமேமாண்டாயே
மாதவியைத்தானினைக்க அழுத்துகிறாள்கங்கையவள்
கட்டுவிட்டுமெய்மறந்து கலகலத்துமேனியெல்லாம்
கண்டுவிட்டுவருகிறது குதிக்குதப்பா ஆறுதனில்
உயிர்போகும்வேளையிலே யாரினைக்கவுற்றார்
பத்தாதபதினியே பழுதுபடாத்தினமே
என்னுயிர்மாளுதையோ எந்திழைக்குயாருரைப்பார்
பத்தாளன்மாளுகிறேன் பத்தினிக்குயாருரைப்பார்
மாங்கல்யம்போகுதடி மணவாளன்மாளுகிறேன்
கூறைபறிபோகுதடி கொற்றவனார்மாளுகிறேன்
பத்தினியுமெய்யானால் பக்கத்துணைவருவீரென்றார்
கன்னியுமெய்யானால் கடுத்துணைவாருமென்றார்
அப்போதுகெங்கை அரிவையருந்தான்பார்த்து
பத்தினியாள்புருஷன்தன்னை கொன்றாலேபாவம்வரும்
என்று-ஆற்றிலேதூக்கிவிட்டு அக்கரையில்தள்ளினளே
மாதவி ஆற்றிலேதள்ளின கோவிலன் கண்ணகியிடம்வந்து சேருதல்.
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கரையிலேதூக்கிவிட்டார்
அப்போதுகோவிலனும் ஆணழகரேதுசெய்தார்
காத்தவனார்கண்டு களையால்விழுந்துவிட்டார்
கன்னியாளைநினைக்கக் கீர்த்தனைப்புத்திரிக்குதம்மே

கினாசோபர்தான்தெளிந்து எழுந்திருந்தார்கட்டழகர்
தற்கட்டுதிருக்குளத்தில் வர்ந்தகுளப்போது
அத்திமரவோரத்தில் ஆணழகர்வந்திருந்தார்
பூவாதஅத்திமரம் பூவாய்ச்சொரியுதங்கே
காயாதமரங்களுமே காய்த்துசொரியுதங்கே
அத்திமரத்திலே ஆணழகர்தாமிருந்து
அத்திபழந்தான்யோசித்து ஆணழகன்வீற்றிருந்தார்
கர்ணகியாள்தாதியர்கள் கன்னியர்களேழுபேரும்
செப்புகுடங்கொண்டு ஜலமொண்ணவாரார்கள்
பூவாதஅத்திமரம் பூத்துச்சொரியுதங்கே
பழமாய்பழம்பழுத்து பாங்காய்விழுந்திருக்கும்
தாதிமார்தான்பார்த்து தையலர்களப்போது
பூவாதஅத்திமரம் பூத்துச்சொரியுதங்கே
பழமாமிகப்பழுத்து பாவையிளங்கொடியே
மரத்தின்மேலேயேறி பழம்பறிப்போமென்றுசொல்லி
அண்ணாந்துபார்த்தார்கள் அரிவையிடதாதியர்கள்
திருப்பதிதிம்மனைப்போல் திகைதப்பிலந்ததடி
இந்தமரந்தனில் இருக்குதடி திம்மனது
எல்லோரும்பார்க்கலுற்றார் இன்பமுடன்திம்மனைத்தான்
தலையிறங்கிக்கொண்டுநின்றார் தனஞ்சயருமப்போது
அதிலேயொருதாதியவ ளன்பாகத்தான்பார்த்து
குரங்கல்லகுரங்கல்ல கோவிலனென்பார்கள்
கர்ணகியாள்தன்னுடைய கணவனிவனென்பார்கள்
பத்தினியாள்தன்னுடைய கணவனிவனென்பார்கள்
வெடிமான்கிளேயழகன் முத்துவிற்கும்வர்த்தகன்டி
கலைமான்கிளேயழகன் கப்பலோட்டும்வர்த்தகன்டி
என்றுசொல்லிதாதியர்க ளோர்திசைமாமோடிவந்தார்
கர்ணகிமுன்னேவந்து கைகட்டிதெண்டனிட்டார்
மாலையிட்டஉன்கணவன்மணவாளன்வந்தான்காண்
தாலிதரித்தவுந்தன் தனஞ்செயனுர்வந்துவிட்டார்
கூறைதரித்தநல்ல கோவிலனுர்வந்தார்காண்
என்றுமிகச்சொல்லையிலே ஏந்திழையாள்தான்கேட்டு
பல்லக்குதான்கொடுத்தாள் பைங்கொடியாளப்போது
கட்டுவர்க்கம்பூஷணமும் கர்ணகியாள்தான்கொடுத்தாள்
அலங்காரஞ்செய்துமே அழைத்துக்கொண்டுவாருமென்றாள்
அப்போதுதாதியர்கள் அன்பாகவோடிவந்து
அத்திமரத்திலிருக்கும் ஆணழகர்கோவிலனை
தாழ்யிறங்குமென்றார் தையலர்தாதியர்கள்
அம்மணமாகவேதான் எப்படிக்கிறங்குவேனென்
அங்கவஸ்திரமொன்று அன்பாகவிட்டெறிந்தார்
அவர்—தன்மேலேபோட்டுக்கொண்டு தாழ்யிறங்கிவந்தார்

அந்தக்குளத்தில் அன்பாகத்தான்முழுகி
சாத்தாயில்கரைந்து இந்திரவர்ணப்பட்டுடுத்தி
கரைந்ததுகில்கரைந்து சாகரிகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்றுமே சிவனாரைத்தோத்தரித்து
அரகராவென்றுமே ஆண்டவனைத்தோத்தரித்து
ஆடையுமாபரணம் அடங்கலுந்தானணிந்து
பல்லக்கின்மேலாக பட்டணத்தாரேறினரே
பல்லக்குதானெடுத்து பாங்கியர்கள்வாராரே
காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் கன்னியர்கள்வாரோ
அரண்மனைக்குள்ளாக அவர்களிறங்கிவிட்டார்
கோவிலனுருமங்கே கோப்பெணவேதானிறங்கி
தலைக்கடைதின்னையிலே தனஞ்சயனுட்கார்ந்தார்
தாதியர்களோடிவந்து தையலர்க்குத்தெண்டனிட்டு
உன்மணவாளர்வந்தாரென்று மங்கையர்கள்தானுரைத்தார்

கர்ணகி தன் புருஷனைக் காணுதல்.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குகர்ணகியாள்
அவரழகைப்பார்ப்போமென்று ஆரணங்குவாராளோ
அல்லார்தலைகூந்தல் அறுபத்துமூன்றுமுழம்
கர்ணகியாள்கூந்தலது கணக்குமிதங்களில்லை
கூந்தல்விரித்தாளே கொடியிடையாள்கர்ணகியும்
திரேகமெல்லாந்தான்மறைந்து தேன்மொழியாள்வாராளே
தலைக்கடைதின்னையண்டை தையலரும்வந்துநின்றாள்
கோவிலர்தன்னழகை கொடியிடையுந்தான்பார்த்து
என்னைவிட்டுப்போனீரே என்னவரம்பெற்றுவந்தீர்
மாதவியாள்செய்ததெல்லாம் மன்னவரேசொல்லுமென்றாள்
கூத்தியார்செய்ததெல்லாம் கொற்றவரேசொல்லுமென்றாள்
வைப்பாட்டிசெய்ததெல்லாம் வர்த்தகரேசொல்லுமென்றாள்
நீயாயெரித்திடுவேன் தேன்மொழியாள்கர்ணகியாள்
கல்லாகமண்ணாக கரியாகச்செய்திடுவேன்
அவள்செய்தஅக்ரமத்தை ஆணழகர்சொல்லுமென்றாள்

கோவிலனுர் தன்பெண்சாதியுடன் வசனித்தல்.

அப்போதுகோவிலனு ராணழகர்தான்பார்த்து
காலதயடைக்குது கலையாயவருகுதடி
பசியதுயெந்தனுக்கும் பற்றிப்பிடிக்குதடி
என்பசியைத்தீர்த்தாலே இருந்ததெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன்
அப்போதுகர்ணகியாள் ஆரணங்குதானெழுந்து
அவ்வசனந்தான்கேட்டு ஆணழகர்தானுசொல்வார்
தாதிகையால்சமைத்தால் சாதமுண்ணமாட்டேனென்றார்
பத்தினியாள்நீசமைத்தால் பட்சணஞ்செய்வேனென்றார்
பத்தினியாள்உன்னகையால் பரிமாறவேணுமென்றார்
அப்போதுகர்ணகியாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
சட்டிசட்டிதொட்டறியேன் சோறுப்பதமறியேன்

ஆக்கையனைப்பிறேன் ஆளனுக்குப்போட்டறிவேன்
எப்படிசாதக்கான் இனிவாய்க்காமைந்திடுவேன்
தாதிகளைத்தானழைத்து கையலக்கண்மாவென்
செப்புக்குடமெடுத்து ஜலத்துக்குனாறுமென்றுள்
பத்தினியுமுன்னடக்க பாவையர்கள்பின்னடக்க
பவளக்கட்டுதிருக்குளத்தில் பாவையர்கள்வாராமே
முழங்கால்சலத்திலே மெல்லியர்கள்வந்திறங்கி
அட்டாருஞ்சொக்கலிங்கம் மகாதேவரையினைந்து
மதுரைவாழ்சொக்கலிங்கம் மகாதேவரையினைந்து
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மனைத்தானினைந்து
நான்-பத்தினியாள்மெய்யானால் பலிக்கவேணுமென்சாபம்
என்று-பெருவிரல்தன்னாலே குழட்டினாள்கங்கைதனை
செப்புக்குடம்போல் திரண்டதுசெக்கையது
மாளிக்குள்ளாக மங்கையரும்வந்தாளே
வண்ணசம்பாதன்னரிசி நீட்டியுலையிட்டாள்
முத்தும்போல்சாதமது வடித்தாளேமெய்குழலாள்
கத்திரியன்னம்பூசினிக்காய் நாலுவிதந்தான்சமைத்தாள்
புடலங்காய்தான்சமைத்தாள் பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
பச்சென்றபீறையும் பக்கானதுவையல்களும்
அவிட்டல்துவட்டல்களும் ஆனதொருகூட்டமுதும்
சாற்றமுதுங்கட்டமுதும் சரிகுழலாள்தான்சமைத்தாள்
அழகாகத்தான்சமைத்து அடுக்கிவிட்டமெல்லியவள்
ஆனமுகன்முன்பாக அரிவையருமோடிவந்து
பாலையதுனைசொரிந்தாள் பட்டணத்தார்கோவிலற்கு
பாலைகொண்டுபல்விளக்கி இலைகொண்டுநாவழித்து
வசந்தநீர்தான்கொடுத்து மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியனார்வந்துநின்றார்
காவிரண்டுமந்திரமாய் நடத்தினார்பூசைதன்னை
பூசைமுடித்து புண்ணியனார்கோவிலற்கு

கர்ணகி தன்புருஷனுக்கு அன்னமிடுதல்.

வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதங்கனி
எட்டுவிதக்கறிகள் இருபத்தெட்டுப்பச்சடியும்
பத்துவிதக்கறியும் பாவகாயபச்சடியும்
அவிட்டல்துவட்டலது ஆனதெல்லாந்தான்படைத்தாள்
வெந்நீரும்மோரும் விதமாகவைத்தாள்கள்
தாதிகளோடிவந்து தலைஞ்சேயமரந்தானசைத்தார்
போசனம்பண்ணினார் பொற்கொடிமார்தாதியர்கள்
கூட்டிக்குழப்பியே கொத்தவனுந்தானப்போ
ஒருவுண்டைதானெடுத்து உத்தமனார்வாய்தனிலே

அப்போதுகோவிலற்கு ஆர்மிலைவந்ததையார்
ஆசைதந்தமாதவியை அரிவையரைத்தானினைந்து
போசனமுனமற புண்ணியருந்தானினைந்து
ஆனைமையமறந்து அறியாமல்சாதமுண்டேன்
என்றுசொல்லிகோவிலனு மிருந்துவிட்டார்மர்மமாக
அப்போதுகர்ணகியாள் ஆணைக்குதான்பார்த்து
கர்ணகைவேம்பானேன் கைசாதமவேம்பாச்சோ
பத்தினிவேம்பானேன் பகர்ந்தசாதம்வேம்பாச்சோ
எடுத்துப்பொசியுமென்று எந்திழையாள்சொன்னாளே
பத்தினியும்வேம்பல்ல பகர்ந்தசாதம்வேம்பல்ல
உத்தமியும்வேம்பல்ல உற்றஅன்னம்வேம்பல்ல
எனக்காசைதந்தமாதவிக்கு அரிவையற்குதானுமிப்போ
மாதவியாள்தனக்கு மாக்காற்பொன்கொடுக்கவேணும்
கடன்பணத்தைவழிசொன்னால் கைசாதமுண்பேனென்றார்
கையிலேகாசுமில்லை கடன்கொடுப்பாருமில்லை
மடியிலொருகாசுமில்லை வர்த்தகஞ்செய்வோமென்றால்
நீ அவள்கடன்கொடுப்பதெப்போ வீட்டுக்குவாரதெப்போ
என்னகையிலொன்றுமில்லை என்னுடையபுண்ணியரே,

கோவிலர் கர்ணகியை சிலம்பு கேட்குதல்.

காற்சிலம்புதந்தாயானால் கனமதுரைவிற்றுவாரேன்
மணிச்சிலம்பைதந்தாயானால் மதுரையில்விற்றுவாரேன்
பொற்சிலம்பைதந்தாயானால் பொன்மதுரைவிற்றுவாரேன்
செஞ்சிலம்புவிற்றுநான் தெய்வதாசிகடன்கொடுப்பேன்
காற்சிலம்பைதாருமென்று கட்டழகன்கேட்கலுற்றான்
கூடப்பிறந்தொரு கொடியிடையாள்காற்சிலம்பை
கன்னானிடத்திலே கடைத்தெருவிற்போனதில்லை
செட்டியிடத்திலே தராசில்வைத்துநிறுத்ததில்லை
கொல்லனிடத்திலே குலவைத்துநிறுத்ததில்லை
ஒட்டாணிதானுமில்லை உத்தமியாள்காற்சிலம்பு
திருகாணிதானுமில்லை தேன்மொழியாள்காற்சிலம்பு
எப்படிக்குநான்கழட்டி இதமாய்க்கொடுப்பேனென்றாள்
அட்டாருஞ்சொக்கரையும் அம்மனையுந்தானினைத்தாள்
மதுரைவாழ்சொக்கரையும் மன்னனையுந்தானினைத்தாள்
சொக்கர்கிருபையாலே திருகாணியுண்டாச்சு
ஒட்டாணியுண்டாச்சு உத்தமனார்கிருபையாலே

கர்ணகி சிலம்புகழட்ட அச்சிலம்பு புலம்புவது.

திருகாணியில்கைபோட்டு தேன்மொழியாள்கொக்கையிலே
வாயைத்திறந்துதான் மணிச்சிலம்புயென்னசொல்லும்
கழட்டாதேகர்ணகியே கணவனுக்குநியுவரும்
தென்மதுரைபோனானால் செத்துமடிந்திடுவார்
வடமதுரைபோனானால் மாண்டுமடிந்திடுவார்

இந்தப்பயணத்தான் இனியிருப்பபோறதில்லை
மதுரைக்குச்சென்றாலே மறுத்துவரப்போறதில்லை
என்றுசொல்லிச்செங்கிளப்பு அழுதாளப்புது
இதைக்காணுதபோலேயப்பிள்ளை கண்டுவிட்டாள் கர்ணகையும்
மணிச்சிலம்புகழுத்திறந்த மயிலினையாள் தான்பார்த்து
மதுரைக்குப்போறாலே மாண்மொழிவிரென்று
மாண்மொழிவிரென்று மணிச்சிலம்புசொன்னாது
ஆனையார்தென்மதுரை ஆனமுகப்போகாதே
குற்றங்குறைகாண்பேன் கொற்றவரேப்போனாரும்
கும்பகோணமாபவனம் குறித்துப்போனாரும்
மதுரைக்குப்போகாதே மன்னவரேயென்றுரைத்தாள்
நான்-செத்தாலுந்தென்மதுரை சிலம்புவிற்றுத்தென்மதுரை
நான்சிலம்பைதாவென்றான் சென்றுப்பணகவருமிட்ட
ஆளாகவேணுமென்றாள் திருடனென்றும் அவனிமதுரைபட்டணத்தில்
நான்சிலம்பைவிற்றாலே எனக்குப்பணகவருமென்றான்
கோவிலர்சிலம்பெடுத்து வருமையில் கட்டியேதொடர்ந்தார்
சிலம்பையெல்லாமேசொல்லி செட்டியார்தானெழுந்து
மதுரைக்குப்போவேனென்று வர்த்தகருந்தானெழுந்தார்
நான்கூடவாரேனென்று சின்னையாப்பின்தொடர்ந்தான்
உன்கூடவாரேனென்று உத்தமியுங்கூறலுற்றாள்
தனந்தேடப்போமிடத்தே தாருமுடிவளையோமோ
பொருள்தேடப்போமிடத்தே பெண்கொடியாள்வரலாமோ
நீ-இங்கேயிருவென்று வேழுந்தாரேகோவிலரும்
அப்போதுகர்ணகியாள் ஏழுபொன்னுரைதுசொல்வாள்
நீ-போறவிடத்துக்கு நான்கூடவருவேனென்றாள்
நான்கூடவாரேனென்று கையைத்தொழுதிருந்தாள்
மாளிகைக்குளபுகுந்து மங்கைக்குச்சொல்லிவிட்டான்
சீக்கிரமாய்வருவேனென்று தெருத்திண்ணையிலேவந்துநின்று
இனியிருக்கவேணுமென்று ஏழுந்தாடக்கலுற்றான்
கையெடுத்துதோளில்வைத்து பட்டணத்தார்வாராரே
காதவழிதூரம் சட்டமுதல்வாரமே
அந்தப்புறம்போன ஆரனங்குர்கணைகயாள்
தாதியர்க்குச்சொல்லிவிட்டு தையலருமேகினாள்
வர்த்தகனக்காணாமல் மங்கையவளதுசொல்வாள்

கோவிலர் தனித்துப்போனதால் கர்ணகிசாபமிட்டு
புருஷனுக்கன்பு இருவரும் போகுதல்.

காதவழிதூரம் கடுமெனவேபோறானே
அவர்போனவழிதனிலொரு குத்துக்கல்லானாலேனும்
ஐந்தெழுத்தாப்பாவினையாய் அரிவையர்போல்தோணவேனும்
பத்தெழுத்தாப்பாவினையும் பாவையர்போல்தோணவேணும்
திருக்கடையூர்ப்பட்டணத்தில் தெய்வரம்பைமாதவியாள்

அழகுதானக்கவேணும் ஆனந்தங்கொஞ்சவேணும்
வடிவுதானக்கவேணும் வடிவழகுகொஞ்சவேணும்
என்றுமிகக்கர்ணகியாள் விட்டாள்பெருஞ்சாபம்
பத்தினியாள்சாபமிட்ட பாவையர்போல் தோணுதங்கே
இதைக்காணுதபோலே கண்டுவிட்டார்கோவிலரும்
அடி-ஆசைத்தமாதவியே அரிவையரேஏனடிவந்தாய்
ககக்ககமாதவியே சுந்தரியேஎங்கேவந்தாய்
திருக்கடையூர்தானிருந்து தேன்மொழியேவந்ததென்ன
உன்னுடையட்டனுக்காக உத்தமியாள்சிலம்பெடுத்து
காற்சிலம்பைதானெடுத்து கனமதுரைவிற்கப்போறேன்
வழிமறிக்கவந்ததென்ன மங்கையினுங்கொடியே
காதுமிகக்கடிக்க காணக்காணுங்கொப்பளிக்க
வெய்யிலிலுங்காலிறு மெல்லியரேவந்ததென்ன
முத்தனவாய்திறந்து உத்தாரஞ்சொல்லும்பெண்ணே
வாயைத்திறக்கவில்லை மறுவார்த்தைதபேசவில்லை
தானேத்திறக்கவில்லை தனிவார்த்தைபேசவில்லை
ஏனடிபெண்ணேபெண்பாவியே இந்தக்கோபமென்ன
கட்டித்தழுவினார் கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
கட்டியணைக்கையிலே கன்னிபுட்டேதையமது
சேர்த்தணைக்கையிலே தேன்மொழியாள்தேகமது
கல்லாவுருத்தது தென்றகட்டழகபோது
என்றுசொல்லிக்கோவிலனும் மேற்றிணமையைப்பார்க்கலுற்றார்
கர்ணகிசாபமிட்ட கல்லாகத்தோணுது
வெடிமான்சிலையுமக்கு முத்தானிருக்குதிப்போ
போகுசெய்யப்போமிடத்தே பெண்ணுனக்காலமோ
தனந்தேடப்போமிடத்தே தையலாலாமோ
வீட்டிலேயுன்னைவிட்டு மெல்லியரேவந்தேனே
வீட்டைவிட்டேனவந்தாய் மெல்லியளேகொடியே
ஊரிஞ்சிறுத்தவர்த்தகர்கள் என்னைப்பதியார்கள்
சரியொத்தவர்த்தகர்கள் சற்றுமதியார்கள்
ஆறுஇவரடியென்று ஆனமுகர்முன்னடந்தார்
ஆனமுகாமுன்னடக்க அரிவையரும்பின்னடக்க
காடுமேடுகளெல்லாம் கடுகெனவேதானடந்து
இல்லெல்லாந்தாண்டு செடிபுல்வனந்தாண்டி
வைரதிருவர்சருக வனமாய்வனந்தாண்டி
மதுரைக்குச்சேர வருகின்றவழியிலே
பத்தபத்தினியும் பழுதுபட்டாத்திருமும்
குற்றமற்றமெய்த்தியாளம் [illegible]
வர்த்தகனைப்பார்த்து மயிலினையாளேதுசொல்வாள்
செட்டியாரதனைப்பார்த்து தோகையவளேதுசொல்வாள்
காதவழிநடந்து காலக்கொப்பலேனதையா

அரவழிதானடைத்து தொடைகளெல்லாப்போகுதென்றான்
எடுத்தடிவைப்போமென்றால் இனிநடக்கக்கூடவில்லை
கண்ணீராலதாகம் தாங்கமுடியவில்லை
திரிசமேல்தேகமது நிற்கமுடிகூடவில்லை
தண்ணீர்கொண்டுவந்திரைஞல வாதமலருப்பாய் பிணைமுட்டுப்பேன்
என்றுசொல்லிகர்ணகியோ வாக்கிறைமுயவர்சேட்டையிலே
பெண்சாதிக்கூல்கட்டு பின்னேபொருகைகட்டு
கட்டிசாதமுட்டை கைக்குதவுமென்பார்கள்
அப்படியேதுக்கது ஆரணங்கேயிப்பொழுது
இந்தவனந்தனிலே வெக்குதென்னொருவேனே
என்றுசொல்லிகோவிலனார் இட்டுக்கொண்டுவீராறும்
கிட்டவனச்சோலையிலே ஏகிமுலைபக்குத்தனைவைத்தார்
கொண்டிகளைத்தனெடுத்து ஜலத்துக்குவாராமே
அங்கேசுவேளையிலே அவ்வனத்தில்வாழுகின்ற
எதிர்காட்டுக்கள்ளரே ஏழுபேர்வாரார்கள்
வெட்டிக்கிளைபறிக்கும் வேடர்கள்வாரார்கள்
குத்திக்கிளைபறிக்கும் குறவேடர்வாரார்கள்
பச்சைமலையிலேது பயமுடைத்தநூற்போல்

கோவிலர் தண்ணீர்க்குப்போக கள்ளர் கர்ணகியை மடக்குதல்.

கர்ணகியாள்தன்னிடத்தில கள்ளர்கள்வாரார்கள்
ஆறுபேர்வந்தார்கள் ஆரணங்குமுன்பாக
ஆறுபேருக்கிளையான் அவதொருகள்ளனவன்
மரத்தின்மேலேறியே ஆள்வரவுபார்க்கிறான்
அப்போதுகர்ணகியாள் வாரணங்குதான்பார்த்தாள்
ஆபரணந்தாருமென்று ஆரணங்கைகேட்கலுற்றார்
உன்னைக்குத்திவெகிக்கிடுவோம் கோடாலிக்காம்பாலே
வெட்டிவெகிக்கிடுவேன் வீரமணிவாளாலே
என்றுசொல்லிகள்ளரது நெருங்கிவந்துநின்றார்
அப்போதுகர்ணகையாள் வாரணங்குதான்பார்த்து
உச்சிமுதல்தானிருந்து உள்ளங்கால்தொட்டமட்டும்
பூட்டியிருந்தஆபரணம் பொட்டோடேதான்கழட்டி
தாலிதவிர மற்றதெல்லாம்தான்கழட்டி
கள்ளருக்குமுன்னேவைத்தாள் கர்ணகையாள்பத்தினியும்
எடுத்துக்கொண்டுபோங்களென்று ஏந்திழையுமப்போது
மரத்தின்மேலிருந்தவர்கள் மன்னவனைத்தான்பார்த்து
இந்தசெட்டிஉடைமையிலே சேர்ந்தார்க்குமெத்தவுண்டு
வர்த்தகருடைமையிலே மாற்றுக்குறைச்சலுண்டு
பத்தரைமாற்று பசும்பொன்னதாகையது
ருசிபாய்போலாகத் அவங்குதாமகிழியும்
மங்கியெப்வாங்கிவர வேண்டுமென்றுனைப்பொழுது
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறுபேரோடிவந்து

மங்கையிவக்தாருமென்று மன்னவர்கேட்கலுற்றார்
அப்போ-கோபமிகுந்து கொம்பேரிடையாட்டு

கர்ணகி கள்ளருக்கு சாபமிடுதல்.

ஆறுபேர்கள்ளர்களை அன்பாகத்தான்பார்த்து
இவர்-குற்றுகல்லாகப்போக கொடுத்தாளேசாபமது
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுகாணப்பொழுது
கட்டாகநின்றார்கள் கட்டமுகாறுபேரும்
மரத்தின்மேல்நின்றவனை வெளவாலாய்த்தொங்கவென்று
வெளவாலாய்த்தொங்கவென்று மயிலனையாள்சாபமிட்டாள்
அப்படியேதொங்குகிறார் ஆணமுகாறுபேரும்
அந்தச்சமயத்திலே ஆணமுகர்வாராரும்
செப்புஜலங்கொண்டு தீவிரமாய்வாரார்களே
அண்டையிலேவந்துநின்றார் ஆணமுகர்கோவிலனார்
ஆறுபேர்கல்லா யிருக்கிறதைக்கண்டாரே
இவர்-ஆரடிபெண்மானே யென்று அரிவையைக்கேட்கலுற்றார்
ஆபரணங்கேட்டாரிந்த ஆறுபேர்கள்ளர்களும்
வெட்டிவெகிவேனென்றார் வேடர்களாறுபேரும்
அஞ்சிப்பயந்துநான் ஆபரணந்தான்கொடுத்தேன்
தாலியைவேண்டுமென்று தானுஞ்செயர்கள்கேட்டார்கள்
ஆறுபேர்கள்ளரைத்தான கல்லாய்ச்சமைந்தவைத்தேன்
மரத்தின்மேலின்றவனை வெளவாலாய்ச்சமைந்துவைத்தேன்
என்றுசொல்லிகர்ணகையும் எடுத்துரைத்தாள்கோவிலற்கு
அப்போதுகோவிலனார் அரிவையைத்தான்பார்த்து
எழுப்பிவிடச்சொன்னாராம் இன்பமுள்ளவர்த்தகரும்

கர்ணகை கல்லாய்ச்சமைத்த கள்ளர்களை எழுப்பியது.

அப்போதுகர்ணகையாள் அரிவையருமேதுசொல்வாள்
கல்லாய்ச்சமைந்தவரை கடுகவெழுப்பிவிட்டாள்
அப்போதும்போல எழுந்தார்கள்கள்ளரெல்லாம்
கர்ணகையாள்முன்னேவந்து கட்டமுகர்தெண்டனிட்டார்
அறுதப்புநூறுபிழை அடியார்கள்செய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புமனம்பொறுத்து கொண்டிலக்கவேண்டுமம்மா
அப்போதுகர்ணகையாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
உப்புரவொட்டாக உத்தமரேபோங்களென்றாள்
இப்படிக்குச்சாபமது தந்தாளாம்கர்ணகையாள்
இருவருந்தானெழுந்து வாரார்கள்மதுரைக்கு
சொக்கருடைய ஆலயத்தை கோவிலனும் கர்ணகையும் கண்டது
மதுரைக்குச்சமீபமது வருகின்றவேளையிலே
தோற்றுதுபோலேயல்லோ தோற்றுகுதுமதுரையது
அதுபோலேதோற்றுவது யாருடையதோட்டங்கள்
அடி-பெட்டிக்குமனைமக்கும் பெயரண்டிசொக்காடி
சொக்கநாதராலயந் தோணுதேயென்றுரைத்தார்

அன்னையற்கண்ணீருட்டி அம்மானுடையவராலாக்காண்
அப்பாலேதோற்றுமது பாருடையவராலயங்கள்
மருந்திலாப்பிணிதீர்க்கும் வயித்தியநாதரடி
அப்பாலேதோற்றுமது பாருடையவராலயங்கள்
கள்ளகுருக்களவர் கணவிநாயகராம்
அப்பாலேதோற்றுவது யாருடையவராலயங்கள்
தானாய்முளைத்தெழுந்த தாயுமானசுவாமிகள்
அப்பாலேதோற்றுவது ஆருடையவராலயங்கள்
ஆயிரம்பாண்டியர்கள் அம்மையிடமாபூசைபண்ணவர்கள்
பாண்டியர்களாளைக்கள பைங்கொடியேயென்றுரைத்தார்
முன்பாகதோற்றுதே ஆருடையவாலயங்கள்
மாருமனையாது வண்டிராகந்தெப்பருளாம்
காண்டாயிக்குத்தானுரைத்தார் மார்த்தகனுர்கோவிலரும்
இப்படிக்குச்சொல்லியே இருவருமேபோக
கள்ளவிநாயகனை ஆருடையதென்று அவர்சொல்லியது.
கள்ளவிநாயகர்முன் கர்ணகையாளோடிவந்து
கைகூப்பிதெண்டனிட்டு கர்ணகையாள்கேட்கலுற்றாள்
எப்புகொண்டுபோனாரோ வெட்டியின்னோ கோவிலரை
அவர்க்குக்குற்றமில்லாமல் இருப்பவருவாரோ
அழும்புகளில்லாமல் இவர்வந்திருவாரோ
வாயைத்திறக்கவில்லை மறுவார்த்தைபேசவில்லை
நாவைத்திறக்கவில்லை தனிவார்த்தைபேசவில்லை
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மங்கையவள்முன்பாக
கோபம்பிறந்ததுவே கொடியிடை கர்ணகைக்கு
அடிமடியின்வைப்போட்டு ஆப்பைத்திருகலுற்றாள்
சொல்லுமென்றுமெத்தச்சொல்லுதற்கு விநாயகரும்
இத்தப்பயலாம் ஆணிமறுமை பேசாவாகாதுல்
மாண்டுமடிந்திடுவார் வாய்பேசாதிலென்றுர்
ஊருக்கெடுத்துமேல்போகில் ஆனையார்க்கபதியாது
நீக்கதயிட்டுத்தலைவெட்டும் நீதிசேலாதென்மதுரை
இந்தமதுரைக்கு இனிபேருறுமோ கலவன்
இனியிருப்பப்போறதில்லை இப்பாவியான்புருஷன்
தட்டார்சோதாய் நிபாண்டியனுடப்பாவி
மூத்தமுகமென்று அவளுனைப்பீடபிக்கேளேன்பான்
வார்த்தைகளரிக்கொதுமில வளைப்போலயிருக்கேனென்பான்
நுப்பாரிகொலைசெய்து தமையுணர்ப்பான்
கட்டினகட்டோடேயே கச்சேரியொன்றுபோனவன்
நீதிகேளாப்பாண்டியன் தலைவெட்டிவைப்பார்
பழிகாரமதுரையே குட்டக்தகாதபோறனே
இறந்துமடிந்திடுவர் இனிஇருப்பப்போறதில்லை
பின்னேவருவதறியத்தையும் முன்னமேசொல்லிவிட்டேன்

என்றுவிநாயகரும் எடுத்துரைத்தார்கர்ணகிக்கு
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையருமப்போதே
கோவிலருர்முன்னே போயவள் கொப்பமனையாள்வர்க்குமனைனு
விநாயகர்சொன்னதெல்லாம் விபரமாய்த்தானுரைத்தாள்
வட்டமுகக்கோவிலருக்கு கர்ணகியாள்தானுரைத்தாள்
இவ்வசனங்கேட்டு இப்பமுன்னேகோவிலனுர்
மழுக்குநாட்டானாம் இழவாகவப்போது
மதுரையைத்தாண்டேதடி வாபரதேகோவிலனுர்
மாறுமதுரையது வடம்சேரத்தெப்பகுளம்
உடன் இக்கதகலப்பட்டனத்தில் அண்டைக்கலமாய்வைப்பதற்கு
ஆர்வீட்டிலேதடி புண்ணே அடைக்கலமாய்வைப்பேனடி
வெள்ளாளன்வீட்டிலேதடி பெண்பிள்ளைக்கடமை
வெள்ளாளன்வீட்டிலே வைத்தால் வேலைகள்மெத்தவுண்டு
மூப்போகம்விளைத்தாலும் உப்புக்குநெல்லில்லையென்பார்
இந்நாட்டார்வீட்டிலேதடி வைப்பேன் அரிவையேயுத்தமிநான்
வண்ணியர்வீட்டிலேதடி பானைமேனைவைப்பேனோ
எருமுட்டையோசைதாற்றுபடையாயென்பார்
ஆர்வீட்டிலேதடி புண்ணே அடைக்கலமாய்வைப்பேனடி
கோமுட்டிவீட்டிலேதடி கொப்பனைபோலவைப்பேனோ
கண்டவிற்குதம்பேனெல்லாம் கடைவிற்கவாடியென்பார்
செட்டியார்வீட்டிலேதடி தேன்மொழியேயவைப்பேனோ
தரிபோட்டுவேலையெல்லாம் நாடேறுக்காடியென்பார்
செட்டியார்வீட்டிலேதடி தேன்மொழியேவைப்பேனோ
ஆனைக்குமின்ணிடுவார் ஆனைக்கணக்கெழுதிவைப்பார்
குதிக்குமினமிடுவார் காலக்கணக்கெழுதிவைப்பார்
விருந்தாளிவந்தாலே வாருமெனப்புரைசையேமாட்டார்
இன்னாட்டார்வீட்டிலேதடி புண்ணே அடைக்கலமாய்வைப்பேனடி
இப்பெரியபட்டணத்தில் இடைச்சிவீடுதுசுமென்றுள்
இடைச்சிவீட்டிலேவைத்தாலே இன்பமாகமோருகுடிப்பேன்
என்றுபதியவளைத்தான் இருவருமாகவே
வைபவக்காரையோமாம் வந்தனென்றுரிவருவாய்
அக்கதமயத்திலே ஆச்சியவள்தத்திடைச்சி
தீர்த்தமைதானேநித்தனா தையலரும்போமோனே
அட்டாளுகொணக்கென்று ஆச்சியவள்இவ்வண்ணி
அடியவளவேதொன்றகாட்டே அச்சமூர்த்திகாவிசைலா
வாத்தியவிருந்தலைக்கண்டுக்கோவிலனுர்
சிலம்பொன்றுகொல்லித்திருத்தெசியில்லாசையமைத்தார்
ஆகாசமென்றுசொல்லி அருந்தெருவில்லாசையமைத்தார்
ஆதென்றுகோவணிக்காய் அதிசயமானக்கோடியே
செக்கானலசொக்காளை சாதியிலே செட்டியின்னை
உத்தியரர்கடனுக்காக கொண்டவன்சிலம்பெடுத்து

தோன்றுடையன் நிலைப்பெறித்து கொடிமதுரைவிற்கவந்தேன்
வம்பெருமைகளில்லா நான் கூத்தியாமாதவியாள்
கூத்தியாமாதவியாள் கொண்டவன்போர்க்கவியாள்
கூத்தியாக்கட்டுக்காக கொடிசிலம்பைகொண்டுவந்தேன்
இந்நாட்டுச்சபையிலே இப்பமுடன்விற்கவந்தேன்
என்றுமிகச்சொல்லுகையிலே எழுந்தாளே ஆச்சியம்மாள்
அந்தப்புரத்துக்கு அரிவையரும்வாராளோ
ஆச்சிக்குமுன்பாக அழகுள்ளகோவிலனும்
கர்ணகியாள்பாதமும் கண்டுவேலைவாராக்கள்
ஆச்சியம்மாள் தன்மனக்குள் அம்பாகத்தானைமூத்து
தலைக்கடைத்திண்ணையிலே தனஞ்செயனுருட்கார்ந்தார்
கர்ணகியாளைப்பார்த்து கட்டழகரேதுசொல்வார்
பாதியாயிருந்துபடி பாவையினள்கொடியே
பசியினைபதிர்த்தாமிட்டால் பட்டணமேபோய்வாரேன்
செஞ்சிலம்பைவிற்றுதான் தேன்மொழியேவாரேனென்றான்
அவ்வார்த்தைதானங்கேட்டு அருக்கினியாளேதுசெய்தாள்
வைவிளக்கைசபிலில்லை கட்டுசொல்லாராருமில்லை
எப்படிக்குணதாமான் இதமாகச்செய்யேனென்றான்
ஆச்சிபிடத்திலவாக்கி அரிவையபேசமையல்செய்யும்
ஆச்சியவைப்பார்த்து அரிவையருமேதுசொல்வாள்
இளைப்பாகதானிருந்தார் உங்களவன்கோவிலனார்
அமுதுபடைத்தாலே ஆனமுகர்கோவிலற்கு
சமையல்செய்துபோடுமென்று வந்தியகர்த அத்தையமே
அமுதுபடைக்கதிகள் அத்தனையுந்தான்கொடுத்தாள்
பானைவழுதி பணிக்குழைவைத்து
முத்துப்போலைசாதம் வடித்தாளே மெல்லியரும்
பருப்பதக்கறியும் பதிவெட்டிப்பச்சடியும்
வட்டுக்கத்தரியும் இருப்பதோர்பச்சடியும்
புத்துருக்குநெய்யும் பொன்போலவேபருப்பும்
அத்தினைசிற்கொடுத்து இந்தியப்பாலகற்றி
இத்தனையுஞ்செய்துவைத்தாள் ஏலக்குருக்குமவாள்
பாலைகொண்டுபெய்வளகி நூலைகொண்டுகொழித்து
நீர்த்தமிர்வார்க்கவென்று இருமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
வாசநீர்வார்த்தெயர்கனை மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
பூசைமுடித்துக்கொண்டு புண்ணியனார்கோவிலரும்
வாழைப்பழத்தைபோட்டு வட்டித்தவன்சமமது
அருகதியுமபோசனமும் அம்பாகத்தான்படைத்தாள்
போஜனமும்கண்டு பொடியிட்டுச்சைதிமிரி
தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டார் தனஞ்செயனார்கோவிலரும்
பட்டுப்பாய்போட்டவள் படுத்தாரேபட்டணத்தார்
ஆச்சியம்மையருகாக அருக்கினியும்போய்படுப்பாள்

வெள்ளிமுளைக்குமுன்பே விடிகோழிகூவுமுன்
அப்போதுகோவிலனும் ஆனமுகன்தானெழுந்து
அந்நேரவேளையிலே ஆனமுகரேதுசொல்வார்
கர்ணகியைப்பார்த்து கட்டழகரேதுரைப்பார்
மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மங்கையரேவிடைகொடென்றார்
என்னை ஆச்சியுடதன்வசத்தில் அடைக்கலமாய்வையுமென்றாள்
கர்ணகியைப்பிடித்து கட்டழகரேதுசொல்வார்
ஆச்சியனைத்தானழைத்து அன்புடனேதுசொல்வார்

கோவிலர் கர்ணகியை ஆச்சிபிடத்தில் ஒப்பிவித்தது

கர்ணகி அடைக்கலக்கும்மி.

கர்ணகியுந்தனடைக்கலமம்மா
காரிகையுந்தனடைக்கலமம்மா
பத்தினியுந்தனடைக்கலமம்மா
பார்வதியுந்தனடைக்கலமம்மா
உத்தமியுந்தனடைக்கலமம்மா
உமையவளுந்தனடைக்கலமம்மா
ஆட்டமேமாட்டாலே யிருந்தவளோதாயே
ஆயனையென்றுளும் யிருந்தவளோதாயே
மாயனையென்றாளும் வளர்த்தவளோதாயே
மதுரைக்கிநான்போய் வருமளவுந்தாயே
மயிலினையாளுந்த னடைக்கலமம்மா
தென்மதுரைநான்போய் வருமளவுந்தாயே
தேன்மொழியாளுந்த னடைக்கலந்தாயே
கனமதுரைநான்போய் வருமளவுந்தாயே
கர்ணகியுந்த னடைக்கலமம்மா

OFFICE OF THE ... 2-OCT 1913 ... MADRAS

கர்ணகியைத்தான்பிடித்து காரிகைபன்னைகொடுத்தார்
சிலம்பெடுத்துதோளில்வைத்து செட்டிபிள்ளைதானெழுந்தார்
கர்ணகியைத்தான்பார்த்து கனமதுரைபோறேனடி
கலவாதகுழைகொடி காயகமேயென்தனக்கு
போய்வாருமென்றுளே பொற்கொடியாளகர்ணகியும்
ஆச்சியனைத்தான்பார்த்து ஆனமுகர்கேட்கலுற்றார்
போகட்டுமாவென்றுசொல்லி புண்ணியருங்கேட்கவுமே
போய்வாருமென்றுள் பொற்கொடியாளப்போது
கர்ணகையுமோடிவந்து கட்டழகர்முன்னேநின்று
எனக்கோரடையாள மின்பமுடன்செய்யுமென்றாள்

கோவிலர் கர்ணகிக்கு அடையாளஞ் செய்தல்.

பேழைபெட்டிகொண்டுவந்து புண்ணியனுமேதுசெய்தார்
திருவிளக்கேற்றிவைத்தார் சிறுபெட்டியிலே
மாங்கனியுமவிளைத்து வைத்தாரும்பெட்டியிலே
தேங்கனியுங்கொண்டுவந்து சேர்க்கவைத்தாரும்

சந்தனத்தைதாயரைத்து வைத்தாரம்பெட்டியிலே
நான்-மதுரைக்குச்சென்று வருமளவுமங்கையரே
தேங்காயுடையாது செம்புநலங்குறையாது
மல்லிகைப்பூவாடாது மாங்கனியும்மழுகாது
சந்தனமுலராது தையலிளங்கொடியே
வைத்தவுடையாளம் மாறுமல்தாளிருக்கும்
மரண்டுமடிவேணுறல் மங்கையரேநீர்கேளும்
திருவிளக்கு நின்றவிடும் தேன்மொழியேபார்த்துக்கொள்ளும்
தேங்காயுடைந்துவிடுஞ் செம்புநலங்குறையும்
மாங்கனியழுகிவிடும் மல்லிகைப்பூவாடிவிடும்
பெட்டியுடைந்துவிடும் சந்தனமும்நீய்ந்துவிடும்
இதுதானடையாளம் தேந்திழையேயுந்தனக்கு
நான்மதுரைக்குப்போவதொரு மனதில்லையென்று சொல்லி
சிலம்பெடுத்துதோளில்வைத்தார் செட்டிபிள்ளைகோவிலனார்.

கோவிலனார் வீடுவிட்டுவரும்போது துற்குறி காணுதல்.

அப்போ-பல்லிபலபலென்றும் பலமாத்திசைக்கதிரும்
வீடுவிட்டுவெளியில்வந்தான் வாசற்படிதலையிடிக்கும்
தலைவாசல்வருகையிலே தலைப்பாகைதவறிவிழும்
அந்தசகுனம்விட்டு அணைமுனார்வெளியில்வந்தார்
குட்டிவிட்டகருப்பூனை குறுக்காகவந்ததங்கே
அந்தசகுனந்தப்பி அப்பாலேவாராரே
காருமுட்டையுமதலைமொட்டையு மெதிரில்வரக்கண்டாராம்
ஒருகுலக்காரச்சி வெற்றைப்பார்ப்பானெதிரானான்
வாழைக்குமரியவள் பீளைநெருப்பெடுத்தாள்
எண்ணெய்க்குடமெடுத்து எதிரில்வரக்கண்டாரும்
எலியுஞ்சாரைறும் எதிரில்வரக்கண்டாரும்
கட்டோலைக்கைப்பிடித்து கணக்கன்வரக்கண்டாரும்
ஆணைகோட்டான்பேண்கோட்டான் வலறியழக்கண்டாரும்
அசரீரிவாக்காக ஆணைக்குபுலம்புகிறான்
காருமபரச்சியவள் கதறியழக்கண்டாரும்
மதுரைக்குப்போகாயோ மாண்டுமடியாயோ
தென்மதுரைபோகாயோ செத்துமடியாயோ
என்றுசொல்லிப்பறச்சி நின்றுபுலம்புகிறாள்
ஒற்றைக்குரலிட்டு ஓலமிடுறாளே
அதனையுந்தள்ளிவிட்டு ஆணழகர்வாராரே
மதுரையைத்தான்தேடி வருகின்றவழியிலே
மதுராபுரிபட்டணத்தை மன்னவருங்கண்டுவிட்டார்
இப்பெரிமதுரையிலே யென்சிலம்பைவிற்கையிலே
மதுரைக்குள்ளாகவேதான் வடிவழகன்போய்நுழைந்தான்
அரண்மனைகளாஸ்தான மானழகாகண்டுவிட்டார்.

கோட்டைகளுங்கொத்தளமுங் கோவிலனார்கண்டுவிட்டார்
கோவிலின்முன்பாக கோவிலனார்வந்துநின்று
இந்தச்சிலம்பைதான் மதுரையிலேவிற்றுமே
செங்கல்லால்கோவில்தன்னை கருங்கல்லால்கட்டிவைப்பேன்
நெருங்குகின்றவீதியிலே நெருங்கரதமோட்டிவைப்பேன்
அபிஷேகஞ்செய்வதற்கு அபரஞ்சிதானளிப்பேன்
இப்படிக்குபிரார்த்தனைகள் செய்தாரே கோவிலனார்
சிந்தாமணிதாசிவீதி செட்டிபிள்ளைவாராரே

கோவிலர் சிலம்புவிற்குங் கும்மி.

சிலம்போசிலம்போ சிலம்போசிலம்பு
தென்மதுரைபெண்களா சிலம்போசிலம்பு
பச்சைசிலம்பையுங் கொள்வாருமுண்டோ
பசும்பொன்னாற்கார்சிலம்பு கொள்வாருமுண்டோ
உத்தமியாள்கார்சிலம்பை கொள்வாருமுண்டோ
உமையவள்கார்சிலம்பை கொள்வாருமுண்டோ
இந்தச்சிலம்பை கொள்வாருமுண்டோ
இதற்கேற்றவிலைதனைக் கொடுப்பாருமுண்டோ
தென்மதுரைபெண்களா சிலம்போசிலம்பு
விலையில்லாசிலம்பை விலையொன்றுயக்கூறி
வீதிநடந்தாருங் கோவிலருமங்கே
வெள்ளானைகட்டிநான் வாழ்ந்தபோதும்
வேசிமருந்தாலே நொந்தபோதும்
தங்கானைகட்டினான் வாழ்ந்தபோதும்
தாசிமருந்தாலே தோற்றதும்போதும்
தக்கமதிலுப்பரிகை பொற்கோபுரங்கள்
மூவாயிரங்கப்பல் தண்ணியிலேவிட்டேன்
கப்பலுஞ்சோங்கு கரைதட்டிபோச்சு
வர்த்தகங்கட்டிச் சிலம்பெடுத்தவந்தேன்
வாழ்மதுரைதன்னில் சிலம்புகொள்வீரே

வேறு.

இப்படியாய்க்கோவிலரு மின்பமுடன்கூறிவாரார்
கூறிகூறிவாரார் கோவிலச்செட்டியாரும்
சிந்தாமணிதாசியவள் தேன்மொழியாளோடிவந்து
வர்த்தகரையவள்பார்த்து வாருமென்று தானழைத்தாள்
வாருமென்றுதானழைக்க வாராரே கோவிலரும்
சிலம்பைதான்தாருமென்று தேன்மொழியாள்கேட்டாளே
எடுத்துக்கொடுக்கவே யெடுத்தாருங்கோவிலரும்
வாய்விட்டழுதங்கே மயிலேயாள்பொற்சிலம்பு

பத்தினியாள்காற்சிலம்பு பரஸ்திரிக்கேற்காது
உத்தமியாள்காற்சிலம்பு உன்தனக்குஏற்காது
வாய்விட்டழுதுகொண்டே மயிலனையாள்காற்சிலம்பு
எடுத்துகட்டுமென்று சொன்னால் எந்திழையாள்சித்ராபதி
இந்தச்சிலம்புமே எந்தனுக்குஏற்காது
ஆராதுபோடவேணும் ஆனைக்குகாற்சிலம்பை
மீனாட்சிபோடவேணும் சொக்கரவர்பார்க்கவேணும்
வள்ளியவள்போடவேணும் வடிவேலர்பார்க்கவேணும்
லட்சுமியாள்போடவேணும் மகாவிஷ்ணுபார்க்கவேணும்
இந்தச்சிலம்புமே எந்தனுக்கேற்காது
எடுத்துமெள்ளக்கட்டுமென்றாள் எந்திழையாளப்போது
ஆனையின்மேல்பணக்காரன் அரண்மனைக்குப்போகவென்றாள்
தாசியவள்நீகொடுக்கத் தனஞ்சயனார்வாங்குவேனோ
அவளரண்மனையைவிட்டு ஆனைமுகர்வாருரே
நாலுபக்கந்தென்மதுரை நடுவில்பிள்ளையார்கோவில்
கோவிசிங்கவீதிதனில் கோவிலனார்வாருரே
சிலம்போசிலம்போவென்று சேட்டிபிள்ளைவாருரே

இராஜகன்னிசிலம்பு சொட்டையாக தட்டானிடம் கொடுத்தது.

இராஜகன்னிதன்சிலம்பை நாயகியாளப்போது
வஞ்சிபத்தன்கைதனிலேமயிலனையாள்தான்கொடுத்தாள்
சொட்டைநிமிர்த்திக்கொண்டு வாவென்றுசொன்னாளே
அவனெடுத்துக்கொண்டுபோ பழிவையிடகாற்சிலம்பை
ஆரைசுவர்மீதில் வைத்தானே வஞ்சிபத்தன்
வஞ்சிபத்தன் புறக்கடையில் புளியமரத்தடியில்
கெருடனுங்கூண்டுகட்டி குஞ்சுகள்தான்பொரிக்க
குஞ்சிக்கிரைதேடப் போச்சுதுகெருடனது
அந்தச்சமயந்தனிலே ஆரணிக்குழந்தைமாலை
அரைக்கிரைதானறிய வந்தாள்புறக்கடையில்
அதிலேயொருமுள்ளு அன்பாகதைத்ததங்கே
அய்யோசிவனேயென்று அழுதுகொண்டுவீதிவந்தாள்
கெருடனுக்கிடங்கொடுத்து காதுக்கிடாச்சு
அய்யோசிவனேயென்றழுதுகொண்டுதானிருக்கான்
பள்ளிக்கூடம்படித்து பாலகர்வீடுவந்தார்
அப்போதுழுதமாலை அழுதுகொண்டிருக்கிறதை
அழுதுகொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்தார்பிள்ளைகளும்
ஏனம்மா அழுகிறு யென்று சொல்லிகேட்டார்கள்
அரைக்கிரையறியப்போனேன் அங்கேயொருமுள்ளுதைத்தது
பாலகனேகளாச்சென்று சொன்னாளேமுந்தமாலை
அந்தவசனமது ஆனைமுகர்தான்கேட்டு
அந்தமரந்தனிலே ஆனைமுகர்தானேறி
கெருடனிட்டகண்ணை சோதக்கலைத்துவிட்டார்

அழுத்தநின்றுகொண்டு கடுகவிட்டெறிந்தார்
அந்தச்சமயந்தில் அன்பானகெருடனது
குஞ்சுக்கிரைதேடி கொப்பனவேவந்ததங்கே
ஆரெடுத்தார்குஞ்சையென்று அழுதுக்கொண்டுபார்க்கையிலே
வஞ்சிபத்தன்மைந்தர்செய்த வேலைகளென்றுசொல்லி
பழிக்குப்பழிவாங்கவென்று பாங்கானகெருடனது
பார்த்துக்கொண்டிருந்ததங்கே பண்பானகெருடனது
அப்போதுவஞ்சிபத்த னவனுடையசெஞ்சிலம்பை
ராஜகன்னிசெஞ்சிலம்பை கலமாககாயவைத்தான்

கெருடன்முட்டையையுடைத்தபடியாலசிலம்புகொண்டுபோவது.

இதுதான்சமயமென்று யின்பமுடன்கெருடனது
காலாலேகவ்விக்கொண்டு கடுகவருகுதங்கே
ஏழுகடலுக்கப்பால் திருப்பாற்கடல்தனிலே
ஆயிரங்கன்னிபுற்று ஐந்துதலைநாகமது
ஐந்துதலைநாகன்கையி லவள்சிலம்பைஒப்பிவித்து
பற்றியெடுத்ததுமது பாங்காகவைத்ததங்கே
ராஜகன்னிகோவிலிங்கி நற்சிலம்பைகேட்கலுற்றாள்
தாரேன்தாரேனென்று தனஞ்செயனும்சொல்லலுற்றான்
அந்நேரவேளையிலே அறுபிரம்பாண்டியர்கள்

பாண்டியர்கள் வஞ்சிபத்தனைக்கண்டிக்கிறது.

வஞ்சிநல்லபத்தன்றனை வரவழைத்தாரப்போது
இன்றையதினத்திலே சிலம்புதந்தாலச்சது
நாளையதினத்திலே நலமாகவுந்தனைத்தான்
யானையின்காலிலே யடைவாகப்பூட்டிடுவோம்
என்றுமகத்தீர்ப்பு யின்பமுடன்கொடுத்துவிட்டார்
அப்போதுவஞ்சிபத்த னவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
அரண்மனைக்குள்ளாக ஆனைமுகன்தான்வந்து
மனையாளைத்தானழைத்து மன்னவனேதுசொல்வான்
என்னடிபெண்ணேநீ இளங்கொடியேமுத்துமாலை
அந்த-செஞ்சிலம்புதன்னாலே தீம்புவந்துநேர்ந்ததடி
நாளையதினத்தில் நலமாகப்பாண்டியர்கள்
ஆனையின்காலிலே ஆனைமுகர்கொல்லவென்றார்
நீ-மஞ்சளதுதானிழந்தாய் மணியிழந்தாய்பூவிழந்தாய்
இனி-என்னசுகமென்று எந்திழையாளுனக்குரைப்பேன்
தாலியறுத்துமந்த தையலரும்விட்டெறிந்தாள்
இப்படிக்குத்தானிருக்க யின்பமுடனந்நேரம்
அந்தச்சமயத்தி லானைமுகர்கோவிலனார்

ராஜகன்னிவீதிக்கு கோவிலன் சிலம்புகூறி வந்தது.

சிலம்புவிற்கவாருரே தென்மதுரைகோவிலரும்
ராஜகன்னிவீதியிலே நலமாகக்கூறிவாருர்

சிலம்பென்று கூறிவாரூர் செட்டிபிள்ளைகோவிலனார்
மணிச்சிலம்பென்றுசொல்லி மணிபழகர் கூறிவாரூர்
பத்தினியாள்காற்சிலம்பை பட்டணத்தில்கொள்வாருண்டோ
உத்தமியாள்காற்சிலம்பை புத்தமர்கள்கொள்வாருண்டோ
என்றுயிக்கூறையிலே ஏந்திழையாள் தான்கேட்டாள்
குரலோசையின்வழுநு கொற்றவனுசெவ்வழகோ
மணிக்குரலோசையின்மோசை மணிபழகவெவ்வழகோ
சிலம்புவிற்குமணவாளனே தேன்மொழியாளறையுமென்றாள்
தாதிமாரோடிவந்து தனஞ்செயனைத்தானழைத்து
அழைத்தகுரல்கேட்டு ஆணழகர்வாருரே
மூன்றாம்படிகள்தனில் வந்துநின்றார்கோவிலரும்
முத்துமணிதான்கொடுத்தார் மெத்தெனவேதாதியர்கள்
இராஜகன்னிகோவிலிங்கி நலமாவெழுந்திருந்தாள்
முத்துதிரைவாணைந்து மெள்ளிவிளங்கொடியாள்
வர்த்தகனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாள்கேட்கலுற்றாள்
எந்தவூரெந்தநகரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அப்போதுகோவிலனு மானழகரோதுசொல்வார்
கஞ்சிகொண்டுமதவடைக்கும காவிரிப்பூநகருடு
காவிரிப்பூம்பட்டணத்து கரைதுரைக்கும்வர்த்தகர்கள்
மாநாகன்செட்டியென்றும் மாச்சோட்டான்செட்டியென்றும்
மாநாகன்செட்டபெற்ற மணியரசன்கோவிலனார்
என்பேருகோவிலன் கூத்தியார்பேர்மாதவியாள்
கூத்தியார்மாதவியாள் கைக்கடங்காகன்னியாள்
தாசிக்கடனுக்காகத் தனிச்சிலம்பைநானெடுத்தேன்
வேசிக்கடனுக்காக மெல்லியிட்டசிலம்பெடுத்தேன்
மெல்லிசிலம்பெடுத்து மேனையுடன்விற்கவந்தேன்
சிலம்பையவர்தானெடுத்து தேன்மொழியாள்கைகொடுத்தான்
இராஜகன்னியாங்கையிலே நலமாகப்பொற்சிலம்பு
அயிர்தஞ்சொரிகிறது ஆரணங்குகாயலிக்கு
கண்ணீரைசோரவிட்டு கதறியழுகிறாளே
தவமாய்தவமிருந்து ஒதயனைப்பெற்றெடுத்தேன்
வரமாய்வரமிருந்து மைந்தகையிலேபெறடைத்தேன்
அன்றுகண்டேன்மகனேயுன்னை யின்றுகண்டேன்பொற்சிலம்பை
அழுதுபுலம்புகிறாள் ஆரணங்குராஜகன்னி
கோவிலனைத்தான்பார்த்து வசாமபரோயாரோதுசொல்வாள்
பாம்பெடுத்துமேற்போடும் பழிகாரதென்மதுரை
இந்தமதுரையிலே இறந்துபோகநாளாச்சோ
ஆனையின்மேல்திரவியத்தை யனுப்புகிறேனுன்மனைக்கு
அத்தையெடுத்துமுந்த னரண்மனைக்குப்போய்ச்சேரும்
இந்தச்சிலம்புதா னேற்காதுவெந்தனுக்கு
நாகரத்தினசிலம்பிதுதா னாயகிக்குநேற்காது

எடுத்துமெள்ளக்கட்டென்று ஏந்திழையாள்தானுரைத்தாள்
அப்போதுகோவிலனார் ஆணழகர்வாருரே

கோவிலர் வாத்தியாரைக்காணுதல்.

வேதவாத்தியார்பள்ளிக்கூடம் விதமாகத்தேடிவாரார்
இவரழகைத்தான்பார்த்து எழுந்துவாருர்வாத்தியாரும்
அட்டாணுஞ்சொக்கரென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
சொக்கரல்லசொக்கரல்ல ஜாதியிலேசெட்டிபிள்ளை
கூத்தியார்கடனுக்காக சிலம்பெடுத்துவிற்கவந்தேன்
என்றுமவர்சொல்லையிலே இயலானவாத்தியாரும்
பள்ளிக்கூடத்திலே பாங்காகக்குந்தவைத்தார்
பசியாறுமென்றுசொல்லி பசியிளப்பைதீர்த்துவிட்டார்
தாம்பூலந்தான்கொடுத்தார் தனஞ்செயனார்கோவிலற்கு
தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு தனஞ்செயனார்கோவிலரும்
அப்போதுவாத்தியா ரானழகரென்னசொல்வார்
பழிகாரமதுரையிலே கோவிலரேயென்வார்த்தை
நிக்கையிட்டுதல்லார்க்கும் நீதியில்லாமதுரையது
அந்தேகமாய்மாவவந்தி ராவகர்கோவிலரே
காரம்பசுவைவிட்டுக கட்டழகாவுந்தனுக்கு
கூத்தியார்கடனடைக்க கொற்றவரோசான்றரேன்
இதையெடுத்துமுந்த னரண்மனைக்குப்போய்வாரும்
இவ்வார்த்தைகேட்டு யேடாந்தபுண்ணியனும்
பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு பாங்காகத்தான்கடந்தார்
வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகள் வகையாகத்தானெழுந்து
வாத்தியாரைப்பார்த்து வகையுடனேதுசொல்வார்
ஒன்றுக்குப்போறேனென்று கேட்டார்கள்பசங்களங்கே
போங்களென்றனுப்பிவிட்டார் புகழானவாத்தியாரும்
அரண்மனையைத்தேடி ஆணழகர்வாரார்கள்
தாயுந்தப்பனையும் தான்பார்த்தனாதுசொல்வான்
சிலம்பையெடுத்தொருவன் தென்மதுரைவிற்கவந்தான்
ஆணழகுமன்னன் ஞதனார்வர்த்தகனும்
சிலைபோல்வடிவழகன் செட்டிபிள்ளைகோவிலரும்
சிலம்புகொண்டுவாராரே செட்டிபிள்ளைகோவிலரும்
அவனையனுப்புகிறேன் ஞானழகாவுனவிடத்தில்
மூத்தமகன்முதல் தமையன்பிள்ளையென்று
ஒப்பாரிகொண்டு உறவுகொண்டுபேயழைத்தால்
செருசிலம்பைப்பறிகொடுத்து திருடனென்றிருக்கக்கட்டி
இராசர்முன்னேகொண்டுவந்தால் நலமாகவெட்டிடுவார்
நீதப்பிப்பிழைத்திடுவீர் தனஞ்செயரேயென்றுசொன்னார்
என்றவர்க்குச்சொல்லிவிட்டு இனப்புடனேஓடிவந்தார்
கோவிலனைக்கண்டு கொற்றவாகளென்னசொல்வார்
வஞ்சிபத்தன்வீதிக்கும மன்னவரோபாவீரனால்

சிலம்பைவிற்றுநான்கொடுப்பேன் சீக்கிரமாயுந்தனக்கு
என்றுமவர்சொல்லி இன்பமுடன்போனார்கள்

கோவிலனார் வஞ்சிபத்தனை வீதிக்கு வருதல்.

அப்போதுகோவிலனு மவ்வீதிவாராராம்
சிலம்போசிலம்போவென்று செட்டிபிள்ளைவாராராம்
சிலம்பென்றசத்தமதை கேட்டுவிட்டான்வஞ்சிபத்தன்
திண்ணையைவிட்டுமவன் திட்டென்றுவோடிவந்தான்
கட்டியழகிருந்தோ கட்டழகன்கோவிலனை
முத்தமயனவன் முதற்றமயன்பிள்ளையப்பா
வாத்தியார்தானடித்து வனவாசம்போனபிள்ளை
காடுபோனபிள்ளையப்பா வீடுவந்துசேர்ந்தாயே
ஒப்பாரிகொண்டே உறவுகொண்டுதானமைந்தான்
அவனுடையமாளிகைக்கு அழைத்துப்போனான்வஞ்சிபத்தன்
வட்டமணைபோட்டு வர்த்தகரைக்குந்தவைத்தான்
இளைப்பாயிருக்கிறீரே இளநீர்புசியுமென்றான்
பசியாயிருக்கிறீரே பாலமிர்தம்புசியுமென்றான்
போசனம்சமையுமென்றான் புண்ணியனார்கோவிலற்கு
அப்போதுகோவிலனு மாமுகரேதுசொல்வார்
உன்னுடையமாளிகையில் போசனங்களுண்ணேனே
சைவமடிமங்கையரே தையலிளங்கொடியே
தவலைசெம்புதான்கொடுத்துத் தனஞ்செயனார்கோவிலற்கு
அமுதுபடிகாய்கறிகளன்பாகவையுமென்றான்
புறக்கடையில்நீபோய்ப் புண்ணியனார்கோவிலரே
சமையல்செய்துநீர்புசித்து தனஞ்செயரேவாருமென்று
அப்படியேகல்லதென்று ஆணழகர்தானெழுந்து
சிலம்பையெடுக்கையிலே கண்டுவிட்டான்வஞ்சிபத்தன்
இந்தச்சிலம்பிதுதா னிங்கேவைத்துப்போமென்றான்

கோவிலர் போசனஞ் செய்தல்.

சிலம்பையவன்றனக்கொடுத்து செட்டிபிள்ளைவாராரே
போசனமும்காய்கறிகள் புண்ணியனார்கோவிலரும்
பூசைமுடித்துக்கொண்டார் புண்ணியனார்கோவிலரும்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்துக்கொண்டாராம்
காய்கறிகள்பதார்த்தம் கட்டழகர்வைத்துக்கொண்டு
போசனமுண்டுமவர் புண்ணியனார்தானெழுந்து
வஞ்சிபத்தன்முன்பாக வந்துநின்றார்கோவிலரும்
என்சிலம்பைத்தாருமென்று செட்டிபிள்ளைகேட்கலுற்றார்
வஞ்சிபத்தர்கோவிலனைக்கட்டி இராஜர்முன்னேகொண்டுவரு
கம்பளிக்கயமுந்தேடிக் கட்டியுருட்டுமென்றான்
பனங்கயிறுந்தேடிப் பக்குவமாய்க்கட்டினாராம்
மலட்டுக்கைகொண்டுவந்து மண்டைமேல்தானடித்தார்
உதிரம்பெருகுதப்பா உத்தமனார்கோவிலற்கு

சிலம்புடையவன்தானெடுத்துச் செட்டியாரைக்கொண்டுவாரான்
இராசரிடத்திற்கு கனமாகக்கொண்டுவாரான்
சொக்கரென்றுசொல்லி எல்லவருந்தெண்டனிட்டார்
அட்டாங்கஞ்சொக்கரென் றுடபணிந்து தெண்டனிட்டார்
அப்போதுவஞ்சிபத்த னணமுகனோதுசொல்வான்
சிலம்புகொண்டுபோனசோரு திருடனைத்தான்கொண்டுவந்தேனே
அவன்-காலில்விழுந்திர்களோ அனையதலைத்தாரைக்கேளே
அம்மாளன்சொர்ந்செட்டு கலைந்தமிருந்தபாண்டியர்கள்
அப்போதுசொக்கலிங்க மாண்டவருக்கேதுசெய்தார்
வெண்ணிறைந்தானெடுத்து விமலரங்கேதூவிவிட்டார்
வஞ்சிபத்தன்சொர்ந்செட்டு மதிமயக்கிவைத்திமென்று
அட்டாங்கஞ்சொக்கலிங்க மையமவர் தூவிவிட்டார்
அறிவுகெட்டுமதிகலைந்து ஆணழகர்பாண்டியர்கள்
சிலம்புகொண்டுபோனசோரு திருடனைக்கட்டனாராம்
மனைச்சிலம்பைகொண்டுபோன மன்னனைக்கட்டனாராம்
எட்டுநாள்முன்பாக எடுத்துக்கொண்டுபோனவன்தான்
ஆனைக்காவர்மேலே காவலைத்தப்போய்ச்சிலம்பை
ஒட்டுபார்த்துளவிருந்து உடைந்தசிலம்பெடுத்து
அம்மாளன்தெருவிலே வைத்திவைத்தான்காண்
என்றுமிவன்சொல்லையிலே மயலானபாண்டியர்கள்
இக்கட்சணத்திலே யிவனைநீங்கள்கொண்டுபோய்
காளியம்மன்கோவிலிலே கழுகபலிவாங்கிடுங்கள்
அப்போதுமந்திரிக ளாணழகர்தான்கேட்டு
கொலுவைவிட்டுதானெழுந்தார் கொற்றவர்கள்மந்திரிகள்
உத்தியோகம்வேண்டாமென்று உத்தமர்கள்தானெழுந்தார்
இப்பெரியதீர்ப்பதுதான் செய்வீரோபாண்டியரே
நியாயத்தைதான்கேட்டு நலமாகதீர்ப்புசெய்து
ஆக்கினைகள்செய்யவேண்டு மழகானபாண்டியரே
இந்தநல்லதீர்ப்பு எங்களவங்களுக்கு
அப்போதுபாண்டியர்களன்பாகவதுசெய்தார்

பாண்டியர்களுடைய மந்திரிகள் கோவிலனை விசாரித்தல்.

இது-ஆருடையசிலம்பு ஆணழகாசொல்லுமென்றார்
என்னுடையசிலம்பு என்றுரேகோவிலரும்
சுத்திகடலுக்காக கொடிமதுரைவிற்கவந்தேன்
திருடனென்றுகட்டிக்கொண்டு வந்தானேவஞ்சிபத்தன்
எனறுமேசொல்லி யெடுத்துரைத்தார்கோவிலரும்
என்னுடையசிலம்பென்று எடுத்துரைத்தான்வஞ்சிபத்தன்
ராசகன்னிதானெடுத்த நற்சிலம்பென்றுசொன்னான்
அப்போமந்திரிகளாலோசனைகள்செய்து
சேவகரைத்தானழைத்து செஞ்சிலம்பைகொடுத்தார்
இராசகன்னிதனிடத்தில் கொண்டுபோய்நீங்களுந்தான்

நன்றெனச்சொல்லுவது மல்லவெனச்சொல்லுவதாம்
இரண்டிலொருசேதி யறிந்துவாரும்சேவகரே
ராசகன்னிகைதனிலே நலமாகத்தானாகள்
அப்படியேகொண்டுவந்தா ரானைமுகசேவகர்கள்
இடைஞ்சலுடையபொற்சிலம்பு அறிவேனுன்காவலரே
என்றுசொல்லிபொற்சிலம்பை யெறிந்துவிட்டாள்ராசகன்னி
அப்போதுகாவலர்க ளங்களமேகொண்டுவந்து
மந்திரிகள்முன்பாக கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
அவள்சிலம்பல்லவென்று ஆரணைக்குதானுரைத்தார்
வர்த்தகர்கைகொடுத்து வலைக்குமுட்டளப்புமென்றார்
வஞ்சிபத்தன் தனக்கு ஆக்கினைகள்செய்யுமென்றார்
இப்படிக்குச்சொன்னார் இவ்வாளசேவகர்கள்
அப்போதுமந்திரிக ளானைமுகர்கோவிலனை
சிலம்பையயர்கொடுத்துச் சீர்பெற்றுப்போமென்றார்
வஞ்சிபத்தனைக்கொண்டுபோய் வதைசெய்துபோமென்றார்
அப்போதுவஞ்சிபத்த னானைமுகனோடுசொல்வான்
சத்தியஞ்செய்யவேணும தனைஞ்செயவேயென்றானும்
அப்போதுமந்திரிக ளாலோசனைகள்செய்து
பிடாரனைத்தானழைத்துப் பாம்புகொண்டுவாரீரென்றார்
அப்போதுபிடாரர்கள் பாம்புகொண்டுவந்தார்கள்
புதுக்குடத்திலேபோட்டடைத்தார் பொட்டெனவேபாம்புகளை
மஞ்சள்சீலைகட்டினார் மன்னவர்கள்பொற்குடத்தை
பொன்னரிசிபோட்டார்கள் பொட்டெனவேபொற்குடத்தில்
அந்தக்குடத்திலே ஆனைமுகர்கோவிலனை
கையிட்டெடுமென்றார் கட்டமுகர்மந்திரிகள்
அப்போதுகோவிலனு ரரனைநினைக்கலுற்றார்
பத்தாநபத்தினியே பழுதுபடாதத்தினமே
கண்ணகையுமெய்யானல் சுகதகோலவேணும்
கண்ணகையைத்தானழைத்து கட்டமுகர்கைபோட்டார்
பத்தினியைத்தானினைத்து பாம்புகளும்பார்த்து
இவரைக்கொன்றால்தோஷமென றிலடங்கதுசர்ப்பமெல்லாம்
பொன்னரிசியெல்லாந்தப் புண்ணியனார்கையில்வைத்தார்
அப்போதுமந்திரிகளானைமுகரோடுசொல்வார்
அவன்மேற்குற்றமில்லை யென்றார்கள்மந்திரிகள்
அப்போதுபாண்டியர்க ளடைவாகநுசெய்தார்
இன்னமொருசத்தியக்கா னியமமொழிசெய்யச்சொன்னார்

கோவிலற்குமுதலாவதாக்கினை நீக்கி இரண்டாவதாக்கினைவருதல்.

வெங்கலசத்தியஞ்செய்ய வேணுமென்றுசொன்னார்கள்
வெங்கலக்காரரையழைத்து வெங்கலங்கொண்டுவாருமென்றார்
அப்படியேவெங்கலத்தை அன்பாகக்கொண்டுவந்தார்
பொனிலேதானடைத்துப் புண்ணியருமெதிரேவைத்தார்

கோவிலனைத்தானழைத்துக் கொற்றவர்களேதுசொல்வார்
பொதுக்குள்ளே தள்ளிவிட்டார் கோவிலசெட்டியாரை
கன்னிகையைத்தானினைத்துக் கதறியழுகையிலே
பாரதுபோலேபார்த்துவெக்கையது
கோவிலனைப்போது கொடுவெங்கைதள்ளிவிடும்

கோவிலருக்கு மூணாவது நெய்யுங்கலயது மழுவும்வருதல்

நெய்யிலேசத்தியந்தா னேராகச்செய்யுமென்றார்
கொப்பரையில்காச்சி கோவிலனைத்தள்ளிவிட்டார்
அதுக்குமகிழ்ந்தெழுந்தா ரானைமுகர்கோவிலரும்
மழுவுகொண்டுகாச்சியல்லோ மன்னவனார்கைகொடுத்தார்
ஏனதுதிலமெபெண்ணு ஏந்தினார்மழுவுதனை
மழுவுகொண்டுதானேகி வாறாராங்கோவிலரும்
சொக்கரிடகோவிலிலே வாசற்படிமீதில்வைத்தார்
மழுவுமதுதானுருகி வாசற்படியாச்சதங்கே
அந்நேரவேளையிலே ஆனைமுகர்கோவிலரும்
இராசசபைக்குமுன்னே வாறாராங்கோவிலரும்
அப்போதுபாண்டியர்க ளாக்கினைகளேதுசொல்வார்

கோவிலற்கு ஐந்தாவது யானை சத்தியம் வருதல்.

யானைநல்லசத்தியந்தா னடைவாகச்செய்யுமென்றார்
மாராவுபள்ளம்வெட்டி மன்னவரைத்தானழைத்து
செவ்வனேநீர்கட்டிவைத்தார் செட்டியினைச்சுத்திவர
பள்ளத்திலகுந்தவைத்து சாலெடுத்துமூடிவிட்டார்
ஆனையைத்தானிறக்கினார்க ளானைமுகர்கோவிலன்மேல்
அப்போதுகோவிலரு மழுதுபுலம்புகிறார்
ஆனையதுகிட்டவந்து ஆனைமுகர்கோவிலனை
கும்பஸ்தலத்தில்வைத்துக் கூத்தாடமேதங்கே
இவர்-ஆனையின்மேலேறி அங்குசக்கோல்கைபிடித்து
கோலமாய்வருகிறாரே கோவிலச்செட்டியாரும்
இராசகன்னிவீதியிலே நலமாகவருகும்போது
அப்போதுகோவிலிங்கி ஆரணக்குதனெழுந்து
உப்பரிகைமேலேறி யுத்தமியும்பார்க்கலுற்றாள்
பார்த்துஅழுதழுதாள் பைங்கொடியாள்ராசகன்னி
அந்தச்சமயத்திலே ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள்
உப்பரிகைமேல்நின்று உத்தமியைக்கண்டுவிட்டார்
கோபம்பெருகுதங்கே கொற்றவர்கள்பாண்டியர்க்கு
ஆனையின்மேலேவாரவனை அட்சணமேதானிறக்கி
பாசக்கயிராலே பக்குவமாய்க்கட்டுமென்றார்
மழுவாசனையுமழைத்து மன்னவனைவெட்டுமென்றார்
அப்போதுகோவிலனார் ஆனைமுகர்தாஞ்சொல்வார்
அனைநீதமாய்வெட்டச் சொன்னீர் அழகானபாண்டியரே
ஒருவன்பழிக்குநானே உலகம்பழிவாய்வைப்பார்கள்

மதுரைகொண்டிருந்தவொன் மன்னர்களை கொன்றிடுவோம்
கர்ணகிகொள்வத்தாலே கண்டதுண்டமாய்ச்செய்திடுவோம்
என்றுமத்த கோவிலனு மெத்தமனதாக்கினாம்

கோவிலனை வெட்ட மழுவரசர் கொண்டு வருதல்.

அப்போது மழுவரசர் அன்பாகக்கொண்டுவந்தார்
கவியம்மன் கோவில்முன்னே வெகுபேரை கொண்டுவைத்தார்
அப்போது மழுவரசர் கோவிலனுக்கேது சொல்வார்
வெட்டமனமுமில்லை வீரியரேபோய்விடுங்கோ
அப்போது கோவிலனும் ஆனமட்டு கேதுசொல்வார்
சிலம்புகொண்டுவந்த திருடனென்று சொல்லியாகி
சாற்றிலம்புதிருடவந்த கள்ளனென்று பேயராக்க
தானினி கொன்றுவிடுமென்றார் கோவிலனப்போது
மாட்டேனென்றுசொன்னவுடைய மழுவரசரேழுபேரும்
அந்தக்குளத்திலே ஆனமட்டும் போய்முழுகி
சொக்கனையும் அம்மனையும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணிபேசுவாரே

கோவிலனுக்கு மீனாட்சியம்மன் பூர்வக்கியானம் சொல்லுதல்.

அக்கையுற்ற மீனாட்சி ஆனமட்டுமோடிவந்து
கோவிலன்முன்பாக கொடியிடையும்வந்துநின்றாள்
மீனாட்சிதன்னைக்கண்டு மெத்தவழுதாராம்
ஏனப்பாநீயழுதாய் பொன்மகனே கோவிலனே
நீதானும் பொய்க்காது தலைவிதியுந்தப்பாது
உனக்கென்னவரம்வேண்டும் என்னிடத்தில் கேளுமென்றாள்
கரையிட்டிருந்தைத்தேன் மருவிச்சுமறிவேன்
கூறையிட்டிருந்தைத்தேன் கூடிச்சுமறிவேன்
மீனாக்ஷியம்மையிட்டு விருதாவாய் அழிக்கலானான்
நாளபெரியோருகே தலைவிதியென்றுசொன்னாள்
இந்தயசனமுமே போந்தமுடியான் தன்னைகேட்டு
அவனுனக்குதாயல்லவோ நீயவனுக்குபிள்ளையல்லோ
பதினுயவயதனில் மாளவேயிறந்தாய்
கற்பனைதக்கென்று சொல்லி கட்டமுடியலேர்த்தாய்
சாதகமுந்தப்பாது தலைவிதியும்பொய்யாது
நீ-முன்பிறப்பிலவனியை மாதவியுன்பெண்சாதி
கர்ணகைகாளியப்பா கட்டமுடியவேனமுமால்
ஒருவன்பழிக்குமவனுலகம்பழிவாங்கவந்தான்
மையந்தன்பழிக்கு மதுரைபழிவாங்கவந்தாள்
இப்படிக்குசொல்லியிலே ஆனமட்டுகோவிலனும்
அப்போது மீனாட்சிதனைப்பார்த்து கோவிலனும்கேட்கலுற்றார்
தாயேமீனாட்சி கட்டமுடியானையிட்டேன்
ஆலோசித்துசொல்லமென்றும் ஆனமட்டும்மீனாட்சி
ஆலோசித்திட்டேனதோஷமில்லை பொன்மகனே மீனாட்சி
சொந்தமாயுன்னைகாரு சிவன்பாதஞ்சேரவேண்டும்
மாதவியையுமுடனே மூட்டைகட்டிசேர்க்கவேண்டும்

எனக்குமத்தயாதகிக்கும்பதவிகொடுக்கவேண்டும்
அப்படியேதந்தேனென்று அருளிவிளம்பினாள் மீனாட்சி
அப்போது மீனாட்சி யம்மனுக்கன்மனதாக்கினாள்
காளிகோவில்முன்பாகக் கட்டமுடியவந்துமின்று
மழுவரசனைப்பார்த்து வாருமென்றுதானழைத்தார்
தன்னைவெட்டுமென்றுசொன்னார் அப்போதுடனே கோவிலனும்

மழுவரசர் கோவிலனை வெட்டுகின்றது.

வாளெடுத்துவீசினார் மழுவரசரப்போது
மாலையாய்விழுந்தது வர்த்தகனழுந்திலேதான்
வாளைவெள்ளிமேலேபோட்டு மன்னர்களோடிவிட்டார்
அப்போது கோவிலனு மனமுருகவேதுசெய்தார்
கன்னைவருமளவும் காத்திருக்கவேண்டுமென்று
கற்பாலைதனைநீங்கள் கட்டமுடியாகத்திருங்கள்
இந்தசகாயமது எந்தனுக்குசெய்யுமென்றார்
பதிவிரதையாளினது பாலைவைத்தாரென்றுதந்தார்
உச்சிவழியிலே யுத்தமன்தானமலைந்தார்
பத்தினிநீமெய்யானால் பாலைக்காக்கவேண்டும்
பத்தினியாள்போலசொல்லப் பசுவமாயுருகுதங்கே
ஒன்றாயிருந்தவர்தான் இரண்டாய்பிளந்துகொண்டார்
வாளைவெட்டிசாய்க்கதப்போ பாலையின்மேல்தான்விழுந்தார்
மாண்டுமடிந்தாரே வடிவழகர்கோவிலனும்
சொக்கரிடத்திலே சேர்ந்ததுகாண் பஞ்சபூதம்
தங்கத்திமிழ்தனிலே தானடைத்தார் சொக்கலிங்கம்
அப்போது மழுவரச மனமுருகவேதுசெய்தார்
காகப்பருவாமல் கழுகுகள் தீண்டாமல்
கல்லால்பாலைகட்டி காத்திருந்தாரேழுபேரும்

கோவிலனுதிரம் சபையிலேவோரும் பொட்டுதல்.

அதிலேயொருமன்னவன்தான் ஆனமட்டுமோடிவந்தான்
பாண்டியர்கள்முன்னேவந்து பாங்காகவே துரைப்பான்
வாருமதிராசரே மன்னவர்க்கு காட்டினேன்
ஆருக்கொருதிலாத மன்னிவிட்டோர்ராஜாக்கள்
வணுகபத்தோடிவந்து வரிவரிதானமுடித்தான்
எந்தனுக்குமியாவம் கொடுமென்றுவணிபத்தன்
சபையினத்திலே வாருமென்றார் மன்னவர்கள்
அப்படியேசம்மதித்து அரண்மனைக்குட்போனார்கள்
வணிபத்தன்போனபின்பு மன்னவர்கள்தயாராக்கார்

மதுரையில் பாண்டியர்கள் அறுக்குமிகாறுதல்.

அப்போது மதுரையிலே அவசகுனங்காணுதங்கே
காலமழைபெய்யுதங்கே மதுரையிலே
இரத்தமழைபெய்யுதங்கே கோரனத்துரையிலே
கோட்டையிடியுதங்கே கொத்தளம் சாயுதங்கே

எட்டுக்குத்துக்கோட்டைகளும் இடியுதுபார்மதுரையிலே
கழுமரத்திலேவலம்பிட்டுக் கதறிமருகுதங்கே
அப்படி மதுரையிலே அவசகுனங்காணுதப்பா

பாண்டியர்கள் பக்கு மதுரையில இட்டஞ்செய்தல்.

அந்தசமயத்திலே ஆறுமுகர்பாண்டியர்கள்
நாலுகோட்டைவாசல்களும் நலமுடனேசாத்துமென்றார்
சாத்திக்கதவடைத்து தாள்பூட்டிடவும்மென்றார்
அப்படி சொல்லாதாக்க எந்தமதுரையிலே
அண்டோரு பொட்டுவைத்தார் கலிமதுரைபட்டணத்தில்
எல்லாவென்றுதானதோறு போடுமென்றார்பாண்டியர்கள்
கோவிலனைக்கொன்றோமென்று கொற்றவர்கள் சொன்னதும்
கைசாடைகட்டிறுஞ் சங்கைதானிதியோம
வையபதேசொன்னாலே வாசைதெரிந்துவைப்போம்
அண்டையிலேஅசல்வீடு ஆராகிலும்போனால்
அவர்கள் தலைதுணிப்போம் மென்றுதமுக்கறையும்
இப்படியே சொல்லியே தமுக்கறைந்தார் பட்டணத்தில்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் மகாசனங்களத்தனையும்
சாத்திக்கதவடைத்து தாள்பூட்டிமனமேற்றார்
தங்கள்தங்கள்மாளிகையைச் சாத்தியிருந்தார்
இப்படியிருக்குமந்தவேளையிலே
மாணமதுரையிலே மாநீலிகாட்சியம்மனையில்
ஆச்சியம்மனையிலே ஆயம்மையாண்டார்கனையும்
பஞ்சணைமெத்தையிலே படுத்திருக்கும்வேளையிலே

கண்ணகை சொப்பனங் காணுதல்.

அவள்-கண்ணகைக்குநித்திரையிலே காணுமதுள்சொப்பனங்கள்
பெட்டியுடையக்கண்டாள் பூவதாடக்கண்டாள்
ஏற்றிவைத்ததிருவிளக்கு இருளடைந்துபோகக்கண்டாள்
ஒற்றிவைத்தசங்கநாதம் அமிழ்ந்துபோயிருக்கக்கண்டாள்
தேங்காயுடைக்கக்கண்டாள் செம்புநிலங்குறையக்கண்டாள்
வாடாமலைச்செப்பூவாடிகருகக்கண்டாள்
அட்டாளகுச்செகத்தேசத்தில் அணிமதுரையிடியக்கண்டாள்
வாழ்மதுராபட்டணத்து மதிலிடியக்கண்டாளே
உளறுதிறந்தோர்ந்தாள் உடைபடக்கண்டாள்கண்ணகையும்
அசோக்குத்தாழ்தாவைக்குமுறியக்கண்டாள்
கொண்டைகட்டியகண்டாள் கொண்டையிற்பூவாடக்கண்டாள்
காலிலணிசிலம்புதான் மணவாளன்மாளக்கண்டாள்
முன்னாறுமையிலர்கள் முத்தமிட்டமக்ஷியம்
கடகங்கழுனமவிழ கண்டாளேகர்ணகையும்
கோலமணிபத்திரவடமுங் கொலுமுறிக்கக்கண்டாள்
வயிரமணிதாமறக்கு வயிர்பெருக்ககண்டார்கள்
உடகழுத்துவயிரமணி வழுவிவிழக்கண்டாளே

மஞ்சளழியக்கண்டாள் மணமழிந்துபோகக்கண்டாள்
தாலிபறிபோகக்கண்டாள் தலைவணங்கேமானக்கண்டாள்
மாலைபறிபோக மணவாளன்மாளக்கண்டாள்
காளியம்மன்கோயில்முன்னே கண்டதுண்டஞ்செய்யக்கண்டாள்
கொலைவெட்டிசாய்த்ததுபோல் கோவிலனைசாய்க்கக்கண்டாள்
மரம்வெட்டிசாய்த்ததுபோல் வர்த்தகனைசாய்க்கக்கண்டாள்
கடுகவேவெட்டியங்கே கதிப்பாறைமேல்சாய்க்கண்டாள்
அவர்-உதிரம்பலபலவென்ன வுதிரவாய்ப்பூச்சொரிய
இரத்தம்பலபலவென்ன யிரத்தவாய்ப்பூச்சொரிய
சிறுகுடலும்பெருகுடலும் சிதறிவிழக்கண்டாளே
மணிகுடலும்பெருகுடலும் மணமேல்விழக்கண்டாளே
இப்படியாய்சொப்பனங்கள் கண்டாளேகர்ணகையும்
சொப்பனங்கண்டுமவள் துடிதுடித்துதானெழுந்தாள்
ஆச்சிமுகம்பார்த்து அணைமுகத்தேதுசொல்வாள்
மதுரைக்குப்போனிடத்தில் மாண்டாரோவென்கணவன்
சிலம்புவிற்கபோனிடத்தே செத்துமடிந்தார்கணவன்
மதுரைக்குப்போனிடத்தே மாண்டுமடிந்தார்கணவன்
அவர்-மாண்டபடுகளத்தில் மயிலனையாள்போகவேணும்
செத்தபடுகளத்தைத் தேன்மொழியாள்காணவேணும்
கொன்றவனைக்காணவேணும் கொடியபழிதீர்க்கவேணும்
மாண்டவரைகாணவேணும் மன்னர்களைக்கொல்லவேணும்
ஒருவன்பழிக்காக உலகம்பழிவாங்கவேணும்
மன்னன்பழிக்கு மதுரைப்பழிவாங்கவேணும்
மார்க்கண்டந்துடிக்குதய்யே மணவாளன்மாண்டிருக்க
அவர்-மாண்டபடுகளத்தில் மயிலனையாள்போய்வாறேன்
செத்தபடுகளத்தில் தேன்மொழியாள்போய்வாறேன்
போகவிடைகொடம்மா போய்வாறேன்தென்மதுரை
என்றாளெழுந்திருந்தாள் ஏந்திழையாள்கர்ணகியும்
ஆச்சியம்மாள்தான்பார்த்து மருமகளுக்கேதுசொல்வாள்
அடைக்கலமாயுன்னைவைத்து அணிமதுரைபோனாரே
செஞ்சிலம்பைவிற்பதற்கு தென்மதுரைபோனாரே
சிலம்பையவர்விற்றுக்கொண்டு செட்டியாரிங்குவர்து
கர்ணகைமாளிக்கேயென்று சட்டமுகர்கேட்டாரே
அதுக்கென்னகாணுவைப்பே ஞானக்கொடிகர்ணகியே
நீபோறகாரியத்தை நான்போய்ஜெயித்துவாறேன்
நான்போய்வாறேனென்றான் நல்லமுட்டனவர்முழிட்டிச்சி
அங்குடையசெந்திலே அழிக்கவெண்டுவாறேனென்றான்
புருஷதுடையசெந்திலெல்லாம் போயழித்துவாறேனென்றான்
வீட்டிலிருவென்றான் செல்வியிளைச்சியவள்
என்னத்திறேயல்லோ மதுரைக்குப்போறேனென்றாள்
பார்த்துமார்விதப்போதே பட்டணத்திலென்னதுவேலவி
பால்விற்றுப்போனேயவர் சேதிவழிக்குவாறேன்

என்றந்த ஆச்சி சொல்ல ஏதுசொல்வாள் கண்ணகியும்
அப்படியே போவாயானால் அருந்தேசி சொல்லுகிறேன்
வெறும்பானை வெறுங்கூடை மெல்லியரே தீயெரித்து
ஆற்றிலே தான் முழுகி அரிவையரை நினைந்தால்
அருந்த அறைதனிலே அன்பானை பானையிலே
அருந்த அறைதனிலே அருந்தவிர முண்டாகும்
அதனை விலகிப் அனைவிதமாவிற்றாயானால்
அவர் சேதி தான் தெரியும் ஆனைக்கையுத் தயைக்கு
என்றந்தத் தாய்பானையும் எடுத்துரைத்தாளாச்சியந்த
கல்லெடுத்து அழுதவள் கலமாக்கச் சம்மதித்து
அப்படியே போலேயாம் என்று ஆனைக்குவாக்கிரே

இடைச்சி மதுரைக்குச் செல்லுதல்.

அரிசிப்பானைதனை யெடுத்து மதுரைக்குமவாராளே
ஆற்றில் முழுகி நாற்றும் ஆனைக்குவாற்றிடைச்சி
பானைகழுவியவள் பக்குவமாய்க் கலமாய்த்து
அந்தக்கலசம் தனை யெடுத்து அழிமையாகும் விட்டாளே
அந்தவிதமாக அரிசையுடன் இருபையாய்
பால்மோர் தயிர் வெண்ணெய் பக்குவமாயுண்டாக்க
பத்தியமாய் ஒன்றாக்கி பக்குவமாய் [illegible]
கொட்டுமிலே எடுத்து வெள்ளைக் கோலில்வைத்தாள்
பால்கூடைதனை யெடுத்து [illegible] குறிறோ
மதுரைக்குள் [illegible] வாசலிலே
[illegible] கலமாகா திருக்கும்
தெருக்கள் வழியே தேனொழியும் வந்திலளும்
அத்திருக்குங் கிளைகள் [illegible] தான்பார்த்து
வழிமுழுத் [illegible] பொருகதே [illegible]
அப்போது அவள் தன்னை [illegible]
மதுரையாளும் [illegible] ஆகாவன்
[illegible]
என்னவென்று [illegible] மதுரையிலே
ஒருபடி முத்தளக்க [illegible] செய்வாய்ப்பேன்
இரண்டுபடி முத்தளக்க [illegible] செய்வாய்ப்பேன்
மூன்றுபடி [illegible] செய்வாய்ப்பேன்
நாலுபடி [illegible] தயிர்வாய்ப்பேன்
இப்படிக்க கவ்விலே கூறிவல்வாரளே
மதுரையி லுள்ள [illegible] தயிர்கொள்ளவாரார்கள்
தயிர்பாலுமோருக்கொள்ள [illegible]
ஆச்சிருகலோ [illegible] அதனை கொருங்கின்றார்கள்
அவர்சண்மன [illegible] அதனை வெருங்கின்றார்கள்

இடைச்சி மதுரைக்குவந்து கோவிலனைச் சந்தித்தல்.

[illegible] அன்பாக [illegible]
மதுரையிலுள்ள சேதி [illegible] சொல்லுமென்றுச்.

ஆரோ ஒருவனவன் அணிமதுரை தேடிவந்தான்
சிலம்புகொண்டு வந்தானென்று செட்டிபிள்ளை கோவிலனும்
சிலம்பைப் பறித்துக்கொண்டு திருடனென்று கொன்றுவிட்டார்
மாண்டுபடுத்தானும் வடிவழகன் கோவிலனும்
அன்னமடந்தனிற்பிறப்பாம் மதுரையெல்லாஞ்சாத்திவிட்டார்
என்றுமவன் சேதி யெடுத்துரைத்தார்காண்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழுதுவாராளவ்விடைச்சி
மதுரைவிட்டந்த மாட்டிடைச்சிவாராளே
மாட்டுக்காரப்பிள்ளைகளை மயிலனையாள் தான்பார்த்து
செட்டியார்பிள்ளைதான் எங்கேயென்றுதான்கேட்டாள்
காளியம்மன் கோவிலண்டை கண்டதுண்டஞ்செய்தார்கள்
திருப்பரங்குன்றக்காடு தெய்வகாளிகோயிலம்மா
வெங்கலப்பாறையிலே வெட்டிவைத்தார் கோவிலனை

இடைச்சி கோவிலன் படிகள்தனைக்கண்டு புலம்பல்.

அவ்வசனந்தான்கேட்டு அழுதுகொண்டுவாராளே
படிகள்தனைத் தேடியல்லோ பாவையுமவாறாளே
மாண்டிருக்கும்படிகள்தனை மயிலனையாள் தான்பார்த்து
செத்திருக்கும்படிகள்தனைத் தேன்மொழியாள் தான்பார்த்து
தலைமாட்டில் வந்துநின்று தயிர்பானை போட்டுடைத்தாள்
தயிர்பானை போட்டுடைத்து தானழுதாற்றாள்
ஏண்டாவந்தாய் என்மகனே ஈடழிவான் மதுரையிலே
அப்போது சொன்னேனே ஆனைக்குவுந்தனுக்கு
போகாதேயென்றேனே பேச்சுதள்ளிவந்தாயே
பேச்சுதள்ளிவந்ததினால் பிழைமோசம் வந்ததுகாண்
வார்த்தைதள்ளிவந்ததினால் வகைமோசம் வந்ததுகாண்
என்றுசொல்லித் தானழுதாள் ஏந்திழையாள் வாழ்விடைச்சி

இடைச்சி அழுததில் அவளை ராசர்முன் கொண்டுவருதல்.

அழுதகுரல்கேட்டு அவ்வரசரோடிவந்து
கட்டிக்கொண்டுவாறார்கள் கனமாயராசர்முன்னே
பாண்டியர்கள் தான்பார்த்து பாவையருக்கேது சொல்வார்
ஏண்டியழுதாயென்று இனிதாகக்கேட்டார்கள்
கைதவரிப்பானைகளை கடுகவுடைத்துவிட்டேன்
பானைக்கழுததில்லை பாண்டியரே யென்றுரைத்தாள்
தயிருக்கழுததில்லை தயிர்பானைதனக்கழுதேன்
மோருக்கழுததில்லை மோர்பானைதனக்கழுதேன்
என்றுமவள் சொல்லையிலே பாண்டியர்களேது சொல்வார்
மண்பானையின் விலைபெருமா பொன்பானையத்தனையும்
உடல்பெற்ற விலைபெருமோ உலகங்களத்தனையும்
அப்போது வாழ்விடைச்சி அரசர்களுக்கேது சொல்வாள்
மண்டைதுள்ளிப்போகாதே பட்டங்கவருவானாகா
ஆனைமகொண்டுதுள்ளாதே அடக்கவருவானாகா
என்றுமிகச்சொன்னாளே ஏந்திழையாள் வாழ்விடைச்சி

இடைச்சி கர்ணகிக்கு மனந்தேற பலசரக்கு கொண்டுவருதல்.

சின்னசடையாளைத்தேடி தேன்மொழியாள்வாருளே
கர்ணகிக்குவேண்டுமென்று என்னென்னவாங்கலுற்றாள்
கோடிபுடவையொன்று கொம்பனையாள்வாங்கலுற்றாள்
கம்பியுடன்கோடியிலே கர்ணகிக்குவாங்கலுற்றாள்
சீப்புசிக்கல்கோலமது தேன்மொழிக்குவாங்கலுற்றாள்
மல்லிகைப்புட்பமது மயிலனைக்குவாங்கலுற்றாள்
நல்லெண்ணெய்சீக்காயும் நாயகிக்குவாங்கலுற்றாள்
மஞ்சள்மருக்கொழுந்து மயிலனையாள்வாங்கலுற்றாள்
இத்தனையும்வாங்கிக்கொண்டு ஏந்திழையாள்வாருளே
மாளுமதுரைக்கு வாழ்விடைச்சிவாருளே
அந்தசமயத்தி லருங்கிளியாள்கர்ணகியும்
அடுக்காய்சமையல்செய்து ஆரணங்குமூடிவைத்தாள்
வரும்வழியைப்பார்த்திருந்தாள் மயிலனையாள்கர்ணகியும்
அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சியம்மைவந்துவிட்டாள்
தலைக்கடையிலுட்கார்ந்தாள் தையலிடைச்சியவள்
கர்ணகியாள்முன்னேவந்து காரிழையாளேதுசொல்வாள்
மதுரைக்குப்போனீரே வர்த்தகர்சேதியென்ன
தென்மதுரைபோனதொரு சேதியென்னசொல்லுமென்றாள்
மாண்டார்மடிந்தாரோ வடிவழகர்சேதியென்ன
தெரியவேசொல்லுமென்றாள் தேன்மொழியாள்கர்ணகியும்
அப்போதுவாழ்விடைச்சி அருங்கிளிக்கேதுசொல்வாள்
மதுரைக்குப்போனவிடத்தில் வர்த்தகரைக்கண்டுவந்தேன்
தென்மதுரைபோனபின்பு செட்டியாரைக்கண்டுவந்தேன்
கண்டுவந்தேனென்றுமந்த கட்டழகிதானுரைத்தாள்
என்னசொன்னாரென்கணவ னெனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
கோடிபுடவையது கொற்றவரைக்கேட்டையாம்நீ
வாங்கிக்கொடுத்தாரே வடிவழகர்கோவிலரும்
பாக்குமஞ்சள்வெற்றிலையும் பாவையரேகேட்டையாம்நீ
அதுவுங்கொடுத்தார்காண் அழகர்கோவிலரும்
நல்லெண்ணெய்சீக்காயும் நலமாகத்தான்கொடுத்தார்
இத்தனையுங்கொடுத்தாரென்று எடுத்துரைத்தாளாச்சியம்மாள்
கண்டவுடனேயவள் கதறியழுகின்றாளே
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வாங்கிக்கொடுத்ததில்லை
செத்ததின்பிற்பாடு சீரனுப்பிவைத்தாரே
ஆருக்குயேற்குமது ஆரணங்குமாதகிக்கு
அவருக்குயேற்றவளாம ஆரணங்குமாதகியும்
அவருக்குயேற்குமது அரிவையற்கேற்காதென்றாள்
புருஷன்படுகளமே போறேனென்றுதானெழுந்தாள்
மாளவில்லையுன கணவன் மயிலனையேகர்ணகியே
என்றுமிவள்சொன்னாளே ஏந்திழையாள்வாழ்விடைச்சி |
சாதத்தைப்போட்டுக தையலாசாப்பிடென்றாள்

இவள்பிடித்தபிடிசாதம் புழுவாய்சொரியுதங்கே
அப்போதுகர்ணகியாள் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
மாண்டதுமெய்தான்காண் வடமதுரைபட்டணத்தில்
என்றுமிவள்சொல்லையிலே ஏந்திழையாளென்னசொல்வாள்
பாலகிலுங்குடித்து பசியாறுமென்றுசொல்லி
செம்பிலேநற்பாலும் தோகையர்க்குதான்கொடுத்தாள்
செம்பில்வைத்தநற்பாலும் சீழ்ரத்தமாச்சுதப்போ
கர்ணகியும்தான்பார்த்து கன்னிமனமநொந்து

கர்ணகி இடைச்சிவீட்டைக் கோபத்தினுற்கொளுத்தியது.

அப்போதுகர்ணகியா ளாரணங்குதான்பார்த்து
எனக்குப்பொய்சொன்னயிந்த இடைச்சிவீடுவேகவேண்டும்
கைமுறித்துச்சாபமிட்டாள் கட்டழகிகர்ணகியும்
கலந்துபற்றியெரியுதங்கே கட்டழகிவீடுதான்
வெந்துதணிகிறது வாழ்விடைச்சிவீடுமங்கே
அப்போதுவாழ்விடைச்சி அலறிக்கொண்டோடிவந்தாள்
கர்ணகிகாலிலே கடுகெனவேபோய்விழுந்து
பத்தாதபத்தினியே பழுதுபடாத்தினமே
குடியிருக்கவீட்டில் கொள்ளிவைக்கஞாயமுண்டோ
உண்மையைச்சொல்கிறேன் உத்தமியேயுந்தனுக்கு
செத்தழிந்துபோனாரே செட்டிபிள்ளைகோவிலரும்
மாண்டதுமெய்தான்காண் மயிலனையேகர்ணகியே
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்செய்தவபசாரம்
கோடிதப்புமனம்பொறுத்து கொண்டனைக்கவேணுமம்மா
அப்போதுகர்ணகியா ளவள்மேல்மனதிரங்கி

கர்ணகி இடைச்சிவீட்டையுண்டுபண்ணி மதுரைக்குவருதல்.

எப்போதும்போலவந்த இடைச்சிவீடுண்டாச்சு
கூந்தல்விரித்தாளே கொம்பனையாள்கர்ணகியும்
எல்லார்தலைக்கூந்தல் ஒருபாகமிருபாகம்
கர்ணகிதலைக்கூந்தல் அறுபத்துமூன்றுபாகம்
அறுபத்துமூன்றுபாகம் அழகுள்ளபொற்கூந்தல்
கூந்தல்விரித்து கொடியிடையாள்வந்தாளே
கணவன்படுகளத்தே கர்ணகியும்வாராளே
காடுசெடிதாண்டி கடுகெனவேவாராளே
சில்லென்றகாடும் செடியும்வனந்தாண்டி
குறைமுள்ளுங்காரைமுள்ளுந் தொடைவருகப்பாயுதுபார்
காரைமுள்ளுஞ்சூரைமுள்ளுங் கடுகெனவேதைக்குதுபார்
ஆறட்டுமுள்ளுதைக்குதுபார் துணியைக்கிழிக்குதுபார்
செடிக்கொருமயிராதுதான் சிக்குபட்டுவாருளே
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுகொண்டுவாருளே
கொக்குகுருவிகளா கோவலரைக்கண்டதுண்டா
காட்டானைபுலிகளே கண்டதுண்டோகோவிலரை

இங்கன்காடிகளே செட்டியாரைக்கண்டதுண்டா
செக்கச்சிவந்தழகர் செம்மிறைத்தண்டழகர்
பார்க்கவழகுடையார் பாக்குமெத்தஇனியவர்காண்
செருந்சிலம்புகொண்டுவந்த செட்டியாரைக்கண்டதுண்டா
அங்கிருக்குமிருகமெல்லா மரிவையர்க்கேதுரைக்கும்
நேற்று-போம்போதுகண்டதுண்டு வரும்போதுகாணவில்லை
என்றுசொல்லக்காவிக்கு ஏந்திழையாளப்போது
அப்போதுநான்சொன்னேனே என்மதுரைப்போகவென்று
கலவார்த்தைதள்ளிப்போனதிறலோனைமோசமாய்வந்ததுவே
பேச்சுதள்ளிப்போனதிறல் பிழைமோசம்வந்ததுவே
செத்தப்படுகளந்தான் தேன்மொழியாள்காதலியேயன்
நீ-மாண்டபடுகளந்தான் மயிலனையாள்காதலியன்
மாட்டுக்காரப்பிள்ளைகளை மயிலனையாள்கண்டுவிட்டாள்
மாடுமேய்க்கும்பிள்ளைகளை மாட்டாக்கோலதப்பியரே
என்—ஆனபடுகளத்தை அரிவையர்க்குச்சொல்லுமென்றாள்
புருஷனபடுகளத்தை பொற்கொடிக்குச்சொல்லுமென்றாள்
என்னத்துக்காகக்கேட்டீர் இளங்கொடியேசொல்லுமென்றார்
மதுரையைத்தான்கொளுத்த மயிலனையாள்போறேனென்றாள்
நெருப்புகொண்டுபோறீரோ கேளுமெந்தமதுரை
வாயாலேசொன்னாலே மதுரையதுவெந்துவிடும்
அப்போதுபிள்ளைகளும் அருங்கிளிக்கேதுசொல்வார்
இளைப்பாயிருக்குது எங்களுக்கென்றுசொன்னார்
பசியிளைப்பைதீர்த்துவிட்டால படுகளத்தைசொல்லுவோம்
அப்போதுகன்னியா ளரிவையருமேதுசொல்வாள்
எப்படிக்குச்சாதமான் இதமாகச்சமைப்பேனென்றாள்
எப்படிக்குதென்மதுரை இனிதாய்க்கொளுத்துவாயோ
அப்படிக்குச்சாதமது அடையாகச்சமையுமென்றார்
அப்போதுகன்னியா ளானைவருதானபார்த்து

கன்னி மாட்டுக்காரப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடிடுதல்.

பத்தினிகளுபத்தைப் பசங்களுக்காடவென்று
ஆற்றுமணலெடுத்து அரிசிகளையுண்டுபண்ணி
காய்கறிகளுண்டுபண்ணாள் கன்னிகையிளங்கொடியாள்
பானைசட்டியுண்டுபண்ணாள் பாவையருமப்போது
சாய்கறிபதார்த்தங்கள் கட்டமுதிதானசமைத்தாள்
இலைபறித்துவாங்கவென்று ஏந்திழையாள்சொன்னாளே
படதாரிதாதுருவி மடிதனிலேகட்டிக்கொண்டு
ஆளுக்கொருகலப்பை அவர்களொடுதுவந்து
அவள்முன்னேவைத்தார் கட்டமுதர்பாலகரெல்லாம்
இதுதானோறுமிலையென்று ஏந்திழையாள்கேட்கலுற்றாள்
அதைவிடவேறிலையில்லையென்றுமேதானுரைத்தார்
நாக்குளங்கேயென்று இளங்கொடியாள்கேட்கலுற்றாள்

கலப்பையைமுன்னேவைத்தார் கட்டமுதாப்போது
பத்தினியாள்தான்பார்த்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
கைகாலலம்பிக்கொண்டு கட்டமுதர்வாங்களென்றாள்.
மடியிலிலைகளெல்லாம் வகையாகப்பரப்பிக்கொள்ளும்
அப்படியேபரப்பிக்கொண்டார் ஏந்தலப்பிள்ளைகள்தான்
பத்தினியுமெய்யாறு விலையொன்றாகவேண்டும்
என்று—கன்னியாள்சொலலையிலே கலத்திலைகளெல்லாம்
சாதமகறிவகைகள் சட்டமாய்வட்டித்தாளே
போசனமுண்டுமவர் புண்ணியனார்தாமெழுந்து
இப்போதாகிலுஞ்சொல்லும் கணவன்படுகளத்தை
பலகாரந்தந்தாலே பக்குவமாய்ச்சொல்வோமென்றார்
ஆற்றுமணலெடுத்து ஆளுக்கொருபிடிகொடுத்தாள
அவளுடையசத்தியத்தால அவதுங்கட்டியாச்சு
அப்போதுபிள்ளைகளும் அனபாத்தாவெய்யத்து
செம்பருத்தக்கரும்பருத்தும் சேர்ந்துபறக்குதங்கே
மாமரச்சோலைகளும் வடபத்திரகாளிகோயில
திருப்பாங்குறைநகாடு தெய்வகாளிகோயிலண்டை
அகடக்கல்சகடப்பாறை அச்சமில்லாதச்சுகொம்பு
உய்யகொண்டான்பாதையது வுயர்ந்தமலைகளது
இரணிபுத்துபாணியின்மே லிருபிளவாய்ச்செய்தார்கள்
இருபிளவாய்செய்திடத்தில் மறுபிளவாய்ச்செய்தார்கள்
தோற்றுதுபடுகளந் தோகையேபாருமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அலறிகொண்டுவாறாளே
காட்டேறிதந்தைகயைப்போல் கன்னியரும்வாறாளே
தலைவிரித்துக்கொண்டுமவள் தார்குழலாள்வாறாளே
கன்னிவருகிறதை கண்டார்கள்பழுவரசர்
பாலைவிட்டுகிறிறங்கிப் பக்குவமாயோடிவாறார்
அந்தச்சமயத்திலே அருங்கிளியாள்வந்துவிட்டாள்

கன்னி இறந்துபோன தன்புருஷனைக்கண்டு புலம்பல் கண்ணி.

வந்தாள்விழுந்தாள் புரண்டழுதாள்
ஐயோசிவனேயென் றழுதுமாரடிப்பாளாம்
தக்கோலத்தின்னும் தனிவாயைக்கண்டு
முத்தங்கொடுத்தவள மோதியழுதாளாம்
வெற்றிலைதின்னும் வெள்வாயைக்கண்டு
முத்தங்கொடுத்தவள மோதியழுதாளாம்.
கத்திவருவாளாம் சுழன்றுவருவாளாம்
தூக்கம்பெருகியவள மாரடிப்பாளாம்.
பற்றிவருவாளாம் பறந்துவருவாளாம்
பக்கத்திலேநின்றவள மாரடிப்பாளாம்

வேறு-இப்படியாக இளங்கொடியாள்தானழுதாள்
பாரறக்கொன்றுசெல்வி பட்டணத்தினிவந்தே

கற்பாறைக்கென்றுசொல்லி கட்டமுகாளீர்வளர்ந்தீர்
பாசறையுறுத்தலையோ பட்டணத்தார்கோவிலரே
கற்பாறையுறுத்தலையோ கட்டமுகாளந்தனுக்கு
மாதவியாளபஞ்சணையில் மயிரிருந்துறுத்தென்று
கட்டிவைத்துதானடித்தீர் கட்டமுகாவர்த்தகரே
பொற்பாறையுறுத்தலையோ புண்ணியபேரர்த்தனுக்கு
நீ-மாளவயதல்லவே மாண்டிருக்கநாளல்லவே
நீர்-இறக்கவயதல்லவே இறந்திருக்கநாளல்லவே
பகர்ந்தால்பிராயமது பதினாறுக்குள்ளாரும்
எண்ணும்பிராயமது இருபதுக்குள்ளாகும
இந்தவயதிலே இனிமாளநீதியுண்டோ
அஞ்சவயதுதனனி லறியாதகாளையிலே
மாலையிட்டுமூலைவைத்து மாதவியாள்வீடுவந்தீர்
கூறையிட்டுமூலைவைத்து கூத்தியிட்டம்போய்ச்சேர்ந்தீர்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பரஸ்திரீயாள்வீடிருந்தீர்
அவ்விடத்திலிருந்ததுபோல் என்னிடத்திலிருப்பீராகில்
கொள்ளிவைக்கபிள்ளையுண்டாம் குடமுடைக்கமைந்தனுண்டாம்
ஆழியிடுங்கையாலே அரிசியிடமைந்தனுண்டாம்
உறவுருமைசெய்வதற்குப் புத்திரனுமீன்றெடுப்பீர்
செம்புக்கிறைத்தீரே செவ்வாழைவைத்தீரே
வேம்புக்கிறைத்தீரே விருதாவாய்மினதீரே
எருக்கநீர்சொரிந்து எத்தனைப்பூப்பூர்த்தாலும்,
மருக்கொழுந்துபோல்வருமோ மாதவியாளநேசமெல்லாம்
என்றுமவளழுதாளேந்திழையாளப்போது

கர்ணகி-இறந்த தன்புருஷனையெழுப்பி வாய்பிறப்பிதல்:

மாண்டவரைத்தானெழுப்பி மனதையறியவேண்டும்
செத்தவரைத்தானெழுப்பி சேதியறியவேண்டும்
சொக்கரைமனதினில் தோகையரும்தானினைந்து
ஆவியுடனதன்றுயிரை யனுப்பவேண்டுமென்றுசொன்னால்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவர்தான்பார்த்து
தங்கச்சிமிழதனில் தனஞ்செயர்தன்றுயிரும்
தங்கச்சரடுகளும் தங்கத்திருவாசியுமே
பொற்பிறப்பமகோலதுவும விபூதிருத்ராக்ஷமுடன்
அந்தரத்தில்விட்டெறிந்தார் அழகர்சொக்கலிங்கம்
கர்ணகியாளதன்னிடத்தே கடுக்கனவேவந்ததப்போ
அப்போதுகர்ணகியா ளாரணங்குதானெடுத்து
மாண்டதொருசெட்டி மன்னவரைத்தான்சேர்த்து
மணிகுடலுஞ்சிறுகுடலு மயிலனையாளதானெடுத்து
இருக்குமெதாஸ்தான மேந்திழையாளவைத்தாளே
மணிக்குடலுஞ்சிறுகுடலு மயிலனையாளொன்றாக
சாலிறைச்சிதனை யதாஸ்தானமாகவைத்து

இரண்டாயிருந்தவரை யொன்றாய்த்திரட்டிவைத்தாள்
தங்கநல்லூசியிலே தருந்தொருநாற்கோத்து
உச்சியிலேதானிருந்து ஓட்டிவிட்டாள்பொற்சரடு
சரடேறச்சரடேறச் சதையேறிவருகுதங்கே
கால்வழியாய்வரும்போது கடுகெனவேபொற்சரடு
இரண்டுவிரற்கடைதான் மீந்ததுபொற்சரடு
பெருவிரற்குச்சரடுமிட்டாள் பொற்கொடியாள்கர்ணகியும்
தங்கச்சிமிளதனை தையலருந்தான்திறந்தாள்
அவருடையபுஞ்சவுயிர் பொந்தியிலடைந்ததுவே
வெண்ணீறுதான்தூவி மெல்லியிளங்கொடியாள்
பொற்பிறப்பங்கோலாலே பொற்கொடியாள்தட்டினாளே

இறந்தகோவிலன்பிழைத்து தன்பெண்சாதியுடன்வருத்தங்கூறல்.

அவர்தூங்கியெழுந்ததுபோல் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்து
வேங்கைமரமருகில் மெல்லியவள்போயொளித்தாள
அப்போதுகோவிலரும் அலண்டுயெழுந்திருந்து
மாதவியோகர்ணகியோ வந்தவர்படுகளத்தில
மாதவியாள்வந்தாலே வாடியென்மடிமேலே
கர்ணகியாள்வந்தாலே கடக்கப்போய்நில்லுமென்றார்
இந்தவிசேஷமது ஏந்திழையாள்தான்கேட்டு
கூத்தியாரேன்வாராள் கொண்டவளநான்வந்தேனென்றாள
என்றுமவளசொல்லி எதிரில்வந்துநின்றாளே
ஆனைகொண்டேன்கர்ணகிநா னேறிகொண்டாளமாதவியாள
ஆனைகொண்டாளவந்தேனிங்கே ஏறிகொண்டாளேன்வருவாள
தோட்டங்கொண்டேன்கர்ணகிநான் பூமுடித்தாளமாதவியாள
தோட்டங்கொண்டாளவந்தாளிங்கே பூமுடித்தாளேன்வருவாள
சின்னிகொண்டேன்கர்ணகிநான் தீழியுண்டாளமாதவியாள
சின்னிகொண்டாளிங்கேவந்தேன தீழியுண்டாளேன்வருவாள
பட்டுக்கொண்டேன்கர்ணகியாள பாவித்தாளமாதவியாள
பட்டுக்கொண்டாளவந்தேனிங்கே பாவித்தாளேன்வருவாள
மாலையிட்டாளவந்தேனிங்கே மாதவியாளவல்லையென்றாள
கொண்டவளாநானேவந்தேன் கூத்தியார்வந்தாளோ
கூத்தியாரிலலையென்று கொடியிடையாளவரலாமோ
வடிவால்வடிவழகர் வர்த்தகருமேதுசொல்வார்
நான்-சிலம்புவிற்கவந்திடத்தில தேன்மொழியே ஏன்வந்தாய்
மணிமாறவந்திடத்தே மயிலனையாளவரலாமோ
பொருளதேடவந்திடத்தே பொற்கொடியாளவரலாமோ
என்குலத்தார்கண்டாலே என்னைமதியார்கள
ஏளிதங்களதேடிவைத்தாய் ஏந்திழையேஎந்தனுக்கு
அப்போதுகர்ணகியும் ஆரணங்கேதுசொல்வாள
சிலம்புகொண்டுவந்தீரே தென்மதுரைபட்டணத்தில்

பாணதனின்மேலேயபித்தீர் மாங்கொடிக்குச்சொல்லுமென்றார்
நிலைப்புபோங்கேயென்று தேன்மொழியாளமேட்டையிலே
அப்போதுகோவிலரு மரிவையருக்கேதுசொல்வார்
சிலம்புகொண்டுவிலைதானிடக்கேதேன் ஜென்மபகைநேர்ந்தது
களவுசெய்ததாகச்சொல்லி கட்டிப்பிடித்தார்கள்
துக்கநல்லதுபோல் கண்டைவாகச்செய்தேன்காண்
துக்கமாய் நம்பிக்கையில்லை ஆசைமின்மேல்மேல்தான்
நூராகமிருபார்த்தாவென்று நலமாகவெட்டச்சொன்னார்
காளியம்மன்கோயில்முன்னே கண்டதுண்டஞ்செய்தார்கள்
இவ்வளவுதான்சேதியென்று எடுத்துரைத்தார்கோவிலரும்
நலவர்பொல்லாதவனை நாயகிக்குச்சொல்லுமென்றார்
உண்டுமேலாவதில்லை உத்தமியேசொல்லுமென்றார்
என்றுமேலாகுமோ வெளக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

கோவிலர் தனக்கானதவர்களையெல்லாம் கர்ணகிக்குச்சொல்வது

வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகளாதான் சக்கரசேய்சம்சோழலிங்கம்
இருவரும்பொல்லாதவர்கள் மனைவியர்காட்டிவிட்டார்
அப்போதுவஞ்சிபத்தன் ஆனைமுகதேடிவந்து
ஒப்பாரிகொண்டுமேல நாதவுசொல்லுமலையாமழைத்து
அன்னையும்பிள்ளையுமென்றுசொல்லி அன்பாகவெல்லாமழைத்து
கலத்திலேசாதம்வைத்து கருத்தாகவெல்லாங்கொண்டார்
செஞ்சிலம்பைதான்பறித்து திருடனென்றுகட்டிக்கொண்டான்
அவனுடையதேவி முகமாயமோயாடிவந்து
மலட்டிலக்கைகொண்டுவந்து மன்னைமேலதானடித்தாள்
நீதிகெட்டபாண்டியர்கள் நிற்கவில்லவெட்டச்சொன்னார்
மந்திரிகளதான்பார்த்து மன்னவர்களேதுசொல்வார்
ஞாயத்தைதக்கேட்டு நலமாகவெட்டவேண்டும்
என்றுமேமந்திரிக ளெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
அப்போதுநீர்ப்புகளதா னுடைவாகசெய்யச்சொன்னார்
அப்படிக்குசெய்தனடி ஆனைக்குமங்கையரே
பாம்புமொருசத்தியம் வேங்கையொருசத்தியந்தான்
கொம்புமொருசத்தியம் மழுவுமொருசத்தியம்
ஆனையொருசத்தியம் அனைபாக்செய்யச்சொன்னார்
ஆனையின்மேலேறிக் கோவலருமபோது
அப்போதுகேளாமலே அரிவையரும்பார்த்தாள்
பெந்தைவழிபார்த்தாளென்று வெட்டச்செய்தாரெந்தனையும்
மழுவாசர்நல்லவர் வாளுமழுகெட்டது
ஆனையாகநல்லதுதான் மாவெட்டியானகெட்டவன்
வேங்கையாகநல்லது வேங்கைக்காரன்கெட்டவன்
பாம்புமதுநல்லது ஜோசியவன்கெட்டவன்
கொம்புமதுநல்லது காய்ச்சினவன்கெட்டவன்

மழுவாசர்நல்லது நான் கொளுத்தினவன்பொல்லாதவன்
மந்திரிகளநல்லவர்தான் மன்னவர்பொல்லாதவர்கள்
இராசநீதிபொல்லாதவன் நாயகியேயெந்தனுக்கு
ஆனாலேயென்னையவர் அன்னீதமாய்வெட்டிவிட்டார்
என்றுமிவர்கர்ணகிக்கு எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
என்னுடையசிலம்புமது ராசன்வீட்டிலிருக்குதென்றார்
அப்போதுகர்ணகியும் மருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
ஒருவனைப்பழிக்குநானே உலகம்பழியாக்கிடுவேன்
திருகூடலும்பெருகூடலுஞ் சேர்த்துப்பிடிக்கிடுவேன்
மலையிற்குடகோன் பிடித்து மாலைபாய்ந்ததரிப்பேன்
மார்தட்டிசபதம்செய்தாள் வர்த்தகனார்முன்னாலே
அப்போதுகர்ணகியும் அருங்கிளியாளேதுசொல்வாள்
வர்த்தகனைப்பார்த்து மயிலனையாளென்னசொல்வாள்
என்னவாப்வேண்டும் என்னை நீகேளுமென்றாள்
பாண்டியர்கள் தன்குடலை பாவையரேகொண்டுவந்து
என்கூட்டைநீதுகொளுத்திவிட்டா லென்றிரேகம்வெந்துவிடும்
அப்படிநீசெய்யவேண்டும் ஆணைக்கேயென்றுசொன்னார்
நான்-செத்தாலுன்னையையும் இனிபாதமசேரவேண்டும்
மாதகியுமென்னையுந்தா னுடன்கட்டிசேர்க்கவேணும்
இருவருக்குஞ்சாட்சி யெந்நிறைமேகொடுக்கவேணும்
அப்படியேதாரேனென்று ஆணையுங்குகொடுத்தாள்
மாமரத்திலேறிக் கனிபறித்துதாருமென்றாள்
கனிபறித்துதாருமென்று கட்டுமுகிகேட்கலுற்றாள்
அப்போதுமரத்திலேறி ஆனைமுகர்கோவிலரும
கொத்தைதக்கனியறுத்து கோதையர்க்குதான்போட்டு
நல்லகனிகளை நலமாகத்தான்பறித்து
மாதுகிக்குவேண்டுமென்று மடியிலேகட்டினாரே
மரத்தைவிட்டிறங்கினாரே மன்னியரசர்கோவிலரும்
மாதவிக்குசேர்த்தகனி இனிதாகநீர்போட்டா
நல்லகனியாருக்கு வைத்தீரோராசாகரே
ஆசைதந்தமாதகிக்கு அருங்கிளிக்குவேண்டுமென்றார்
நீர்-செத்துப்போகவில்லை தேன்மொழியாள்தன்னுடனே

கர்ணகி-மதுப்படியுங் கோவிலனைக் கொன்றுவிட்டது.

வர்த்தகனைநீத்துவைத்து மயிலனையாளேதுசெய்தாள்
நல்லார்க்குமபோதேயந்த நாற்குழலாள்கர்ணகியும்
உச்சிசாட்டை யுருவிவிட்டாளப்பொழுது
ஒன்றாயிருந்தவர்தா னிரண்டாகவிழுந்துவிட்டார்
குலைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல் வர்த்தகனார்விழுந்துவிட்டார்
வாழைவெட்டிசாய்ந்ததுபோல வர்த்தகனார்விழுந்துவிட்டார்
அப்போதுகர்ணகியாள் காணகிளிக்கதறுந்தாள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாண்டியர்கள் கண்ணகியைத் தங்கள் கேட்டல்.

அப்போது பாண்டியர்கள் மாதாவைக் கேட்டுச் சொல்வார்
உன்சிலம்புவந்ததென்ன [illegible]
என்சிலம்பை [illegible] பழி [illegible] என்றார்

பாண்டியர்கள் சிலம்பைக் கண்ணகிக்கு வரவழைத்தல்.

அப்போது [illegible] சொல்வாள்
[illegible]
[illegible]
[illegible] பழியை [illegible] என்சிலம்பை [illegible] தாருமென்றாள்
[illegible] பழியை [illegible] பொற்சிலம்பை [illegible] தாருமென்றாள்
[illegible] பழியை [illegible] பொற்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்
அப்போது [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உன்சிலம்புவந்ததென்ன வென்பழியைநீகொட்டாய்
பழிக்குப்பழிகொட்டா பாண்டியனைக்கேளாய்
அறிவுகெட்டபாண்டியனே ஆணின்பழிநீகொட்டாய்
புத்திகெட்டபாண்டியனே புருஷன்பழிநீகொட்டாய்
விபரங்கெட்டபாண்டியனே வேந்தன்பழிநீகொட்டாய்
என்-கணவன்பழிகொட்டாய் கனிவுகெட்டபாண்டியனே
புருஷனையண்டாகொன்றாய் புத்திகெட்டபாண்டியனே
ஆளேனையண்டாகொன்றாய் அறிவுகெட்டபாண்டியனே
எந்தபழிவிண்போகுது பெண்பழிவிண்போமோ
கணவனைக்கொன்றபழி கன்னியர்க்குத்தாடாவென்றாள்
என்றுவிளம்பிகேட்டாளே யக்கிணமுமவள்கண்ணகியும்
அப்போதுபாண்டியர்கள் யாலோசனைசெய்தார்
இந்தச்சிலம்பை இன்பமுடன்தானெடுத்து
சேவகர்கைதனிலே சீக்கிரமாகத்தான்கொடுத்து
இரண்டுசிலம்புகளை இன்பமாகத்தானெடுத்து
இராஜகன்னி தன்னிடத்தில் கலமாகக்கொடுக்கவென்றார்
சிலம்பையவரெடுத்து தீவிரமாய்ஓடிவந்து
இராஜகன்னிமுன்பாக கலமாகக்கொண்டுவந்தார்
செஞ்சிலம்பைதானெடுத்து தேன்மொழியாள்கைகொடுத்தார்
அப்போதுராஜகன்னி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
நாயகர்தினசிலம்பிதுதா னென்றுநல்லவென்றுரைத்தாள்
மெற்றுச்சிலம்பதுவே விதமாகவென்றுசொன்னாள்
என்சிலம்பல்லவென்று ராஜகன்னிதானெடுத்தாள்
அந்தச்சிலம்பெடுத்து ஆணமுன்வைத்தாளே
இராஜாக்கள்முன்னேவந்து நலமாகவேதுசொல்வார்
கோவிலர்க்கிசொல்மொழியைக் கொடுமியாகள்தமுரைத்தார்
நாயகர்தினசிலம்பு தன்னுடைநலமென்றுரைத்தாள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் பிரமித்திருந்தார்கள்
கண்ணகியுந்தான்பார்த்து கண்டிதமாய்தான்சொல்வாள்
உன்சிலம்புமென்சிலம்பும் ஒன்றல்லவென்றுநீதான்
என்பழியைநீகொட்டா யறிவுகெட்டபாண்டியனே
அப்போதுபாண்டியர்கள் ஆரணங்குக்கேதுசொல்வார்
கிட்டப்போகத்துணிந்தோம் தேன்மொழியைத்தள்ளுமென்றார்
அப்ப-கிட்டவென்றுவழிவிட்டுப்போம் கன்னிபழியாகவேபோ
நீயைப்போகத்துணிந்தோம் தேன்மொழியைத்தள்ளுமென்றார்
நீயென்றுவிண்போமோ நெஞ்சுபழியாகவேபோ
நாயைப்போலகத்துணிந்தோம் நலமாகத்தள்ளுமென்றார்
நாயென்றுவிண்போமோ நாயுபழியாகவேபோ
எந்தபழிவிண்போகும் எந்தபழிவிண்போக
என்-ஆணின்பழிகொட்டா அறிவுகெட்டபாண்டியனே
பத்தாபழிகொட்டா பாதங்கெட்டபாண்டியனே

வன்றாடிஎன்கேட்க வறுசொல்லவேர்பாண்டியர்கள்
மாதனைப்போல்கூவுகிறாள் மயிலிளையாள் தானுமென்றார்
பெற்றமகன்மாதுவென்றாள் பூமிபிடித்தென்றாடா
வளர்த்தமகன்மாதுவென்றாள் மையாடிவென்றாடா
யத்தாக்கும்அர்த்தம்சொல்லுறேல் பத்தாப்பிறந்தோமென்றார்
அப்படியே அர்த்தம்சொல்லி அருகினிலேயாளம்மைனியாள்
என்புருஷன்பழிகொட்டா புத்திகெட்டபாண்டியனே
அப்போது பாண்டியர்கள் அரிவையருக்கேதுசொல்வார்
அறியாமல்கொன்றுவிட்டோம் அம்மாக்கே பொன்னைசெய்வோம்
தெரியாமல்கொன்றுவிட்டோம் தேன்மொழியே பெய்மெய்யோட
அப்போது கன்னியாள் அம்மைக்கேதுசொல்வாள்
முதற்பிறிதிப்பழிதா விப்பழிதாருமென்றாள்
இப்படிக்குச்சொன்னாளே மாதுபூங்கொடிட்டிடுவேன்
அப்படியேசொன்னதுமேறும் அம்மைக்கேவிட்டுவிடு

கன்னி பாண்டியர்களைக்கொன்றழித்தல்.

கோட்டைவெளிதனிலே கொற்றவர்கள்வாருமென்றாள்
அப்படியேசுக்கவென்று அவேவோருவந்தார்கள்
ஆறுபேர்பாண்டியர்கள் ஆனமுகர்வந்தின்றார்
தாழ்வுவந்தேர்ந்திருக்க தலையிற்கிரீடமென்ன
தலையிற்கிரீடத்தைத் தாழமையுமென்றுரைத்தாள்
புத்திகெட்டிதான்கூட்டி பூமிதனில்வையுமென்றாள்
பூதலந்தம்பிடிவையும் புத்திகெட்டபாண்டியரே
கலைபழிகோதிரத்தைக் கூட்டிவையுமென்றுரைத்தாள்
அத்தனையுந்தான்கூட்டி ஆனமுகர்தான்வந்தார்
மத்தனவெளியதாம்போல் மன்னர்களைநிற்கவைத்தாள்
முதற்பழியிற்பழிதான் இப்போதுமுன்றாம்பழி
சொல்லிமாமுறிமுன்னே தோகையிளமைகொடியும்
வாளெடுத்துதானெழுத்தாள் வருகிறதுமுற்றும்
காளிபோல்நருமமைதக் கன்னியுந்தானெடுத்தாள்
கைகப்பல்தாமெசஞ்சாட்டையும் கிளையுடையருபறித்தாள்
கோடாலிபோல்வருகும் கோழிபூட்டைகள்னருகும்
இரண்டிரண்டதனிலே எடுகதான்சிரிலம்
குலமெருவையிலே சுக்குமாக நடுவேயாருவையிலே
பாகமெருவையிலே பன்னிருவேல்தானிருவை
பாடறுக்குமுறி மதுவிலேபொன்பொங்கிடவே
ஆறுபேர்பாண்டியரை அன்பாகத்தவிமுந்தி
குலத்தைத்தகொன்றுவிட்டு குதிரைப்பாண்டியரை
இராகுடையும்பெருவுடையாந்து சேர்ந்துபமிமிகுதே
தோள்தனில்மாலைசொன்னாள் தோகைமயிலேர்ங்கொடியாள்
பாண்டியரைக்கொன்றுவிட்டு பாவையாளெங்கேவாறாள்

கன்னி தனக்கொடுத்தவர்களையெல்லாங்கொன்றுதல்.

வஞ்சிபத்தன்வீடுதேடி வாறாள்மயிலிளையாள்
பைங்கொடியைப்பழக்கலத்தில் பாங்காகமூடிவைத்து
பாலைமேலொளித்திருந்தான் பாதகவஞ்சிபத்தன்
ஆடாவென்றுசொல்லி அதட்டினாள்கன்னியாள்
அதட்டுசத்தத்தில் பழக்கலந்தானுடைந்தது
பழக்கலந்தானுடைந்து பாவையிளங்கொடியாள்
அப்போதுமுந்தமாலை அரனுக்குவெளிப்பட்டாள்
கட்டிசைகபிடித்து இரண்டுவகைகவுவுத்து
பாலையிலிருந்தவனை பற்றியேதானிழுத்து
குத்திசரித்தமகள் குடல்பிடுங்கிக்கொண்டாள்
தோள்மாலைதானணிந்தாள் தோகைமயிலிளையாள்
ஐந்துமாதக்கெர்ப்பமல்லோ அரிவையவந்முதுமாலை
அவள்வயிற்றிற்சூலுவெடுத்து வாயதனிலேகவ்விக்கொண்டு
கோளிலிக்கியாணமனைக்குக் கொம்பனையாள்வாறாளே
வஞ்சிபத்தன்பிள்ளைகள் வாறாரிருவருந்தான்
அப்போதுகெருடனவன் அவர்களைத்தான்பார்த்து
மைந்தனைக்கொன்றவர்கள் வாறார்களிருவருமாய்
காவாபிள்ளையைக்கொன்றபழி வாங்கித்தரவேண்டுமென்ன
சொன்னவுடனேயந்த தோகைமயிலிளையும்
வாவென்றுசொல்லியே மன்னர்களைத்தானழைத்து
வழுந்தானிகொண்டு எந்தினூயாளருதியவள்
இராகுடையும்பெருகுடையாந்து சேர்த்துமேதான்பிடுங்கி
ஆகாயமாகவேதான் அந்தரத்திலேவிட்டெறிந்தாள்
வாலைமேகவ்விக்கொண்டு கடுகெனவேபோகதுகாண்
கோளிலிக்கியாணமனைக்குக் கொம்பனையாள்வாறாளே
படசாலைதனிலிருந்தாள் பைங்கொடியாள்கோளிலிக்கி
கட்டிசைகபிடித்து பிழுத்தான்தானவாசலிலே
தாவென்றுபாருமல தனியவளாருதிரும்தின
இராகுடையும்பெருகுடையாந்து சேர்த்துப்பிடுங்கிக்கொண்டு
வேதவாத்தியார்பள்ளிக்கூட மெய்யருமவருதினை
மதுரைவிட்டுஅப்பாலே மகைவலமைவிலகுமெனறாள்
சித்தாமணிதாசிதன்னைத் தேசபொழியாளபோய்விட்டென்றாள்
பல்லிராமெஞ்சிதிகளை பத்தினியாள்போகவென்றாள்
அமைந்துகாமுமேயாள அரனுக்குமெங்கேவாராள்
காமமுமைாயத்தமமையாவத்தின்றாள்

கன்னி மதுரையைக்கொளுத்தல்.

தன்சிலம்பைத்தானெடுத்து தனிமதுரைவிட்டெறிந்தாள்
அதுபட்டவிடங்களெல்லாம் அக்கினியாய்ப்பற்றுதங்கே

[illegible]
அப்படிப்பட்டவிடங்களெல்லாம் அக்கினிவாய்ப்பாய்ந்ததங்கே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தேன்மொழியாள் கண்டுவிட்டாள்
இப்படிக்கவிருக்கும்போது [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இருப்பேபார்த்தாள கர்ணகியும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] மாதவிக்கு [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தாம்பூலமும்பழமுந் தன்மடியில்கட்டிக்கொண்டு
அழுதுகொண்டுவாருமே அணிமதுரைவீதியிலே
கணவன்படுகளத்தில் கதறிக்கொண்டுவாருமே
மாதவியவள்வரவுங்கண்டு மயிலனையாள்பேயொளித்தாள்
ஆளைக்கண்டுவிட்டான் ஆரணங்குமாதவியாள்
அழுதுபுலம்பலுற்றாள் அந்தநல்லமாதவியாள்

மாதவி கோவலனைக்கண்டு புலம்பல்.

வந்தாளுருண்டாள் விரண்டெழுந்தாள்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுவாயடிப்பாளாம்
பற்றிவருவாளாம் பறந்துவருவாளாம்
பக்கத்திலேநின்று மாரையடிப்பாளாம்
சுற்றிவிழுவாளாம் சுழன்றுவிழுவாளாம்
அக்கமிருந்தவள் மாரையடிப்பாளாம்
அண்டைவருவாளாம் அகலவருவாளாம்
ஐயோசிவனேயென்று மார்பையடிப்பாளாம்
தக்கோலந்தின்னுந் தனிவாயைக்கண்டு
முத்தங்கொடுத்தவள் மோதியழுவாளாம்
வெற்றிலைதின்கிற வெள்வாயன்தனைக்கண்டு
முத்தங்கொடுத்தவள் மோதியழுவாளாம்

வேறு.

கூத்தியார்வந்தேன்காண் கொண்டவனேன்வருவான்
வேசியார்வந்தேன்காண் மெல்லியவனேன்வருவான்
தாசிகள்வந்தேன்காண் தையலருமேன்வருவான்
என்றுமிவளழுதா ளேத்திழையாள்மாதவியும்
அப்போ—தான் கூடவந்தேனென்று நாயகியோடிவந்து
எதிரில்வந்துமாரடித்தா ளேத்திழையாள்கர்ணகியும்
இருவருமாய்மாரடித்தார் இறந்தகோவலர்க்கு
கர்ணகியாள்பார்த்து மாதவிக்கேதுசொல்வாள்
செட்டியார்தன்னுடனே தேன்மொழியேமாளுகிறேன்
எங்களிருவரையும் எடுத்துதகனஞ்செய்யும்
அப்போதுமாதவியா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
பலன்கண்டமாதவியாள் பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
பலன்கண்டாள்காணிருக்கும் பத்தினிமாருளானேன்
நீயென்னசுகமறிவாய் என்றனுமங்கையரே
நான்கூடமாளுகிறேன் நாயகாதனுடனே
எங்களிருவரையும் எடுத்துதகனஞ்செய்யும்
உனக்குச்சம்மதியோவென்றுரைத்தாள் தையலந்தமாதவியும்
அப்படியேசம்மதித்தாள் அருங்கிளியாள்கர்ணகியும்

கர்ணகி கோவிலனையும் மாதவியையும் தகனஞ்செய்தல்.

வாழைமரத்தைத்தனிவெட்டி மனோகரத்தானதிக்கி
கோவிலனைத்தானெடுத்துக் கொம்பனையாளிருவருமாக
கழுவிக்குளிப்பாட்டிக் கல்கட்டிக்கொட்டலுற்றாள்
காட்டத்தின்மேலேவைத்தார் கட்டழகர்கோவிலனை
மாதவியாளப்பொழுது மன்னருடன்தான்படுத்தாள்
இவன்சிரசு அவள்கைமேலும் அவள்சிரசு இவன்கைமேலும்
கட்டியணைத்துக்கொண்டு கட்டழகிதான்படுத்தாள்
கொள்ளிவையுமென்றுசொன்னாள் கொம்பனையாள்கர்ணகியை
அவள்கொள்ளிகட்டைதானெடுத்து குடமொன்றுநீர்பிடித்து
கொள்ளிவைக்கப்பிள்ளையுண்டோ குடமுடைக்கமைந்தனுண்டோ
என்றுசொல்லிக்கொண்டு [illegible]
கொள்ளிவைக்கப்பிள்ளையுண்டோ குடமுடைக்கமைந்தனுண்டோ
என்றுதான்கர்ணகியு மெத்தமனம்வாடி
சஞ்சலமாய் இளையாளுந்தான்நின்று
அட்டாளும்சொக்கர்தம்மை ஆண்டவனைமனதிலெண்ணி
இதுதான்காலம்கொள்ளியென்று இருவருக்கும்தான்கொளுத்தி
கர்ணகியுமெய்யாளும் கைதொழுதுநின்றாள்
பத்தினியாள்சொல்லையிலே பற்றியெரியுமப்பா
கலந்துபற்றியெரிகையிலே கன்னியவள்துயரத்தால்
மாதவியென்றுசொல்லி மயிலனையாள்தானழுதாள்
ஏகம்பமென்றுசொல்லி எடுத்தணைத்தாள்மாதவியும்
மூன்றுநாளழுதாள் மூன்றுகோலங்கொண்டாள்
சந்தோஷப்பட்டாளே மாதரசிகர்ணகியும்
காட்டத்தனில்தான்பூ கண்டாளேகர்ணகியும்
கட்டழகர்அஸ்திகட்குச் சேர்ந்திட்டுமெத்தமகிழ்ந்து

கர்ணகி இவருடைய அஸ்திகளைக் காசிகங்கையில் விடுதல்.

இவருடைய அஸ்திகளை எந்நேரமும்பெட்டியிலே
மாதவியாள்மடிதனிலே வைத்திருந்துபூசைபண்ணுதல்
வைத்துமடியிருக்க கண்டாளேகர்ணகியும்
பத்தினியாளென்றுசொல்லி பாவையவள்தானெண்ணி
இருவருடஅஸ்திகளை எந்நேரமும்தானெடுத்து
காசிநதிக்கடிக்கு கர்ணகியாள்வாராளே
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆண்டவனாரேதுசெய்தார்
அவ்விடத்திலாலயங்கள் [illegible]
அங்கேயொருவேதியர்போல் ஆண்டவனார்வந்திருந்தார்
வேதியரைத்தான்பார்த்து மெல்லியளேதுசொல்வாள்
காசிநதியெங்கேயென்று கர்ணகியாள்கேட்கலுற்றாள்
இதுதான்காசிநதி மெல்லியலே வேதியரும்

அந்தநதிதனிலே அஸ்தியெல்லாம்விட்டுவிட்டாள்
கோவிலனாரஸ்தியெல்லாம் மல்லிகைபுட்பமாச்சு
மாதவியாளஸ்தியெல்லாம் பூதத்தொடுக்கலாச்சு
நாருகல்லபூவதும் ஜலத்திலேமிதக்குதுபார்
கர்ணகியாளப்பொழுது கண்டுமனமகிழ்ந்து
பத்தினியாளென்றுசொல்லி பாவைமனதிலெண்ணி
அப்போதுகர்ணகியாள் ஆரணங்குளங்கேவாராள்
வேம்புருளல்லைத்தாண்டி விதமாகவாராளே
மலையாளவெல்லையிலே மயிலனையாள்வந்திருந்து
பகவதியாளென்றுசொல்லி பட்சமுடன்பேர்பெற்று
அங்கேசில்காலம் இருக்கப்பொருக்காமல்

கர்ணகியாள் திருவொற்றியூருக்கு வருதல்

கடலோரம்கல்வழியாய் கர்ணகியும்வாராளே
ஒற்றிகள்தேடி உத்தமியாள்வந்துநின்றாள்
திருவொற்றியூர்தனிலே தியாகரும்அம்மனுமாய்
சொக்கட்டாணுடிருந்தார் சுந்தரர்துதுவந்தோர்
பகடைகளாடிருந்தார் பாவையர்க்குதுதுவந்தோர்
சதுரங்கமாடிருந்தார் சங்கிலிக்குதுதுவந்தார்
அந்தசமயத்தில் கர்ணகியாள்வந்துவிட்டாள்
கர்ணகியைக்கண்டவுடன் கடுகெனவேதியாகர்தேவி
அந்தப்புரந்தனிலே அம்மனவள்போயொளித்தாள்
அந்தசமயத்திலே அழகானதியாகரவர்
கைதனிலேதானிருந்த பகடைதனைவிட்டெறிந்து
எங்கேவந்தீரென்றுசொல்லி யிளங்கொடியைகேட்கலுற்றார்
தாகமுன்னைத்தாருமென்றாள் தயவுடனேகர்ணகியும்
அப்போதுதியாகரவர் ஆண்டவனாரேதுசொல்வார்
ஆழமுச்சுனையிரங்கி அள்ளிப்பொசியுமென்றார்
பாசிகையையெடுத்து பாவைசலமுண்ணுமென்றார்
அப்படியேசல்லதென்று ஆரணங்குதானிரங்கி
இரங்கினசாடைகொண்டு ஏதுசெய்தார்தியாகரவர்
பாரையைக்கொண்டேயவர் பக்குவமாய்மூடிவிட்டார்
கற்பாறையைக்கொண்டுமவர் கடுகெனவேமூடிவிட்டார்
கர்ணகியும்தான்பார்த்து கனமோசம்வந்ததென்று
தம்புரிமார்வீதியிலே கலமாபெருகிருந்தாள்
அதிவரிந்துதியாகரவர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
பூந்தோட்டமுன்பாகப் பெருமையுடன்தானெழுந்தாள்
துவரிந்தகவாமியவர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
காசிகுளமேடருகே கர்ணகியாள்தானெழுந்தாள்
அதுவுமறிந்துஆனமுகர் அங்கொருகல்மூடிவிட்டார்
கர்ணகியாள்தானபார்த்து கன்னிகலக்கமுற்றாள்

அரவறிக்குடியுண்டவனார் தியாகராசரேது சொல்வார்
இன்றுமுதற்கொண்டு இங்கேயிருந்துவிடு
சித்திரைமாதத்திலே சிறப்பானநாளையிலே
முதற்பூசையுந்தனுக்கு மேலாகுமோவென்றார்
இன்னமுனக்கென்னவேண்டும் என்காரியச்சொல்லுமென்றார்
எட்டிகுட்டிஎட்டுபெட்டை எட்டுபுட்டிஎட்டுசெட்டி
கம்மாளபெண்ணெனக்கு கர்த்தரே தருகவேண்டும்
வருஷத்துக்கோர்பலிதான் வகையாகக்கொடுக்கவேண்டும்
அப்போதுதியாகரவர் அப்படியேதருகவென்றார்
வட்டபுரியம்மனென்று வகையாகப்பேர்கொண்டு
ஆண்டுக்கொருதினந்தான் அழகுள்ளகம்மாளனை
பெலிவாங்கிக்கொண்டு பூசையுந்தகர்ணசியாள்
அப்போதொருவருஷம் ஆனதொருகம்மாளன்
பத்தும்பதிமூனு பாவைபர்க்குமுன்படித்தான்
கெங்கையரப்பாலனுதான் கிளிமொழிக்குதான்சொக்க
வட்டபுரியம்மனவள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வாள்
இன்றுமுதலெந்தனுக்கு இந்தபலிவேண்டாமென்று
எருமைகடாகாவுவந்தாள் இஷ்டமுடன்கொல்வேனென்றாள்
அப்படியேசம்மதித்தார் ஆதிபுரியீஸ்வரனார்
கனவில்வந்துதானுரைத்தார் கலியுகத்துமானிடர்க்கு
ஆண்டவனார்சொற்படியே அன்புள்ளகாவலர்கள்
பூசைதவறுமல்புண்ணியங்கள்செய்திடுவார்
செவ்வாய்புதன்கிழமை திருவாட்சிமேல்வருவாள்
வந்தவர்க்குவரந்தருவாள் வட்டபுரிநாச்சியம்மாள்
வட்டபுரியம்மன்கதை வையகத்தில்படித்தோர்
கற்றவர்கள்கேட்டவர்கள் கலியுகத்தில்சொன்னவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்பரனார்.

வாழி-விருத்தம்.

கார்வாழிகண்ணகியும் மாதகியுமேவாழி
பேர்வாழிகோவிலன் பெம்மான்மிகவாழி
ஊர்வாழிபத்தினியா கேட்டுப்படிப்போர்கடங்கள்
சீர்வாழிபெரியவர்கள் சிறந்துமிகவாழியே.

கோவிலன்கதை-முற்றிற்று.

115